

GRATUIT thrillerul Parfumul văduvei negre

FLACĂRA

Adriana Săftoiu:
„Avem o tradiție misogină“

Rembrandt
și marihuana clonată

De la Hillary Clinton
la Elena Udrea

9,90 lei

EXTREME

Femei mai dure
ca bărbații

TECNIKA
SVETLA DE

PICK A ROUTE, NOT A ROUTINE.

Consumații cu moderație

008
763

PLAN

SALA DE
LECTURA

Ballantine's®

Biblioteca Judeo-romana
"OVID DENSUSIARIU"
Hunedoara-Ceova
Nr. inv. P/452113

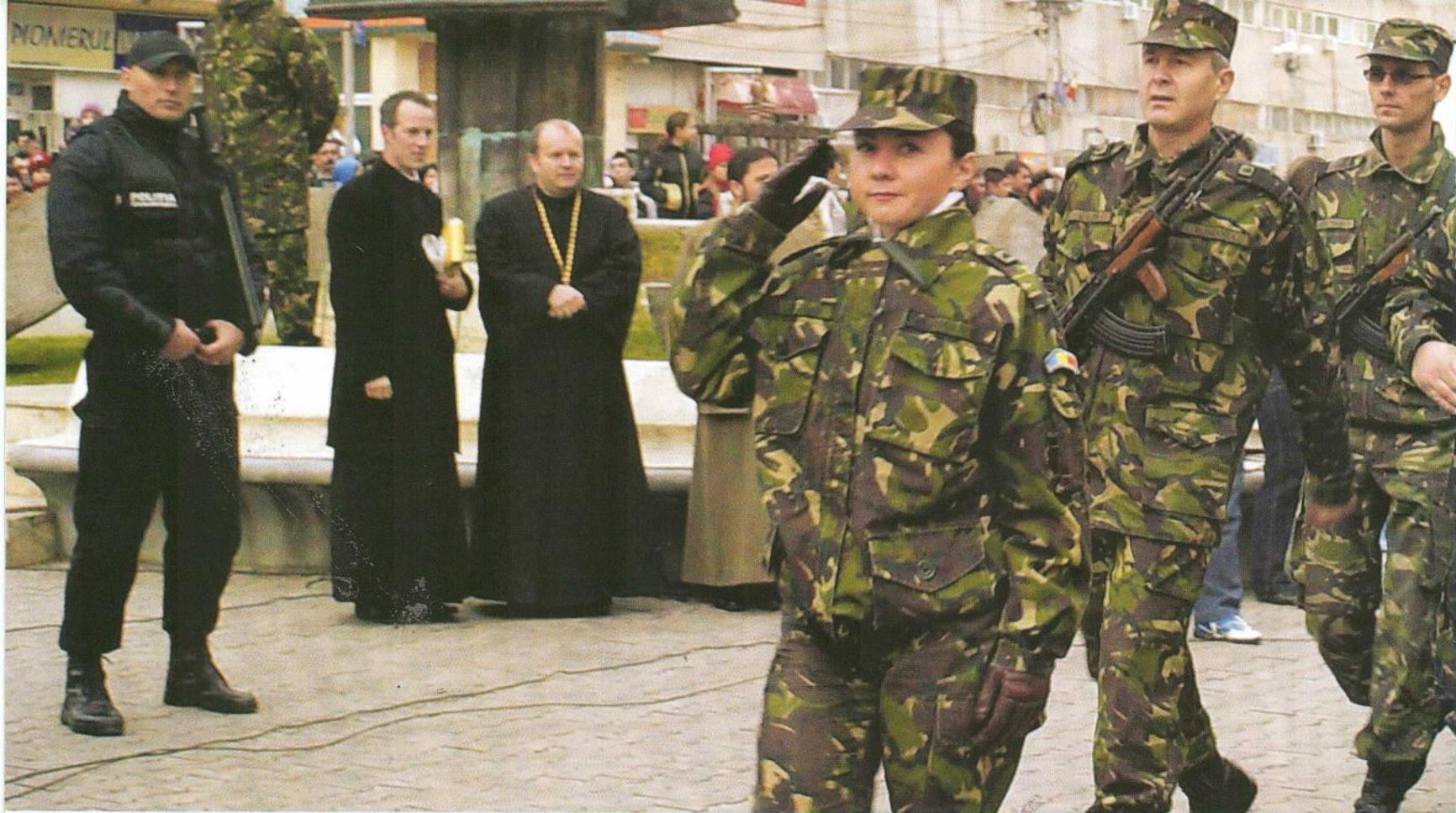
P/452113

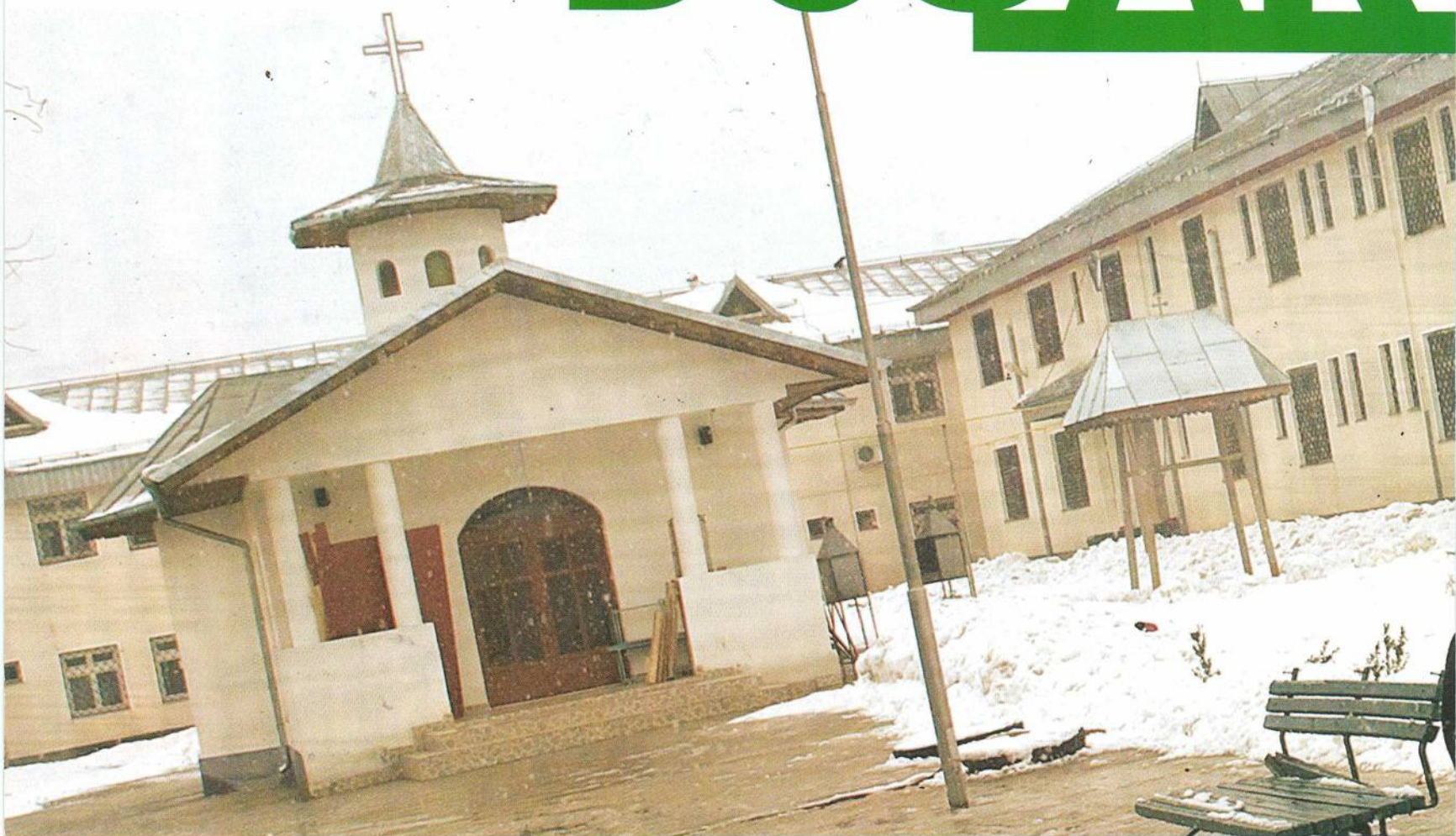
LEAVE AN IMPRESSION

DOSAR

Târgoviște

28 de ani.

Aura Luca.

Comandant
de pluton
la tancuri.

Căsătorită.

Visează să fie
mămică.

Egalitatea la extreme

Târgșor

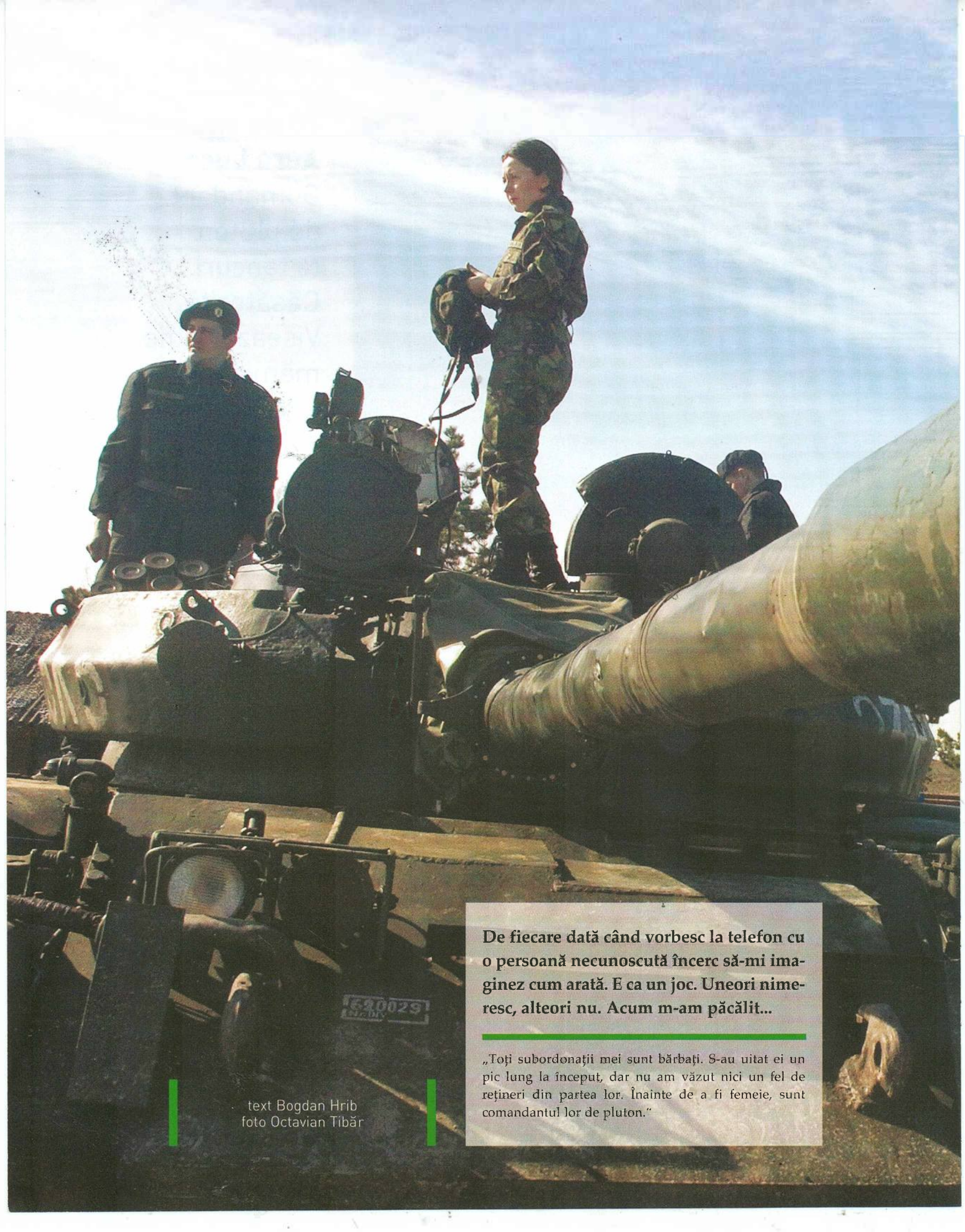
28 de ani.

Alina Tudorică.

Condamnată
la 7 ani și 5 luni.
2 copii.

Visează să fie
eliberată și să
trăiască frumos.

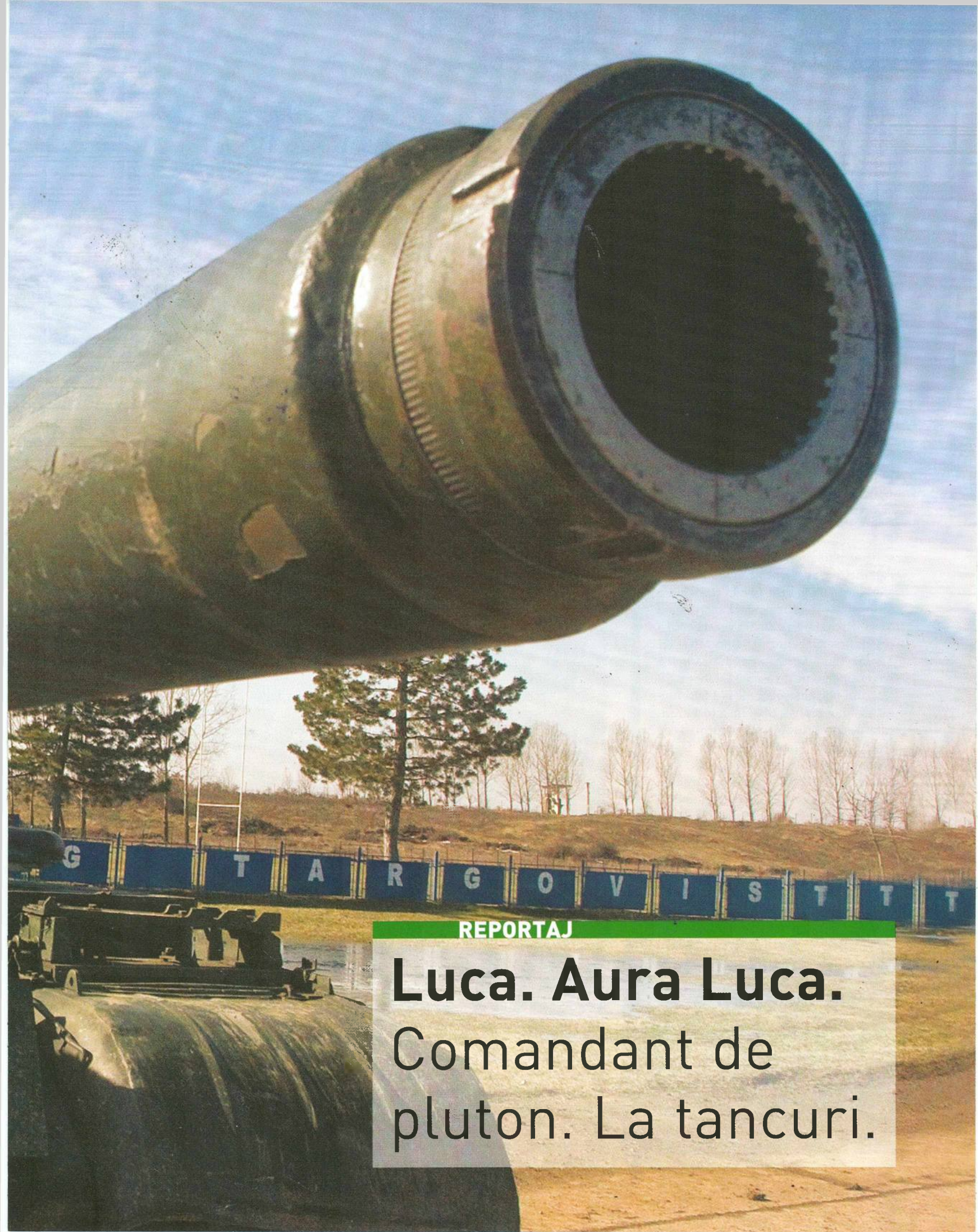

De fiecare dată când vorbesc la telefon cu o persoană necunoscută încerc să-mi imaginez cum arată. E ca un joc. Uneori nime-resc, alteori nu. Acum m-am păcălit...

„Toți subordonații mei sunt bărbați. S-au uitat ei un pic lung la început, dar nu am văzut nici un fel de rețineri din partea lor. Înainte de a fi femeie, sunt comandantul lor de pluton.”

text Bogdan Hrib
foto Octavian Tibăr

REPORTAJ

Luca. Aura Luca.
Comandant de
pluton. La tancuri.

Singura româncă pilot de supersonic

Unele femei practică sporturi extreme, altele sunt șofer de tir, unele lucrează pe platforme petroliere, altele pilotează avioane. La 25 de ani, Simona Măierean este singura româncă pilot de supersonic. Sublocotenent în aviația militară română, Simona stăpânește manșa aeronavelor tip *MIG - 21 Lancer* fără nici un fel de probleme. Deși nu a avut în familie rude care să fi fost piloți de avion și nici când era mică nu a manifestat vreodată dorința să ajungă pilot, în clasa a IX-a a început să se gândească serios la această posibilitate. Totuși, decizia a luat-o abia în clasa a XII-a, când și-a susținut bacalaureatul și a intrat în Academia Forțelor Aeriene. Examenele le-a susținut la matematică și fizică plus probele de educație fizică. Familiei nu i-a venit să creadă când a aflat care sunt țelurile tinerei studente, a încercat să opună rezistență, dar în final a cedat. Anul trecut tânăra suceveancă a primit botezul zborului pe un *MIG - 21 Lancer*, fiind prima promoție care și-a dat examenul pe un asemenea avion. Și, așa cum obișnuiesc piloții să-l facă noilor sosiți în branșă, Simona a fost aruncată la propriu într-un morman de scaieți, acesta fiind botezul de la sol pentru primul zbor de una singură, pe o aeronavă fără dublă comandă. Un ritual care amintește tinerilor piloți că zborul nu este ușor, poate fi presărat și cu momente de cumpănă. Ei nu trebuie să uite că decolarea este benevolă, dar aterizarea e întotdeauna obligatorie. (A.G.)

„Vroiam să fiu specială”

E dimineață devreme și drumul spre Târgoviște e la fel de aglomerat cu gropi și mașini ca multe altele. Ieri am vorbit la telefon cu o doamnă al cărui nume nu l-am reținut. A rămas că ne așteaptă la 10 și ne dă adresa când ajungem în oraș. Probabil că m-am conversat cu ofițerul de relații publice al unității.

Aprobarea pentru reportaj a venit repede, drumul până în fosta capitală a Țării Românești e scurt și după încă un telefon rapid cu aceeași voce feminină primim toate indi-

cațiile: „O țineți drept în direcția Teiș, tot drept după calea ferată și când vedeți că încep unitățile militare opriți la poarta care are un bancomat în față. Veți fi preluați. Eu vă aștept la comandament.”

Zis și făcut.

Intrăm. Parcăm. Înainte să ne salutăm cu cei ce coboară treptele zâmbind citesc pe o placă de marmură că aici a fost înființată prima unitate de tancuri din România – Regimentul 1 Care de luptă, la 1 ianuarie 1921. Strângeri de mâini și zâmbete. Cunoaștem doamna de la telefon. Sublocotenent Aura Luca. Urcăm în birouri însoțiți de comandant... Toate bune și frumoase, dar unde este subiectul nostru? Tac din gură, încercând să nu fac vreo gafă.

foto Agerpres

„Nu am lăsat să se înțeleagă că vreau să fiu protejată. Deși colegii mei sunt gentlemen, prefer să-mi fac singură treaba, ca să nu dau naștere nici unor discuții.”

Așezați la masă cu o cafea în față încep conversațiile politicoase de introducere. Într-un târziu îmi cade fisa și mă felicit în gând că nu am spus vreo prostie. Evident, Aura Luca este ofițerul de relații publice al unității, o funcție ad-hoc pentru că, de fapt, este comandant de pluton de tancuri, numit de curând prin ordin de zi comandant de companie.

Cred că rămân cu gura căscată.

– Nu sunteți prea tânără?, întreb.

– Nu sunt chiar atât de tânără!, primesc răspunsul.

– 28?, zic.

– Exact.

Acum am nimerit-o. Hotărâm să nu începem cu întrebările, ci cu fotografiile. Colegul meu se dezlănțuie – în muzeul unității, în bibliotecă și pe câmpul de instrucție unde joacă leapșa cu un tanc. Nu de jucărie! Unul real, mare și cu echipajul complet. Încă un mit

mi se sfărâmă – cel că toți tanchiștii trebuie să fie scunzi. Nici pomeneală; unul dintre subordonații Aurei Luca ar fi mândria unei echipe de baschet de la profesioniști. Apoi aflăm ce este șlemafonul și ce conține el: căștile și două laringofoane, plus nervurile de burete care protejează capul de eventualele lovituri cauzate de mișcările tancului pe terenul accidentat. Mai aflăm că un tanc înainte de a porni trebuie să claxoneze. O atenționare pentru cei din jur...

Ne întoarcem la birou.

– Am înțeles că soțul e departe...

– Da, în Afganistan.

– Primele sărbători de primăvară fără el?

– Da, noi sărbătorim toate datele, și 1 și 8 Martie, și ziua în care ne-am cunoscut. În perioada asta sunt multe ocazii pentru clipe frumoase.

(Continuare în pag. 10)

Doamna de fier

Când auzi despre o femeie că este campioană la skandenberg te trece un fior. Mirela Pîrjol este această femeie. Dar ce femeie! Numai forță și mușchi. Poate să ridice un șifonier fără nici o problemă. Bărbații se tem să-și măsoare puterea cu ea, iar când au făcut-o i-a cam învins. Angajată a Ministerului de Interne, Mirela Pîrjol bagă spaima în infractori, iar adversarele sale în campionatele internaționale de skandenberg nu au nici o șansă. După o pauză de câțiva ani, Mirela Pîrjol a revenit anul trecut în circuitul competițional chiar de Ziua femeii, câștigând medalia de aur la categoria supergrea +80 kg senioare brațul drept, adjudecându-și și o medalie de argint la brațul stâng. „Am practicat sport de performanță de la o vârstă fragedă, astfel încât la 14 ani deja eram în barcă vâslind pentru campionatul național de skiff nautic. După Revoluție m-am orientat către un alt sport, care modelează și dezvoltă corpul uman în mod armonios, mă refer aici la culturism. Continuând să-l practic și având o forță nativă, am început ușor, ușor să mă întrec cu băieții din sală la greutate, pe mulți dintre ei reușind să-i întrec și să mi-i câștig astfel ca adversari. În anul 2000 s-a organizat la Hotel București primul concurs de skandenberg unde se puteau înscrie și femei. După aceea, au urmat ani plini de victorii și de glorie pentru mine, reușind să fac cunoscut în lumea acestui sport numele țării noastre”, spune cu mândrie sportiva.

Premii: ● locul 1 la categoria +80 kg senioare, brațul drept și brațul stâng, la Campionatul European 2004, Polonia ● locul 1 la categoria +80 kg brațul stâng și locul 2 la brațul drept la Campionatul Mondial 2004, Africa de Sud ● locul 1 la categoria +80 kg brațul drept și locul 2 la cel stâng la World Challenge 2009. (A.G.)

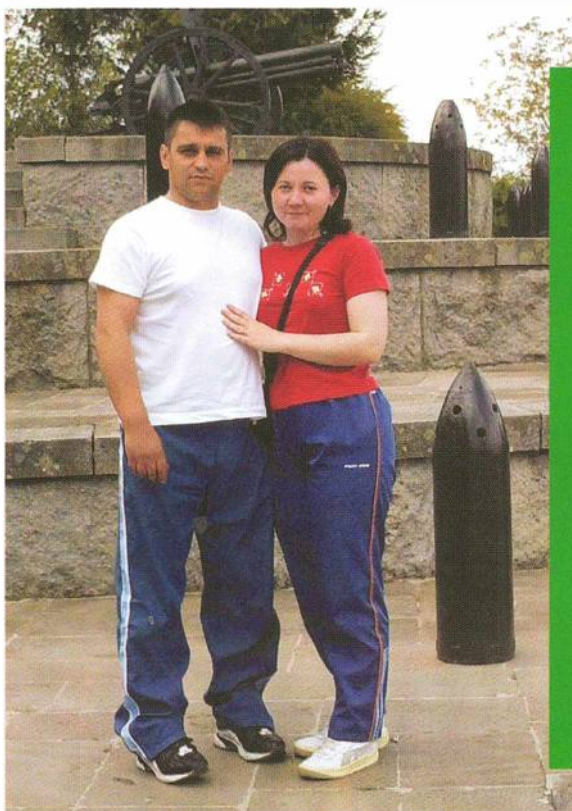

foto Mediafax

Femeia cu tirul

București-Amsterdam, București-Istanbul, București-Paris, București-Viena, București-Budapesta și retur etc. Nu sunt curse aeriene, ci drumurile pe care Emilia Balaban le face cu tirul. Nu în calitate de pasager, ci în aceea de șofer de tir. Da, Emilia Balaban e o româncă pentru care o curbă deosebit de periculoasă, în condițiile în care tirul e încărcat ochi, se ia cu mare artă. Emilei i-a plăcut din totdeauna să șofeze, dar șofer de tir nu se visa niciodată. Cum nevoia învață pe om, problemele financiare ale familiei sale au determinat-o să își ia carnet de șofer cam la toate categoriile pe care le includ școlile de șofer și a schimbat taxiul cu un autotractor, iar apoi cu un tir în toată regula. „Am început prin a fi șofer de taxi, am continuat ca instructor auto câțiva ani, apoi, din considerente financiare, am acceptat provocarea de a conduce un tir. În primii ani majoritatea transporturilor erau România-Turcia, acum îmi desfășor activitatea exclusiv în Europa Occidentală. Lucrez pentru filiala din România a unei firme de transport internațional cu sediul în Spania și îmi conduc tirul prin toate țările occidentale”, povestește Emilia Balaban. La începutul carierei sale de șofer pe tir, Emilia a avut emoții. „Am fost primită cu uimire și neîncredere de către colegii mei, dar mi-am câștigat repede respectul în breaslă. Trebuie să ai acest talent și această pasiune și e suficient. Mulți nu sunt obișnuiți să vadă o femeie conducător de tir și, sigur, de aici apar situații hilare sau chiar ciudate, cum ar fi cazul unei firme din Turcia ai cărei angajați s-au arătat foarte încurcați când m-au văzut. Politica lor era că nici o femeie nu intră în firmă, în același timp aveau nevoie de marfă”, susține acum amuzată Emilia. (A.G.).

Adrian Luca: „Deși fizic sunt la mii de km depărtare de soția mea, spiritual îi sunt alături în fiecare clipă. Prin intermediul revistei dumneavoastră, doresc să-i transmit soției mele, cu ocazia zilei de 1 Martie, să aibă o primăvară frumoasă, așa cum este ea. Îi spun că o iubesc enorm și îi promit că am să mă întorc acasă cu bine, să fim împreună pentru totdeauna!”

(Urmare din pag. 9)

– Aveți mulți ani împreună?
– De căsătorie șapte, dar ne bucurăm de o relație de durată, o relație specială. Am respectat un principiu: El nu și-a băgat nasul în treaba mea, nici eu într-a lui. Nu mi-a fost subordonat, dar lucrând împreună m-a înțeles foarte bine. Ca civil poate că ar fi fost mai greu.
– O întrebare deja clasică: în ce fel vă vedeți în viitor?
– Am fost întrebată de curând cum mă văd peste 10 ani. Și am răspuns: Maior!
Rădem cu toții. Am aflat între timp că doamna sublocotenent Luca este absolventă de jurnalism. Se vede, vorbește atent și coerent. Când am început să-i adun anii de învățătură – generala, liceul, facultatea, școala militară, masterul în relații internaționale, școala de ofițeri – s-au strâns vreo 20!

– Și totuși un vis secret?
– Visul meu este să devin mămică!
– După atâta școală, va urma și un doctorat?
– Doctoratul se poate face la orice vârstă.
– Înțeleg, dar la început a fost jurnalismul...
De unde și până unde tancurile?

– Totul a început în 1998. Soțul meu îmi era atunci doar prieten. Fiind militar în termen am asistat la depunerea jurământului. Atunci am văzut primul tanc. A fost de ajuns...

– Nu a încercat nimeni să vă oprească?
– Nu ar fi reușit. Au încercat să-mi explice că e o armă grea. Soțul meu nu a fost de acord. Mi-a explicat că e greu, că necesită mult efort fizic.

– V-ați dorit să fiți prima?
– Nu neapărat prima, vroiam să fiu specială.

– Ce face omul Aura Luca?
– Ce face și un om normal. Îmi place să citesc, nu neapărat un gen anume. Îmi place să mă plimb. Parcul Chindiei este un loc superb și sunt de prea puțin timp în Târgoviște, mai am multe locuri de descoperit.

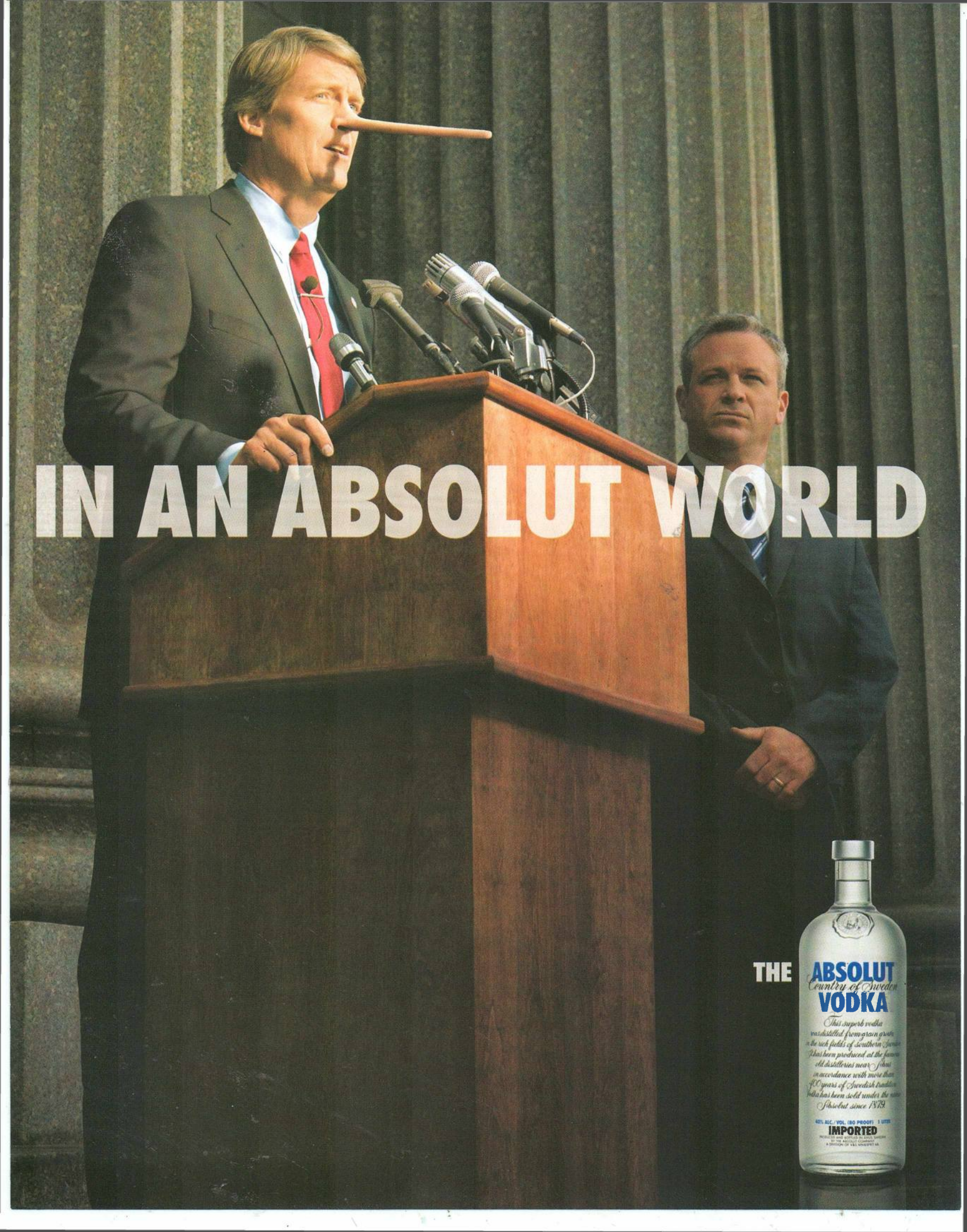
– Gătiți?
– Da, bineînțeles. Mâncăruri tradiționale din Teleorman.

– De exemplu?
– Ciorbă de vacuță.
– Ne dați și nouă rețeta?
– Am luat rețeta de pe internet. Mai multe nu vă zic. Fiecare mâncare are un secret, dacă vi-l spun, nu o să mai aibă gust.

No comment. Mă pregătesc de încheiere:
– Aveți un nume frumos, ușor de reținut...
– E mai lung. Mirela Aura Teodora Luca.
– Ohoo. Trei nume. De ce atât de multe?
– Tatăl meu le-a ales. Mirela de la notele muzicale. Aura pentru că am fost ca o aură pentru el și Teodora de la Împărăteasa Bizanțului.

Am stat o dimineață la Târgoviște. Am promis că revenim cu revista în loc de mărtisor. Și am mai aflat că peste câteva zile sosește o echipă de la televiziunea ZDF, va face un reportaj despre Aura Luca. Doar noi și nemții am aflat de ea...

A man with a long, thin nose, resembling Pinocchio, is speaking at a wooden podium. He is wearing a dark suit, a light blue shirt, and a red tie. Several microphones are positioned in front of him. Behind him, another man in a dark suit and blue tie stands with his hands clasped, looking on. The background consists of large, dark, vertical columns.

IN AN ABSOLUT WORLD

THE

ABSOLUT
Country of Sweden
VODKA

*This superb vodka
was distilled from grain grown
in the rich fields of Southern Sweden.
It has been produced at the famous
old distilleries near Åhus
in accordance with more than
100 years of Swedish tradition.
Vodka has been sold under the name
Absolut since 1879.*

40% ALC. VOL. (80 PROOF) 1 LITER

IMPORTED

PRODUCED AND BOTTLED IN SWEDEN
BY THE ABSOLUT COMPANY
A DIVISION OF V&S VIN & SPRIT AB

REPORTAJ

Când iese fiara din femei

Dacă ignorăm schimonoselile științifice gen un bărbat a născut nu știu ce, în urma nu știu cărui experiment tâmpit, femeia este, totuși, cea care dă viață. Uneori, însă, decăzută din acest titlu de noblețe, o mai și ia. Cu o cruzime greu de imaginat. *I-a crăpat capul cu un topor, i-a împlântat ranga în spate sau a ciopârțit cadavrul și l-a fiert în sodă caustică* parcă nu sună prea feminin, nu? Din păcate, femeile au demonstrat că pot fi egale cu bărbații și în zona infracțională. Fură, falsifică, tâlhăresc, lovesc sau omoară la fel de ușor. Ba, uneori, chiar cu un anume *stil*.

Conform informațiilor furnizate de Camelia Johanna Popescu, ofițer de presă la Administrația Națională a Penitenciarelor, în România există 26.838 de deținuți, dintre care 1.214, respectiv 4,6%, sunt femei. Un procent destul de european, dacă ne comparăm cu Italia (4,7%), Germania (5,1%), Franța (3,7%) sau Austria (3,3%). Și la capitolul condamnări pentru omor *stănu bine*, avem peste 300 de femei închise pentru crimă. Trei sunt condamnate la detenție pe viață.

Alina și heroina

Alina Tudorică a fost condamnată la șapte ani și cinci luni, în 2005. Din motive de comportament exemplar, Penitenciarul Târgșor a propus Judecătoria din Ploiești să o pună în libertate. Lucru care se va întâmpla, probabil, foarte curând.

T

Tot drumul până la Penitenciarul Târgșor am făcut exerciții de imaginație pe tema dată. M-am văzut după gratii, cu vreo șapte criminale colege de cameră, cu lanțuri – a, nu, că nu se mai poartă, da' nici cătușele sau lacătele nu-mi plac prea tare. Și mi-a ieșit atât de bine chestia asta cu transpusu', încât am ajuns la poarta închisorii cu o mare durere de cap. Și de ce ți-e și cu viața asta, așa, în general. Apoi a venit Alina la *vorbitor*, cu o atitudine de genul *stai, fată, că nu-i chiar așa de rău!* Am îndrăgit-o din prima. Frumușică, veselă, de o sinceritate năucitoare. Că a ajuns la performanța de-a nu se mai rușina de nimic din trecutul ei. Gata, a plătit, și-a consumat rația de

suferință. De-acum, să dăm drumul la viață! După patru ani și cinci luni de detenție, numărați dumneavoastră câte zile și nopți de coșmar, Alina a reușit să se împace cu situația. Să se accepte, așa cum este, și, mai ales, să se ierte. „Că degeaba te iartă sistemul, familia și prietenii, dacă nu o faci și tu însuți”, îmi spune, așa, printre altele. În timp ce se uită la mine, pe furiș. Ca să vadă dacă am prins nuanța. Și dacă are cu cine vorbi. Întâmplător, da, chiar înțeleg. Am viața plină de din ăștia cu iertări de sine. Și faptul că nu sunt la închisoare nu înseamnă neapărat că le este mai ușor. Sigur că eu glumesc, le spun că asta e treabă de Dumnezeu, de ce să-i luăm job-ul? Cu Alina, însă, nu ține. Pur și simplu e la avansați. De vreme ce a ieșit întreagă din propria ei judecată, mult mai drastică decât cea de la tribunal, nu o mai afectează ce-ar

La 28 de ani, iertată de societate, familie și de ea însăși, Alina promite să-și trăiască viața frumos. Pentru că i-a înțeles, în sfârșit, valoarea. Pe care de-abia așteaptă să le-o explice și copiilor. Ei știu că mama lor e la muncă. De câte ori o vizi-tează, o roagă să vină mai repede acasă. Și ea zice că nu poate, că nu și-a primit salariul, încă.

putea crede ceilalți. Așa că îmi spune povestea unei drogate de succes, fără ocolișuri sau romanțări: „După ce mi-am analizat viața, bucată cu bucată, că doar ce era să fac atâta amar de vreme, mi-am dat seama că eu am ajuns aici de prea mult bine. Am avut o copilărie fericită, nu mi-a lipsit nimic, mama are o firmă, în Dorobanți, am fost ceea ce s-ar numi o fată de bani gata. Părinții au divorțat, la un moment dat, dar n-am avut de suferit nici din asta, tatăl meu vitreg este un om păine-lui Dumnezeu. El mă vizitează și la închisoare, îmi crește și copiii, Andreea și Alexander, de șapte și cinci ani. Mama, ce-i drept, n-a venit aici, zice că-i e prea rușine. Și, sincer, o înțeleg. Mi-a dat de toate, inclusiv atenție și iubire. Iar eu, ca o floare, m-am apucat de droguri. Aveam vreo 17 ani, eram elevă la Liceul economic *Virgil Madgearu*. Atunci mi s-a părut o chestie mișto, cool, era la modă, mai ales în Rahova, între prietenii mei. Cu ideile astea stupide am trecut și peste faptul că, la început, îmi era foarte rău când mă drogam. Acum îmi vine și să râd, zici că eram dusă, parcă mi-a dat cineva o treabă de făcut și mă străduiam, din toate puterile, să o dovedesc. Adică să mă distrug. Niște băieți din gașcă ne cumpărau heroină, era 15 mii de lei pliculețul, pe atunci. Ai mei nu stăteau prea mult pe-acasă, așa că ne adunam la mine. La început am fumat, apoi am trecut la folie și, evident, am ajuns la heroină injectabilă. Te ia dependența, de nu te vezi, deși eu spuneam, tot timpul, că n-o să ajung ca drogații. Vezi să nu, nici nu-ți dai seama când ajungi. N-aș putea să spun că era cine știe ce fericire, povestea cu steluțe și extaz e mai mult din filme. Dar eram foarte liniștită, într-adevăr, aveam o stare de bine, dormeam pe rupte, nu aveam nici un gând negativ. Mama a cam mirosit că nu-i e bună, slăbisem îngrozitor, eram depresivă și absentă mai tot

timpul. Sigur că m-a întrebat, da' eu nu și nu. Am liniștit-o, oarecum, că noi, narcomanii, mințim atât de convingător încât credem și noi ce spunem. După o vreme, m-am prins căăștia din gașcă se cam folosesc de mine, că aveam și bani și casă, așa că am luat-o pe cont propriu. Mai eram și mândră că mă descurc singură cu dealerii din zonă, cine mai era ca mine? Numai că drogurile s-au tot scumpit, nu le puteam cere alor mei sume atât de mari, așa că mi-am dat tot aurul la amanet. Liceul nu mă mai interesa, l-au terminat mai mult părinții, cu milogeală pe la profesori. Mama mea are o vorbă, la care țin și acum: *Alina nu e, totuși, un copil rău!* Cu asta i-a convins pe toți. Dar știa, deja, că mă droghez. Când am intrat în sevrăj, m-a dus la Spitalul *Obregia*, de unde am cam fugit. Sigur că am încercat să mă las, dar nu mi-a ieșit. Nici dacă m-au încuiat în casă, nici dacă am plecat în Austria, la muncă. M-am și îndrăgostit, am făcut fetița, tot degeaba. Nu puteam înlocui heroina cu nimic. După a doua naștere, am realizat, cu groază, că, de fapt, mă droghez fiindcă îmi place, ce s-o mai lungim! Până atunci, serios, ziceam că-i o toană. Părinții nu-mi mai dădeau bani, așa că m-am înhăitat iar cu prietenii. Am falsificat bani, am furat din supermarket-uri, chiar și ecrane de calculator. Am fost condamnată la doi ani cu suspendare, dar tot nu m-am potolit. Am ajuns și să tâlhăresc oameni pe stradă, în Grivița am smuls un lanț de la gâtul unei femei. Era cu soțul, m-au urmărit și m-au prins. Apoi a venit Poliția și tot tacâmul. O să râdeți, dar oamenilor ălor le mulțumesc din tot sufletul. Dacă nu ajungeam la închisoare, eram gata demult. Arătam ca un schelet, eram capabilă de orice. Am auzit că mulți dintre prietenii mei de atunci au murit sau au fost omorâți. Nu știți ce poate face drogul dintr-un om!”

În volumul *Cei mai odioși 100 de criminali români*, autor comisarul Traian Tandin, editura Tritonic, 2008, se află și 14 femei:

● **Alexia Varlam, din zona Câmpulung**, și-a ucis, între anii 1925 și 1928, mama, tatăl, sora și cei patru copii. A fost condamnată la temniță pe viață;

● **Până la vârsta de 33 de ani, Maria Peia, din Caraș-Severin**, și-a îngropat, de vii, șase prunci. Întrebată de ce, a dat un răspuns șocant: „Mi-a fost milă să-i omor!” A fost condamnată pe viață, în 1932;

● **Marta Barbu, din Caraș-Severin**, a ucis un copil de șapte ani, din vecini, în 1934, ca să aibă și băiatul ei, mort de scarlatină, un „tovarăș de joacă pe lumea cealaltă”;

● **În 1928, aflând că este bolnavă de cancer, Margareta Ștefănescu și-a ucis soțul și cei doi copii, apoi s-a sinucis, într-o vilă din Sinaia;**

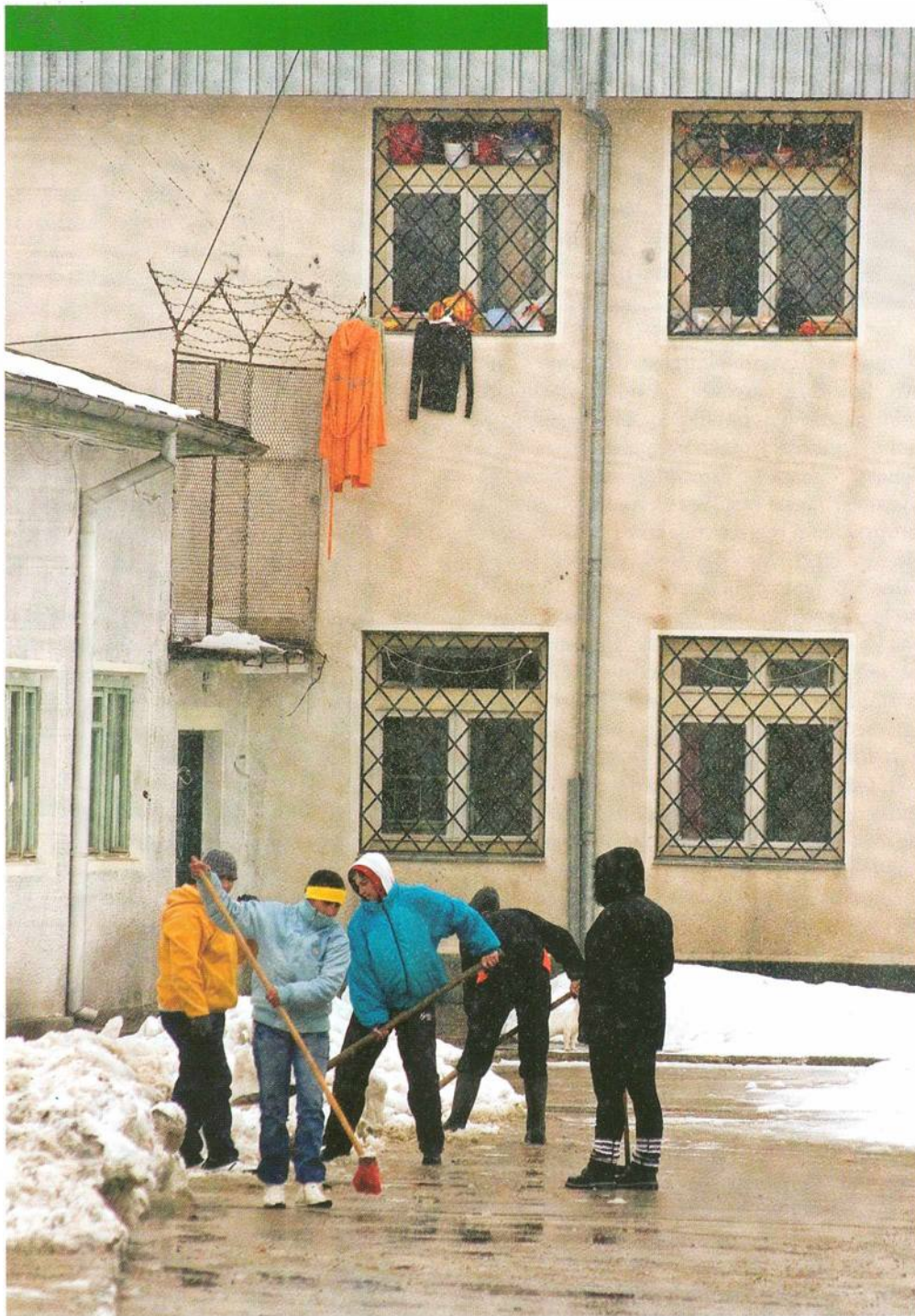
● **Maria Naghy este prima dobrogeancă condamnată la moarte, în 1943.** Ea a găzduit doi tâlhari, i-a ajutat să se spele de sânge și a ascuns cuțitele de măcelărie cu ajutorul cărora criminalii ciopârțiseră un negustor din Constanța;

● **Maria Popescu și-a otrăvit soacra și camerista, pentru că aflaseră că are un amant. A încercat să-și omoare și socrul, Stelian Popescu, proprietarul cotidianului *Universul*, dar nu i-a reușit. A fost condamnată pentru asasinat prin otrăvire, în 1946;**

● **În 1952, Maria Miron, din zona Năsăudului**, și-a omorât amantul, cu un topor și un cuțit, pentru că nu o satisfăcea sexual;

„Omul se poate purta, uneori, inuman“

Deținutele de la Târgșor mi-au spus că *termenul de valabilitate*, în pușcărie, este de patru ani. După aceea încep să-ți sară șuruburile, să o iei pe arătură. Dacă n-ai o doză de nebunie și niște rămășițe de umor, cam negru, ce-i drept, ești pierdut.

Roxana Pascu se uită la mine, din prima, ca la dușmanul de clasă. Și-mi trage o săpuneală de nu mă văd! Că noi, ziariștii, prea ne băgăm, așa, cu bocancii, prin sufletul omului. De unde reținem doar senzationalul. Nu și durerea, suferința, rănille deschise. De ce să-mi povestească tragedia prin care a trecut? Ca eu să plec cu temele făcute și ea să rămână cu insomnia și depresii? După ce s-a chinuit, ca Iisus pe cruce, să uite măcar ceva, măcar un amănunt? Lipsa mea de reacție o șochează. Ce să spun, femeia are dreptate, în principiu. Nici eu nu mi-aș povesti viața unor necunoscuți, chiar dacă n-am omorât pe nimeni (încă). Și cu atât mai puțin într-un club de penitenciar, cu încă vreo zece persoane în jur. Într-un final, totuși, cădem la pace. Da, vorbim, dar fără detalii de răsucit cuțitul în rană. Că și-așa o doare fiecare vorbă, fiecare privire, fiecare gest. Și fără întrebarea aia tâmpită că de ce ai ajuns aici? Că așa i-a fost soarta, de-aia! Dacă ți-e scris să pățești ceva în viață, apoi te tot învârtești pe acolo, până se întâmplă, susține Roxana: „Am avut și eu o viață normală, cândva. Am terminat liceul electrotehnic, m-am măritat dintr-o tâmpenie de tinerețe, la 18 ani, am făcut o fetiță. Și uite-așa m-am trezit copil cu un copil, dar am crescut-o cu drag, m-a ajutat faptul că lucram în ture de noapte, eram casieră RATB. Am divorțat, că nu mergea, m-am recăsătorit și am mai avut un băiat. La început a fost bine, dar bărbatul a luat-o pe băutură, anturaj, femei. Era șofer, pleca și uita să mai vină. Umbla cu o mașină cu valori, lua bani din gestiune și eu îi puneam la loc, ca să fie bine. Am băgat divorț și am avut un noroc chior, că a murit avocatul. Am plecat în Germania, a venit după mine. Și-apoi să vezi scandal și bății câte am îndurat! Nu mă iubea, dar avea o obsesie pentru mine, nu accepta să-l părăsesc. Apoi lucrurile s-au deteriorat foarte tare, nici nu mai știam când e beat și când e treaz. A fost și la dezalcoolizare, dar tot nu i-a folosit la nimic. Era violent cu toată lumea, pur și simplu nu mai judeca. Ne bătea pe toți, eu chemam Poliția. Poliția îl bătea pe el, eu trebuia să plătesc amenda. Apoi el mă snopea pe mine, că de ce i-am chemat, și tot așa. Disperată, am hotărât să-mi iau copiii și să plec în Italia, cu o prietenă. Nenorocirea este că el a aflat. Ultima mea săptămână în libertate, ca să zic așa, a fost mai cumplită decât orice închiisoare. Aia a fost iadul, coșmarul vieții mele. Ne-a sechestrat pe toți, eu am fost legată, bătută, violată... Băiatul a murit, atunci...”

„Mi-aș da toată viața ca să întorc timpul înapoi cu 11 ani și să nu se mai întâmple nenorocirea. Și e cumplit de dureros că nu pot. Nu pot!”

Roxana își frământă mâinile, se întunecă, își pleacă privirea, fața i se schimonosește de groază. Nu, nu vorbim despre asta. S-a trezit paralizată, operată la coloană. Procesul ei s-a judecat în același timp cu dosarul Omar Haissam: „Pe el l-au eliberat, că era bolnav. Eu, că de-abia se mai vedea urmă de viață în mine, n-am contat. Ca la noi, în România, fără bani și relații mori cu dreptatea în mână. Dar am și o bucurie, doamnă, fata mea și-a obținut, prin puterile ei, o bursă pe Drept, la Londra. E în primul an, o să terminăm facultatea în același timp, ca să mai și râdem. Că pe atunci am speranță să fiu eliberată condiționat. Din ambiție, și-a ales Criminalistica. Mi-a spus, lasă, mamă, că o să iau eu dosarul, de la capăt, și o să fac ceea ce n-am putut atunci, că nu aveam banii și cunoștințele necesare. Dar nici măcar de dragul ei n-aș putea să mai răscolesc toată durerea. Mă chinui, de zece ani, de când sunt aici, să uit. Să îngrop trecutul și să privesc doar înainte. Sigur că nu-mi iese mereu, dar mă străduiesc. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a vindecat de dorința de răzbunare, nopți în șir am visat doar la asta. Și nici n-aș mai avea pe cine, bărbatul a murit și el, după un timp. Iar eu plătesc cât mi-or fi zilele. Am avut perioade în care nu mă suportam, îmi venea să mă sfâșii. M-am uitat în oglindă și am spart-o. Pentru că de acolo mă privea o fiară. Nu știam ce să fac cu furia din mine. O vreme mi-a plăcut să fiu rea, să-i fac pe alții să sufere. M-am potolit la Jilava, că acolo au știut cum să se poarte cu mine. Mi-au dat responsabilități, au avut încredere și asta m-a obligat. Apoi, pe Rahova, am stat în celulă cu o studentă la psihologie. Mi-a

dat de citit, m-a consiliat, oarecum, am parcurs și multă literatură creștină. Acolo scrie că omul se poate purta, uneori, inuman. Și explică și de ce, te învață să scapi de asta. Dacă știi ce să faci cu ea, închisoarea e chiar o școală. Înveți să trăiești din nimic, să te bucuri de puțin, să aduni, cu grijă, toate cioburile care ți-au mai rămas din viață, să faci haz de necaz. Altfel, înnebunești. Și uite-așa trag de mine, ca de o povară foarte grea, da' aș zice chiar că mă țin bine, după zece ani mi se întâmplă să mai și râd. Mă forțez să privesc înainte, în trecut mă întorc doar inconștient, mă feresc, cât pot, ca de dracu'. Când am avut zile libere nici n-am mers în București, în Berceni, acasă, ci la Câmpina, la o prietenă. Tot ca să nu răscolesc durerea”.

Roxana este condamnată la 20 de ani de închisoare, pentru omor. *Băiatul a murit*, atunci. Sigur că aș fi putut să aflu ce scrie în dosar și să povestesc amănunțele înfiorătoare. N-am făcut-o, din mai multe motive. În primul rând, n-am nici o garanție că în dosar se află adevărul și că un om care stă în pușcărie este cu siguranță vinovat. Cu vreo trei luni în urmă, chiar în revista *Flacăra* am publicat un material despre erorile judiciare din România, în urma cărora o femeie din Comarnic, de pildă, a stat zece ani în închisoare, pentru crimă, fără să aibă vreo vină. Și pentru asta s-a ales cu niște scuze de la Ministerul Justiției. Apoi, chiar cred că, dacă ești legată, bătută și violată, în fața copiilor, timp de o săptămână, poți să-ți pierzi mințile și să faci orice. Și, nu în ultimul rând, am ignorat dosarul crimei pentru că așa i-am promis Roxanei. Ceea ce pentru mine, ca un ziarist nenorocit ce sunt, chiar contează!

● **Victoria Murgu, din Aiud**, și-a omorât fetița, de un an și patru luni, prin înfometare. În 1973, s-a primit ordin ca dosarul penal pentru omor calificat să nu ajungă la tribunal. Asasina a scăpat nepedepsită pentru că nu dădea bine la imaginea comunismului ca în România un copil să moară de foame;

● În 1976, **Elena Vișan, din județul Prahova**, și-a omorât bărbatul cu toporul, i-a ars cadavrul în fundul curții și i-a îngropat cenușa. Criminala a fost executată prin împușcare;

● **Margareta Szekeres, din Harghita**, și-a omorât cei trei copii, cu toporul, „pentru că așa i-a poruncit Dumnezeu”. Anchetatorii au stabilit, în 1976, că femeia era bolnavă psihic;

● În iarna anului 1986, după o ceartă la betie, **Elena Vizitiu, din București**, a turnat gaz peste prietena ei mahmură și i-a dat foc. Victima a ars până la cenușă;

● **Brăileanca Mandinca Cociaș** și-a strangulat soțul, în 1990, apoi a ars cadavrul într-un butoi din tablă și resturile le-a aruncat în Dunăre;

● În 1991, **Rada Pătrașca, din București**, a fost condamnată la 25 de ani de închisoare. Ea a omorât trei bătrâni, după ce i-a convins să-i facă acte de proprietate pentru casele lor;

● **Roxana Călin, medic în Ploiești**, a omorât-o pe soția amantului ei, a tranșat cadavrul în cada de baie, a făcut colete și le-a împrăștiat prin oraș. A fost condamnată la 20 de ani de închisoare, în 1994.

Drepturile femeii – atâtea câte sunt azi și acolo unde sunt – n-au fost obținute ca urmare a unui proces natural de civilizare, ci doar printr-o luptă surdă durând secole.

text Tudor Călin Zarojanu

Fostă Nigger Of The World

Woman Is The Nigger Of The World cântau, în 1972, John Lennon și The Plastic Ono Band, vrând să atragă atenția asupra discriminării femeii în toate statele și în toate culturile. Culmea e că melodia a fost interzisă pe posturile de radio din cauză că... ar discrimina persoanele de culoare prin utilizarea cuvântului *nigger* (care, evident, era folosit ostentativ!)

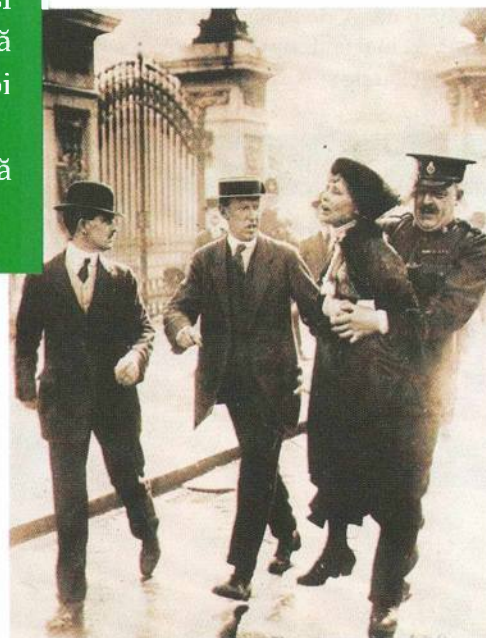

Scrierile hinduse descriu o nevastă bună ca fiind „o femeie a cărei minte, vorbire și trup sunt subjugate”. În antica Atenă, patria democrației, consimțământul femeilor pentru căsătorie nu era o condiție și erau obligate să respecte dorințele părinților, respectiv ale soțului. Imperiul Roman considera femeia „o persoană incapabilă să întreprindă ceva conform gustului propriu”, fiind permanent sub tutela și supravegherea bărbatului. Mai mult, nevasta era asimilată unei proprietăți cumpărate prin mariaj. Femeile nu puteau să ocupe funcții publice sau să figureze ca martori, giranți, tutori sau curatori, nici să întocmească un contract ori testament.

Secolul al XIX-lea a adus bătălia pentru dreptul la vot (sufragiu – de unde denumirea de *sufrete*, cele mai cunoscute fiind Millicent Fawcett, Emmeline Pankhurst și fiica ei Christabel) și primele succese pe acest front. La nivel național și necondiționat, acest lucru s-a întâmplat, în 1893, în... Noua Zeelandă, urmată de Australia, în 1902, în vreme ce SUA, Marea Britanie și Canada au catadicsit s-o facă abia după Primul Război Mondial.

Dar mentalitățile se schimbă mult mai greu decât legile...

În lumea islamică, primele îmbunătățiri ale statutului femeii au venit odată cu reforma din anii 610–661 și au fost înscrise în Constituția de la Medina (622), schițată de Profetul Mohamed. La rândul ei, lumea arabă a acceptat ideea că zestrea nu mai este o plată pentru mire, ci un dar de nuntă, alături de câștigarea altor drepturi (de pildă, să-și administreze propria avere!). În general, legislația islamică a însemnat un enorm progres și din acest punct de vedere.

În Europa Evului Mediu, femeia a rămas subordonată bărbatului. În Anglia, de pildă, toate bunurile ei pre-maritale treceau în posesia soțului, iar unele discriminări franceze aveau să fie ridicate abia în... 1965! Un aport neașteptat la emanciparea femeilor a fost determinat de faptul că misionarii iezuiți au descoperit triburi matriarhale în America de Nord.

Problema drepturilor femeilor a intrat în dezbateri politice abia la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Dar Jean Jacques Rousseau – și nu numai el! – considera că supușenia femeii față de bărbat intră în ordinea firii, iar încercarea de a „uzurpa” drepturile sexului tare nu face decât să-i dovedească inferioritatea...

Femeie parlamentar, femeie manager, femeie astronaut. Există toate. Cel puțin în ceea ce ne-am obișnuit să numim „lumea civilizată”. Adică noi și alte trei-patru țări.

Există limite? Cu siguranță. În primul rând, șansele femeii de a face absolut orice fac bărbații sunt limitate în mod fiziologic – de pildă, nu pot fi donatoare de spermă (în schimb, există de ceva timp primul bărbat care a purtat o sarcină și a născut). În al doilea rând, sunt limitele inerțiale care au pătruns atât de adânc până și în limbaj, încât – cu foarte puține excepții – denumirile de profesii sunt exclusiv masculine. Avem *directoare*, *profesoare* și chiar *inginer*, dar e greu de crezut că se va spune vreodată *tinichigioaică*, *sculă-matrișă* sau *pilotă* (căci *pilot* e rezervat). În fine, cu toate presiunile existente în țările cele mai libertine, e dificil de anticipat momentul în care felurile culte ar putea accepta femeii pe post de rabin, preot sau Papă.

În rest, e liber. Avem femei conducând macarale, TIR-uri și buldozere. Și s-a dus de mult ultimul privilegiu masculin în zona sportului. Aici intervin și primele rezerve ale simțului comun, nu neapărat misogin. Căci dacă ne-am obișnuit cu aruncătoarele de disc și de greutate, așa cum arată ele de regulă, în schimb îți trebuie un consistent efort de toleranță ca să privești sexul slab ridicând haltere ori într-un meci de box, lupte sau chiar în trucatele întreceri de wrestling. Sigur, e dreptul lor, e viața lor, dar nu poți să te întrebi „De ce?” Sau, altfel spus, de ce nu și K1?

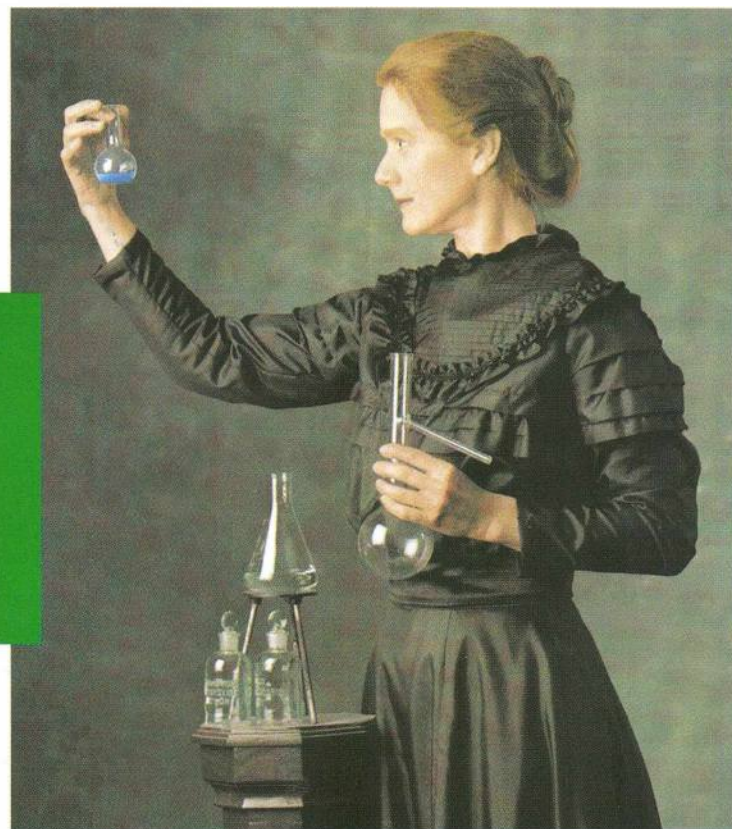
Prime doamne

● Sofia Ionescu Ogrezeanu a fost prima femeie neurochirurg din lume, crescută la „școala” marelui Dumitru Bagdasar, în echipă cu la fel de celebrul Constantin Arseni și cu soțul ei, Ionel Ionescu. Ironie a sorții, consacrarea ei internațională a fost ajutată de o... discriminare între sexe: un important personaj al spațiului arab avea nevoie de un specialist pentru soția lui, dar – conform restricțiilor religioase – medicul trebuia să fie femeie. Omul s-a interesat în toată lumea de un neurochirurg din sexul slab, și a aflat de fălțicineanca noastră – care a tratat-o cu bine pe doamna respectivă. Înainte de asta, însă, în bombardamentele care au devastat Bucureștiul în 1944, ajunsese la câpătâiul unui copil rănit, pentru care intervenția chirurgicală era de maximă urgență. Nici un medic consacrat nu era disponibil în acea clipă, toți fiind sufocați de numărul mare al răniților. Spre surprinderea generală, inclusiv a lui Bagdasar, tânăra – pe atunci – studentă n-a ezitat să intervină, salvând copilul.

● În 16 iunie 1963 – la numai doi ani după istoricul zbor al lui Iuri Alexeievici Gagarin – Valentina Tereșkova a devenit prima femeie din lume în spațiul cosmic, la bordul navei Vostok 6. A revenit pe Pământ după 71 de ore, timp mai îndelungat decât toți astronauții americani de până atunci, luați la un loc!

● Judith Polgár (născută în 1976) este cea mai mare șahistă a tuturor timpurilor. A obținut titlul de Mare Maestru la 15 ani și patru luni, performanță fără precedent. În momentul de față, se plasează pe locul 46 în clasamentul FIDE, cu un coeficient ELO de 2682, fiind singura femeie prezentă vreodată în Top 100, unde s-a aflat cel mai sus pe poziția a opta. Senzațional este faptul că părinții ei au făcut un adevărat experiment cu

Irène Joliot Curie, fiica celebrei Marie Curie. Două Premii Nobel mama, unul fata...

cele trei fete. László Polgár, psiholog, a vrut să demonstreze că geniul este dobândit, nu înnașcut. Soția sa, Klara, învățătoare, a acceptat provocarea. Fetele nu au frecventat școala! Dar toate trei au ajuns campioane mondiale și olimpice de șah! După care tatăl le-a pus să intre doar în întreceri cu bărbați. „Să concurez cu femeile nu a reprezentat pentru mine nici cel mai mic interes. Am învățat de la părinții mei că **inteligenta nu este legată de sex** (s.n.)”, spune, tranșant, Judith. Care, între alții, l-a bătut pe fostul campion mondial Boris Spasski! Cu Gari Kasparov, e drept, a pierdut. Prima dată. A doua oară, în 2002, l-a bătut și pe el. Să mai amintim că Judith practică ping-pong și karate și vorbește cinci limbi (engleza,

rusa, spaniola, esperanto și maghiara). În schimb, sora sa mai mare, Zsuzsa, știe și germana, franceza și ebraica...

● Sarmiza Bilcescu, prima femeie înscrisă la Facultatea de Drept din Paris, prima din lume care a obținut titlul de doctor în Drept la Sorbona și prima femeie avocat din Europa... Felicia Tigănescu, prima femeie pilot din România, decedată la 93 de ani, în 2003... Sufrageta Elizabeth Smith Miller, prima femeie din lume care a purtat pantaloni... Ma'at-ka-Ra Hatshepsut, prima femeie faraon... Dorothea Erxleben, prima femeie care a obținut (cu greu) dreptul de a studia medicina, devenind prima doctoară din istorie...

Sofia Ionescu Ogrezeanu, Valentina Tereșkova, Judith Polgár și Sarmiza Bilcescu

ASSECO

ASSECO SEE

IT Solutions for the demanding

- ▶ System Integration, Infrastructure, Professional Services, Document Management
- ▶ Banking Software
- ▶ Mobile Banking & Authentication
- ▶ Card Business
- ▶ General Business & Telecom

www.asseco-see.com

INTERVIU p. 26

Adriana Săftoiu:
„Avem o tradiție
misogină...”

p. 34

Sergiu Băhăian,
de la escroc
la criminal în serie

PEOPLE

p. 44

Elisabeta Lipă, un
general cu parfum de...
„Burberry”

DOCUMENTAR

Ale noastre
versus ale lor

p. 30

p. 52

Vonda,
suflet
de țigan

FLACĂRA Nr. 3
martie 2010

DOSAR

Luca. Aura Luca. Comandant de
pluton. La tancuri. 06
Când iese fiara din femei 12
Fostă Nigger of the World 18

ZOOM

Rembrandt
și marihuana clonată 32

POLITIC

Se țin peședistii de Victor... sau
care-i Po(a)nta? 40

PEOPLE

A-Muse: Muza și maestrul 49
De la Sf. Valentine's Day
la 8 Martie 50

CULTURĂ & MASS MEDIA

Hot stuff 54
Teatru 56
Film 58
Top carte 60
Agenda muzicală 64

LIFESTYLE

Auto 66
Gadgets 68
Turism 70
Restaurant 72
Istoria dulce a ciocolatei 76
Shopping 78

foto coperta 1: Octavian Tibăr

FLACĂRA

Fondată în 1911 de Constantin Banu
www.revistaflacara.ro

Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat
Certificatul de Audit pentru revista Flacăra în
conformitate cu Standardele Internaționale de
Audit. Publicație ce beneficiază de rezultate de au-
diență, conform Studiului Național de Audiență,
măsurate în perioada iulie 2008 – iulie 2009

PUBLISHER – Alexandru Arion
alexandru.arion@publicatiileflacara.ro

CONSILIER EDITORIAL – Bogdan Hrib
bogdan.hrib@publicatiileflacara.ro

REDACTOR ȘEF – Liliana Petruș
liliana.petrus@revistaflacara.ro

EDITOR – Alice Gherman
alice.gherman@revistaflacara.ro
SPORT – Pompiliu-Laurențiu Dumitrescu
COLEGIUL REDACȚIONAL:

Mihai Belu, Claudia Golea Sumiya, Călin Hentea,
Mugurel Mărgărit, Dan Medeanu, Mircea Pricăjan,
Petre Rău, Alina Savin, Vasile Savin, Raluca
Spătăreanu, Bazil Ștefan, Tudor Călin Zarojanu

SENIOR EDITOR FOTO – Octavian Tibăr
octavian.tibar@revistaflacara.ro

TEHNOREDACTOR – Laura Tibăr
ntp@publicatiileflacara.ro

CONCEPT GRAFIC:
Alexandra Bardan

CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:
Adina Dabija (SUA), Eugen Frunză (Canada), Anca
Motoianu (Londra), Luiza Palanciuc (Paris), Laurenția
Stelea (Olanda), Gelu Vlașin (Madrid),
CORRESPONDENȚI ÎN TERITORIU:
Marius Condrat (Sulina), Iulia Pană (Constanța)

PUBLICAȚIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la **Oficiul
Registrului Comerțului București** sub nr.
J. 40/5888/1991 din 04.07.1991 **Cod Unic de
Înregistrare** RO1582276 **S.C. PUBLICAȚIILE
FLACĂRA S.A.** este membru al **Biroului
Român de Audit al Tirajelor – BRAT**

PREȘEDINTE DIRECTOR GENERAL: George Arion
george.arion@publicatiileflacara.ro

VICEPREȘEDINTE: Alexandru Păsărin
alexandru.pasarin@publicatiileflacara.ro

DIRECTOR COMERCIAL: Gabriel Bumb
gabriel.bumb@publicatiileflacara.ro

DIRECTOR RESURSE UMANE: Manuela Ruxandra Arion
manuela.arion@publicatiileflacara.ro

DIRECTOR VÂNZĂRI PUBLICITATE: Emil Dumitru
emil.dumitru@publicatiileflacara.ro

DIRECTOR MARKETING-COMUNICARE: Corina Anghel
corina.angel@publicatiileflacara.ro

ȘEF DEPARTAMENT PRODUCȚIE – Petruț Stoian
petrut.stoian@revistaflacara.ro

SECRETARIAT: Anca Velu
Tel: 021.317.91.42; 021.317.91.44

Fax: 021.317.91.43

E-mail: office@publicatiileflacara.ro

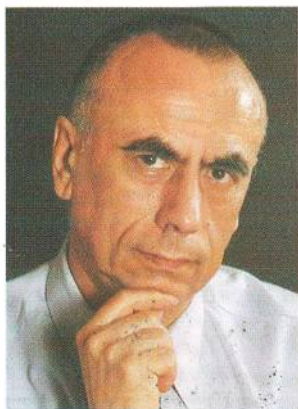
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr.
1, cod 013701, O.P. 33, C.P. 12

Cont IBAN RON: RO64BRMA0720072654400000,
Banca Românească Băneasa

Cont IBAN USD: RO14BRMA0720072654430000,
Banca Românească Băneasa

Cont IBAN EUR: RO02BRMA0720072654495400,
Banca Românească Băneasa

ALTCEVA

Pentru cei mai în vârstă, ceea ce se întâmplă în această țară pare a fi dintr-un film pe care l-au mai văzut cândva.

Zvonuri

De pretutindeni suntem bombardati cu zvonuri. Ați auzit? Vor să impoziteze pensiile. E foarte bine, nu trebuie să încurajăm vânzarea portofelelor prea încăpătoare. Am una și mai de soi: am aflat că vor să taie alocațiile pentru copii, că prea o duc în huzur cei mai mulți. Cum iau alocația, puștii o și prăpădesc pe fleacuri. N-au pic de responsabilitate, niște nechibzuiți, care nu știu să chivernisească banul. Mai bine și-ar mânca în extaz cașul de la gură, decât să cheltuiască pe hamburgeri. Las' că s-au gândit și la asta, se va introduce taxa pe fast food. Așa, odraslele noastre n-or să mai fie obeze. E pentru sănătatea lor măsura pe care vor s-o ia. Sănătate zici? De-acum o să fim nevoiți, vrând-nevrând, să nu ne mai îmbolnăvim. O să murim sănătoși, fiindcă se bagă și coplata în sistemul medical. Atunci să vezi dacă îți mai dă mâna să faci un preinfarct. Dar se-aude că vor crește și impozitele firmelor. Ei, și? N-au decât să dea, s-au înmulțit precum ciupercile. Dar crește numărul șomerilor! E foarte bine, măcar în privința asta să ocupăm un loc fruntaș.

Unii dintre răspândaci sunt chiar înalte autorități ale statului. Pentru ca tot ele să vină pe urmă și să declare ritos: fraților, cum de vă luați după unii și alții? N-avem de gând să facem nimic din ce se vorbește prin târg. Iar noi răsufăm ușurați, ca și înainte de '90, când circulaו sute de zvonuri, care se dovedeau mincinoase până la urmă, și acceptăm viața pe care o ducem, bucuroși că asupra noastră nu se abat și mai multe belele, neînchipuindu-ne că perdelele amăgitoare de fum sunt menite să ne distragă atenția de la ceea ce ne înconjoară de fapt. O tehnică învățată la perfecție de la cei care ne-au condus odinioară.

Și totuși, ne mai rămâne o șansă: cu pieptul umflat de mândrie să răspândim zvonul că trăim în cea mai minunată lume posibilă.

George Arion

Fundația
„Premiile Flacăra România”
Președinte: George Arion

Director al publicațiilor de divertisment:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

REBUS

Publicație auditată BRAT
Redactor-șef: MIHAI ZGUBEA

REBUSACHE

Redactor-șef: DANIEL POPA

Redactor artistic: Aurel Ștefan Alexandrescu
Tehnoredactare computerizată:
Angela Ciocăzanu

Culegere computerizată: Elena Florescu
Corectură: Pompiliu L. Dumitrescu

PUBLICITATE ȘI MARKETING:

publicitate@publicatiileflacara.ro
Telefon, fax: 021.317.91.38, 021.317.91.42

Șef Departament Distribuție:

Nicoleta Predescu

Distribuție: (021.317.91.37):

Laurențiu Marian Celcan,

Constantin Epure, Ion Mihail, Roșca Viorel

ADMINISTRATIV:

Constantin Balica, Iulian Stanciu

Cititorii din țară și din străinătate se pot
abona prin SC „Publicațiile Flacăra” S.A.,

Abonamente: Robert Pandelea,
abonamente@publicatiileflacara.ro;

telefon: 021.317.91.37

Flacăra, Almanah Flacăra, Flacăra Bis,
Flacăra Focus, Rebus, Almanah Rebus,
Rebusache, Rebus Bis sunt mărci
înregistrate ale SC Publicațiile Flacăra SA

Potrivit art. 206 CP, responsabilitatea ju-
ridică pentru conținutul articolului apar-
ține autorului. De asemenea, în cazul
unor agenții de presă și personalități
citate, responsabilitatea juridică le
aparține.

ISSN: 1220-773x

Tipar: Megapress SA,
tel./fax: 021/461.08.08/09

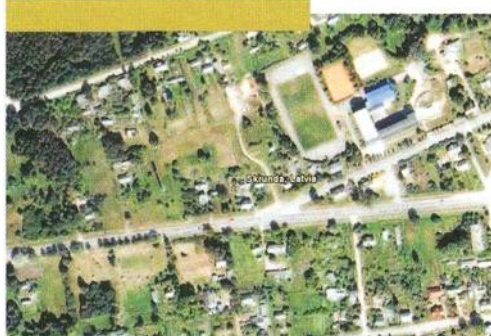

Revista
FLACĂRA

Ballantine's®

Știri despre criză

PIB-ul Rusiei a scăzut în 2009 cu 7,9%, cifră mai bună decât estimările; peste jumătate din producția *Roman SA Brașov* a fost livrată în baza unor contracte obținute prin Departamentul Apărării al SUA; BNR a făcut profit record de 1,1 miliarde de euro; Australia a semnat cel mai mare contract comercial din istoria sa: 60 de miliarde de dolari, export de cărbune în China; Letonia a vândut cu trei milioane de euro un fost orașel militar sovietic, Skrunda-1 (foto), cumpărat de o firmă rusească, pentru o sumă de zece ori mai mare decât prețul de pornire al licitației; activele sistemului bancar românesc au urcat în 2009 cu peste 16 miliarde de lei; *Automobile Dacia* a avut un profit de peste 230 milioane lei; o sculptură a lui Alberto Giacometti a bătut recordul mondial de vânzare la licitație a unei opere de artă: 75 de milioane de euro.

Record muzical...

Ediția din acest an a *Premiilor Grammy* a dus la stabilirea unui nou record: s-au acordat pentru prima dată șase trofee unui singur artist, mai exact o artistă, Beyoncé. Totodată, e plăcut de constatat că printre câștigătorii la categoriile rock s-au numărat monștri sacri precum Bruce Springsteen, AC/DC și Jeff Beck. Michael Jackson – al cărui medic a fost acuzat de crimă din culpă – a primit post-mortem un premiu pentru întreaga carieră (prea scurtă, din păcate).

...Și record TV

Victoria echipei *New Orleans Saints* în fața *Indianapolis Colts* (31-17) în finala Ligii Naționale de Fotbal (NFL), mai bine cunoscută drept *Super Bowl*, a stabilit un nou record de audiență TV în Statele Unite ale Americii: 106,5 milioane de telespectatori. Cum fotbalul american n-a prins pe la noi, ne face plăcere să precizăm care a fost recordul anterior: în 1983 (!), „doar” 105 milioane de oameni au urmărit, cu sufletul la gură, ultimul episod din serialul *MASH* (foto), foarte îndrăgit (două decenii mai târziu, e drept...) și în România.

Și giganții plâng

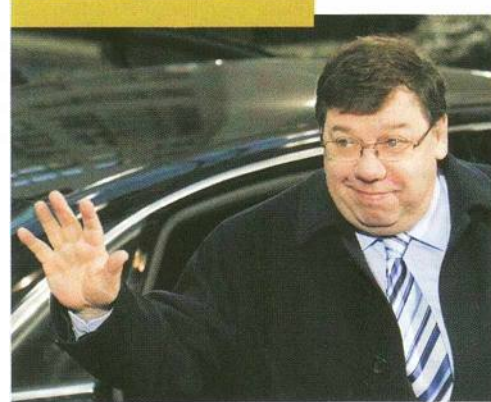
Președintele și directorul executiv al *Toyota*, Akio Toyoda, și-a cerut scuze clienților după ce compania japoneză a fost nevoită să recheme de pe piață milioane de mașini (!) pentru verificări, în urma semnalării unor probleme cu pedala de accelerație. „Îmi pare sincer rău”, a declarat Toyoda. Ca un făcut, peste numai câteva zile, un alt gigant auto nipon, *Honda*, a decis chemarea în service a peste 400.000 de mașini din cauza unor probleme cu airbag-urile. Idee: ce-ar fi ca partidele românești să-și recheme reprezentanții cu probleme? Și să-și ceară scuze, firește.

Bye, bye, Moon

Președintele Barack Obama a decis reducerea consistentă a bugetului NASA, desființând practic programul *Constellation*. Agenția spațială americană se lansase de cinci ani într-un program spațial scump și ambițios, care a costat deja nouă miliarde de dolari. O parte esențială a programului implica dezvoltarea unor nave care să înlocuiască actualele nave și să trimită din nou astronauți pe Lună, în perspectivă și pe Marte. Acum, americanii – indirect și restul lumii – vor trebui să se mulțumească și ei cu Pământul. Cât despre cele nouă miliarde – asta e!

Moment istoric

După două săptămâni de negocieri între premierul Marii Britanii, Gordon Brown, și cel al Republicii Irlanda, Brian Cowen (foto), la care au participat și partidele care împart puterea în Irlanda de Nord, istoria acestui zbugiumat stat va intra într-o nouă eră, în care influența Londrei scade și mai mult. Practic, schimbările au în vedere transferul puterii, în mai multe domenii, spre Parlamentul și Guvernul Irlandei de Nord. Între altele, Belfastul va avea ministru propriu de Justiție. Amintim că, în 28 iulie 2005, IRA a depus armele, continuând să lupte pentru independență numai pe căi pașnice, prin Sinn Féin, aripa sa politică.

Eveniment realizat sub egida
Ambasadei Federației Ruse

Europa fm

Cea mai bună muzică din '80 până azi!

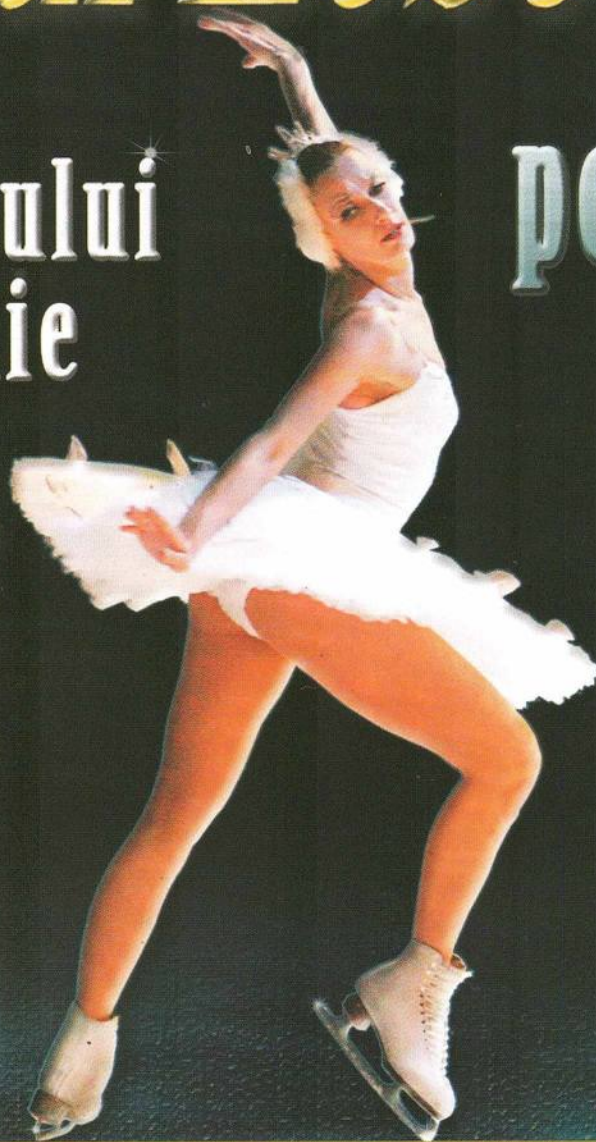
2
ANTENA

St. Petersburg State Ballet On Ice

Lacul Lebedelor

Sala Palatului
14 Aprilie

pe gheață

VREAU BILET.RO

Bilete in rețeaua **VREAU BILET** : Unirea Shopping Center et.2;
Pasajul Universității - Trident Touring; Băneasa Shopping City -
Carrefour Feeria și online pe www.vreaubilet.ro

SAPTE SERI

VIP

zile
nopti

Bucharest Herald

BUCHAREST

4arte.ro
Timpul tau artistic

Be
Time Out

UNIREA
SHOPPING CENTER

OOPS
MEDIA

băneasa
shopping city

PORT.RO
cinema tv teatru

ziomuzice.ro

JURNALUL

Oblique

CASA
LUX

STOP TO SHOP

comunicare.ro

300M

RENT A CAR
9730 791 791

Ioana

ELACARA

softhost

ring

apropo.ro

A full-body photograph of a woman standing in a room. She is wearing a bright yellow quilted jacket with a Peter Pan collar and matching quilted cuffs, over a light-colored long-sleeved shirt. Her trousers are grey and green plaid. She has her hands in her pockets and is looking off to the side with a slight smile. The background features a dark wooden bookshelf filled with books. On the left, several books are visible, including one with a red spine and another with a green spine. Above the books, there are framed certificates or diplomas on the wall. The lighting is soft, and the overall tone is warm.

Dacă vrei să-o cunoașteri
pe doamna Adriana
Săftoiu – gazetar, fost
purtător de cuvânt, de-
putat – citești-i cele două
cărți pe care le-a scris pâ-
nă acum: *Vocile Puterii* și
Jurnal de campanie. Unele
dintre ideile sale din ace-
ste cărți le regăsești în dia-
logul pe care l-am purtat
cu dânsa în februarie...

INTERVIU

Adriana Săftoiu: „Avem o tradiție misogină...”

Interviu realizat de George Arion
foto Octavian Tibăr

Ziaristă, consilier prezidențial, purtător de cuvânt, deputat... În ce ipostază v-ați simțit cel mai bine?

Mi-e foarte greu să fac un clasament dar până acum, ipostaza în care mă simt mai puțin mulțumită e cea de deputat. Statutul parlamentarului ales pe vot uninominal, dar care funcționează pe criteriile celui ales pe listă face impotentă această responsabilitate și reduce parlamentarii la o masă de vot, de susținut declarații și interpelări care nu au nici un efect la nivelul societății, ci doar la marcat pretinsa activitate parlamentară. M-am simțit foarte bine ca ziaristă și extrem de motivată ca purtător de cuvânt. Am învățat că relațiile publice, relația cu presa, comunicarea nu înseamnă doar să citești niște comunicate sau să porți vorba persoanei pe care o reprezinți. Înseamnă să știi să gestionezi momentele de criză, să promovezi lucrurile bine făcute fără să pari propagandist, să poți evita o criză de comunicare, să poți preveni situațiile care anunță pericolul, să îl înveți inclusiv pe cel pe care îl reprezinți ce înseamnă cuvântul „transparență”, libertatea presei și a opiniei. Dacă te iei în serios, e mult de muncă și satisfacțiile pot fi pe măsură.

Ați fost și sunteți angrenată în mecanismul Puterii – Marele mecanism, cum îl numea Jan Kott. Cum e în spatele „ușilor închise”? Ați reușit să descifrați mecanismul?

Provocator. E ca un vârtej unde te poți pierde dacă nu ai un punct de reper solid care să nu se schimbe indiferent dacă ești în spatele ușilor sau în fața lor. Despre descifrarea mecanismului, credeți-mă că uneori, ca să mai ai o

speranță, e mai bine să nu o faci. Odată descifrat, trebuie să ai forța să mai crezi că lumea poate fi condusă de către oameni onești și că acest mecanism, într-o bună zi, poate fi demonstrat și remontat pe alte baze și cu alte scopuri. Cât timp cei care au fost, în orice formă, favorizați de regimul trecut, au acces la putere, nu avem nici o șansă. Cei care acum ne conduc sunt copii extrem de perverse ale celor care le-au fost șefi în regimul comunist și care i-au învățat, prin exemplu, că puterea o deții pentru a o păstra și o folosești pentru binele personal, nu pentru a servi cetățeanul.

Puterea se află într-adevăr în mâinile celor pe care îi credem cei mai puternici, sau alții le dictează din umbră cum să acționeze?

Ce înseamnă oare să fii puternic?! Eu nu sunt sigură că suntem conduși de către oameni puternici. Dacă puternic înseamnă să ai mașină la scară, să fii înconjurat de idolatri, să ți se spună că ești cel mai bun și cel mai de seamă între români, să poți să te uiți în cearșaful cui dorește pipota ta, atunci numai puternic nu ești. Ești doar un profitor al unui sistem care știe că domină cel mai bine oamenii care stau în scaune ce simbolizează puterea, cunoscându-le slăbiciunile și satisfăcându-le. Oamenii puternici sunt cei care reușesc să determine schimbări majore în plan istoric. E o diferență între a avea putere și a deține puterea. Autoritatea se câștigă prin ceea ce faci, nu e, obligatoriu, un derivat al puterii. Despre oamenii din umbră putem vorbi în măsura în care umbra lor se reflectă în faptele celui lângă care stau. Unii sunt consemnați de istorie ca „băieți buni”, alții au rolul malefic de a accentua „beția puterii”, cu îndemnul „șefu”, dacă nici tu nu îți poți permite, atunci cine?” Depinde de ce „umbre” alegi.

Ați fost pusă vreodată în situația de a minți?

Da. Și cred că de fiecare dată m-am descurcat destul de stângaci, dar meseria de purtător de cuvânt te pune și în situația de a camufla obrazul pătat.

Vă interesează Puterea ca obiect de studiu, de analiză, sau chiar vă face plăcere s-o exercitați? Încerc să anticipez răspunsul – dacă nu cumva mă înșel, aveți o anumită detașare în tot ceea ce întreprindeți, ca și cum oricând ați putea să renunțați la ceea ce sunteți, pentru a o lua pe o altă cale...

Detașarea de care vorbiți vine din faptul că, pentru mine, a deține puterea nu e un scop în sine. Nu pot fi însă detașată de familia mea, de prietenii mei, de oamenii care m-au ajutat să mă formez și să mă educ. Nu înseamnă că nu am făcut greșeli, dar am încercat să le repar și să nu pierd reperele sigure din viața mea. Față de Putere am totală detașare. E un monstru pe care îl poți domina doar dacă nu începi să empatizezi cu el. Puterea de a decide pentru o națiune e bine să o ai atunci când ai dovedit echilibru, cumpătare, forță, înțelepciune. Nu aș omite de aici bună creștere și un grad de educație și cultură care să îți permită să afli că nu ești nemuritor, dar faptele tale pot fi de neuitat.

E drept, în Jurnal de campanie – un document prețios pentru oricine dorește să afle cum se comportă un candidat aflat în cursa electorală –, sunteți de o implicare evidentă, fiindcă păreți într-adevăr interesată de problemele oamenilor al căror vot îl vizați. Mai importantă în carte mi se pare însă creionarea unei realități sumbre pe care ați cunoscut-o. Ați reușit să vă onorați promisiunile? Vă mai întâlniți cu locuitorii care v-au trimis în Parlament ca reprezentant al lor? Reușiți să le însuflați încrederea că părerea lor contează?

Problemele oamenilor din mediul rural, în special, țin de administrația locală, așa încât am fost atentă să nu fac promisiuni pe care știam că nu le pot onora. Oamenii vor străzi asfaltate, canalizare, dispensare, școli. Continui să merg în colegiu, să mă implic în activități care țin mai ales de școli și grădinițe, dar e destul de dificil. La discutarea bugetului, nici un amendament depus pentru zona pe care o reprezint nu a trecut. Nu e doar cazul meu. Majoritatea colegilor mei se află în aceeași situație. Motivul e simplu. Guvernul hotărăște singur ce trebuie făcut, iar Parlamentul e doar o anexă de votat ordonanțe de urgență. Tocmai de aceea votul uninominal e un act ratat. Practic, nu ai nici o formă de a-ți exercita mandatul în condițiile în care funcționăm pe principiile și cu mentalitatea „listacului”. Despre încredere?! Greu de spus. Imaginea despre politicieni e dezastruoasă și cât timp vom mesteca cuvinte ca „reformă”, „modernizarea societății” fără ca, în plan practic, să se întâmple ceva, nu știu cum am putea să le redăm oamenilor încrederea în politicieni. Modul în care funcționăm în Parlament e odios. Sunt două zile de plen, de fapt jumătăți de zile, și încă două pentru ședințele de comisii. Chiar și în acest ritm lejer, ne fraudăm singuri. De exemplu, prezența se face pe baza unei condici unde trebuie să ne semnăm și în funcție de această prezență îți iei leafa. E rușinos, dar voi spune că în timp ce în scripte sunt înregistrați majoritatea parlamentarilor, în sală nu suntem nici jumătate.

Iată, au trecut 20 de ani de la prăbușirea dictaturii. Ce ați înțeles din istoria acestor două decenii? Care este cel mai mare rău care ne macină?

Minciuna și impostura. E cel mai mare rău și de aici decurge toată bălțirea în care ne aflăm de 20 de ani.

Ați luat interviuri foștilor purtători de cuvânt de la Cotroceni, de la Palatul Victoria. Mi-au plăcut multe dintre întrebările pe care le-ați pus. O persoană civilizată punând deseori întrebări incommode. V-au marcat aceste dialoguri?

Am întregit imaginea acelei perioade tulbur și agitată cum a fost cea de după 1990. Pentru mine comunicarea nu se rezumă doar la propria mea experiență sau la teorie. Am considerat că, pentru toți cei care sunt preocupați de acest domeniu, e importantă istoria evoluției procesului de comunicare într-o țară care venea după 45 de ani de propagandă comunistă și unde publicațiile erau controlate de partidul-stat. Instituția purtătorului de cuvânt a fost unul dintre primele efecte ale democrației. Modul în care a evoluat spune multe despre evoluția noastră ca societate.

Cred că știți ce modele i se propun tinerei generații. Cum s-a ajuns la o astfel de stare de lucruri?

Ortega y Gasset spune că o țară se definește și după modelele pe care și le alege. Ce alegem noi, ne place sau nu ne place, arată unde suntem în acest moment. Suntem dominați de pseudo-valori și asta pentru că nu avem criterii și nu avem puncte de reper la care să ne raportăm. Și așa spune că ideea de „elită” a devenit ceva extrem de volatil și compromis. După 45 de ani de comunism, libertatea s-a dovedit un câștig greu de gestionat. Am acceptat toate „noutățile” nemaștiind ce merită și ce

nu merită admirație și respect. Până la un punct e de înțeles. Când timp de aproape cinci decenii ești privat de libertatea de a opta, în momentul în care ești pus în fața atâtor opțiuni e explicabil momentul de derivă. Ar fi fost, însă, de dorit, ca după 20 de ani de la Revoluție să ne fi așezat și să începem să ne stabilim criteriile de valoare, reperele, și să depășim această fază adolescentină în care credem că totul e permis și că nici o regulă nu trebuie acceptată pentru că înseamnă, vezi Doamne, constrângere. Cât timp oamenii devin „modele” în funcție de cluburile pe care le frecventează, de mașina pe care o au, de pițipoanca însoțitoare, de geanta agățată de braț, de trivialitatea comportamentului și a limbajului – toate aducătoare de rating și tiraj – mai avem mult până vom reuși să scăpăm de tarele perioadei negre în care am trăit și în care nu ne-am educat. Unii spun că, pe vremea comunismului, era lumea mai cumsecade. Eu nu cred. Lumea era doar tăcută și fricoasă și asta lăsa impresia că era mai așezată.

În centrul campaniei dumneavoastră ați pus școala, biblioteca. Adolescenții, tinerii citesc tot mai puțin. Cei care totuși citesc se ascund de colegii lor, fiindcă sunt luați în derâdere. Cum de a devenit lectura un act rușinos?

Nu cred că a devenit un act rușinos, ci mai degrabă perceput ca inutil. Școala, familia și mass-media au un rol primordial. Școala nu dezvoltă plăcerea lecturii, ci o inhibă. În clasele primare, lectura obligatorie vizează cărți care nu au legătură cu preocupările și ritmul copiilor. Toate trebuie făcute la timpul lor. Nu începi cu clasicii, la opt ani, când vrei să dezvolți plăcerea lecturii. Părinții se blochează

„Mama e modelul meu atunci când intru în bucătărie; în politică – regele Carol I, iar dacă e să aleg un model «extern» optez pentru Golda Meir. Grace Kelly este modelul meu de feminitate.”

în fața OTV sau a telenovelelor, dar sunt supărați că odraslele nu citesc. Iar media promovează oameni care nu prin educație și cultură au devenit notorii, ci prin șmechereală. Așa că nu aș fi atât de furioasă pe generația care vine din urmă, ci pe generația care îi crește.

N-am să vă sâcâi cu întrebări legate de plecarea de la Cotroceni. N-o să aflu nimic în plus față de ce s-a zis deja. M-ar interesa mai mult să știu de ce ați optat pentru calea liberală.

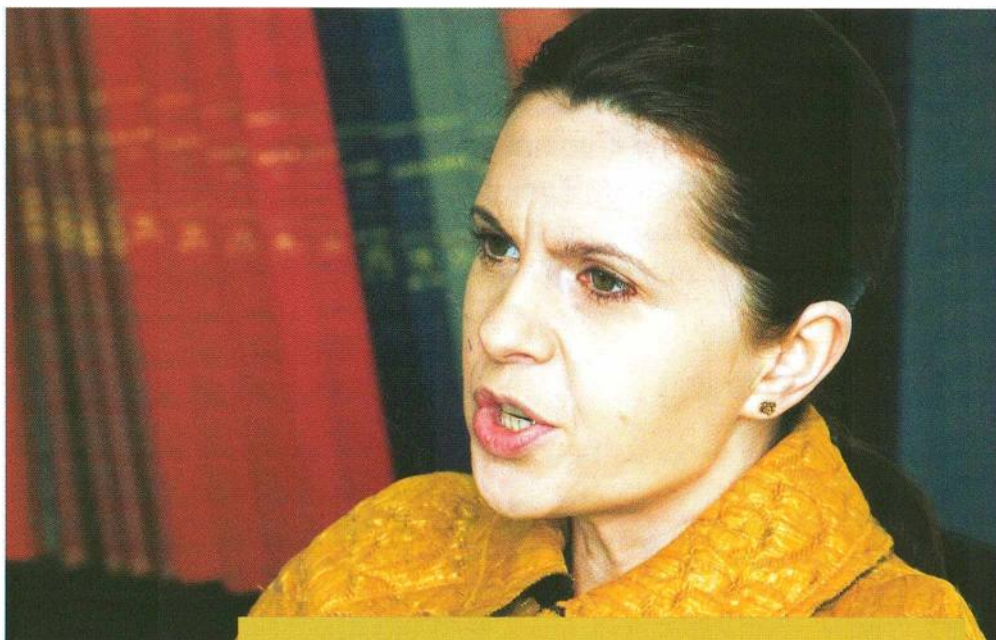
Tatăl meu îmi spunea, când încă băjbăiam în alegerile mele de viitor, că e mult mai important să știi ce nu poți și nu trebuie să faci. Eu știu că nu pot fi un om de stânga, că nu dezavuez în corpore socialismul, dar nu mă regăsesc în el. Drept urmare, opțiunea liberală e una de structură. Nu afirm acum că liberalismul de la noi e unul autentic și că a reușit să nu amestece merele cu perele. Ba din contră, prea des a acceptat un mix de idei și oameni, cu destule riscuri privind identitatea PNL. Sper însă că vom avea capacitatea de a ne așeza acolo unde spunem că trebuie să fim și să avem curajul de a opta pentru politici liberale și pentru o reprezentare autentic liberală.

Unii spun că PNL-ul va avea soarta PNȚCD-ului. E posibil?

E foarte ușor să îți justifici eșecul prin alții. Dacă PNL va avea această soartă, e vina PNL-ului.

În aceste zile presa românească trece prin momente dificile. Ziare se închid, altele sunt cumpărate. Dar mai ales credibilitatea presei e pusă la îndoială. Dumneavoastră cum vi se înfățișează mass-media de la noi?

Ca întreaga societate. În căutare de identitate. Cred că presa de până în 1996 era mult mai coerentă și mai asumată în atitudini. În momentul de față, presa a fraternizat cu politicul într-un mod fatidic. Sigur că ziarele se închid pentru că România se închide, pentru că economia e suspendată de un Guvern care înțelege să aducă bani la buget micșorând pensiile, alocațiile pentru copii, salariile, să pună biruri pe micul întreprinzător până îl omoară. Dar dincolo de situația economică dezastruoasă, ziarele și-au pierdut credibilitatea pentru că și-au dorit să se vândă prea ușor. Calitatea a pierdut în fața cantității de poze nude, de roșu și sex, de interese ale mogulilor. Și când spun mogulul, am în vedere inclusiv politicieni care își păstrează anonimatul patronatului, dar sunt actualii și viitorii cenzeni ai libertății de exprimare a presei.

Noi, acum, vrem să ajungem nicăieri, așa că ne continuăm mioritic destinul. Norocul nostru a fost că alții ne-au oferit unele opțiuni, cum ar fi UE sau NATO.

Dar viitorul României?

Cuvinte mari, domnule, aș spune. Nu sunt pesimistă de felul meu. Nici nu am reușit vreodată să debordez de exuberanța optimistului inconștient. Cred că am simpatizat mereu curentul „realism” și, în funcție de stare, flirtez cu romantismul și barocul. Când mă gândesc la viitor am senzația că am cataractă și că văd totul încetșat. Viitorul României îl facem noi toți, iar a crede că doar clasa politică e de vină, e doar o formă de lașitate colectivă. Din păcate, nu actuala generație va reuși să schimbe fața țării. Actuala generație e complăcută în ură și lamentare. Nici o țară nu a progresat pe un discurs și un mental negativ. Sper ca aceia care au acum 10 ani să fie mai pragmatici, să știe încotro vor să o ia și să decidă direcția.

Cum se afirmă o femeie în politică?

Nu voi intra într-o disertație despre femeia-politician. Am mai spus-o, nu susțin promovarea femeii doar pentru că e femeie. Nu știm nici să ne cerem drepturile și nici să ne afirmăm valoarea. Acceptăm ușor imaginea de „accesorii” ale bărbaților politicieni și încurajăm imaginea că o femeie în politică accede doar pentru că are un protector. Dar aș face o altă remarcă. Societatea românească are o mare rezervă, eufemistic vorbind, în a recunoaște și a confirma valoarea femeii, dincolo de ograda domestică. Vă întreb dacă știți cumva vreo statuie care să glorifice una dintre femeile de valoare ale României? Poate Ecaterina Teodoroiu, deși nu sunt sigură, sau Regina Maria, dacă nu mă

înșel, în parcul Castelului Peleş. Există cumva pe una dintre bancnotele noastre tipărite și imagini de femei? Mă gândeam câte școli sau licee poartă numele unor femei de cultură... Avem o tradiție misogină și, după cum se vede, nu s-a format masa critică așa încât să trecem la o altă etapă, respectiv să acceptăm, nu doar în teorie, că valoarea nu e determinată de gen.

Colegii îmi cer să vă pun și întrebări din „registru munden”, din cele care să vă dezvăluie în intimitate. Sincer, nu mă interesează nici ce parfum folosiți, nici cu ce mașină mergeți și nici de unde vă cumpărați hainele. Dacă însă dumneavoastră simțiți nevoia să vă prezentați și ca o persoană mundenă, nu ezitați. Poate că totuși răspunsul la întrebarea „Cum sunteți ca mamă?” m-ar interesa.

Nici măcar pe mine nu mă interesează să vorbesc despre locațiile preferate de shopping. Nu sunt foarte „modestă”, dar nici nu cred că trebuie să epatez. Îmi place același parfum, Bergamot de la Ferre și, dacă îmi permite bugetul, prefer Prada, Costume National, Dries Van Noten sau Vandevorst. Iar ca mamă, prefer să îl citez pe fiul meu a cărui primă propoziție, într-o compunere la școală, despre „Mama”, a fost „mama mea e răbdătoare și nu mă ceartă când îmi las hainele împrăștiat în cameră”. Relația mea cu fiul meu, educația pe care încercăm să i-o dăm, bunul simț și modestia omului care are încredere în el, dar nu și-o expune cu aroganță, sunt prioritare și pentru mine și pentru soțul meu.

Deși tot bărbații sunt cei care domină fotografiile de grup de la reuniunile politice și economice ale celor mari și puternici, femeile au început să ia cu asalt pozițiile oficiale cu putere de decizie în mai toate statele lumii euro-atlantice. Problema este, însă, că ale noastre nu sunt ca ale lor. De ce oare?

text Călin Hentea
foto arhiva Călin Hentea și Mediafax

Ale noastre versus ale lor

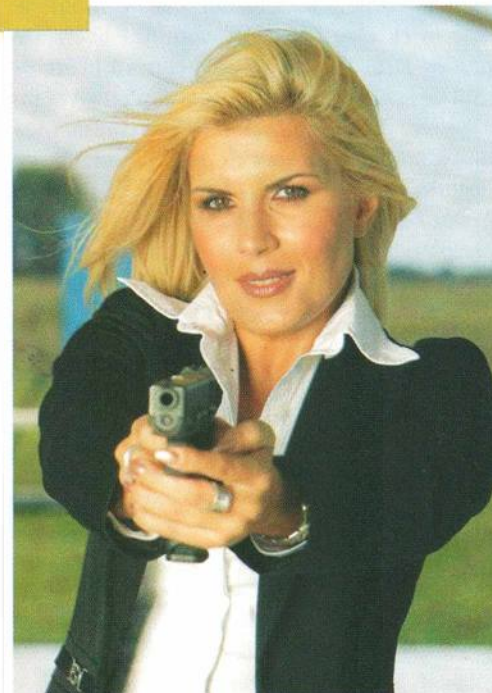
În lumea politică euro-atlantică, femeile lider de top au studii universitare aprofundate și extrem de solide, garantate în condiții de concurență reală de instituții universitare prestigioase.

Autoritatea, forța, credibilitatea și competența unui personaj politic actual încep încă din „fragedă pruncie”, prin modul în care a fost educat, prin seriozitatea cu care a studiat, prin acumulările și sedimentările culturale pe care a reușit să le realizeze și a căror lipsă sau subțirime se simte apoi de la distanță, chiar și prin sticla micului ecran. Fără a dispune de resurse și un sprijin financiar prea consistent din partea părinților, Hillary Rodham Clinton și-a luat mai întâi licența în științe politice la Wellesley College și apoi a studiat dreptul la Yale (aici l-a cunoscut pe Bill), timp în care, în vacanțe, vara, a spălat vase, a curățat somon în fabrică și s-a angajat în diverse acțiuni civice și politice protestatare. La îndemnul tatălui său, reverend presbiterian, Condoleezza Rice a studiat, încă de la trei ani, limba franceză, pianul (a concertat ulterior pentru regina Marii Britanii) și baletul, a absolvit un liceu catolic privat de fete, pentru a-și lua apoi licența, masteratul și doctoratul în științe politice la Universitatea din Denver, specializându-se în problemele Uniunii Sovietice. Începând din 1981 a urmat o strălucită carieră profesorală și managerială la Universitatea Stanford, pe care a părăsit-o doar pentru funcția de expert al Consiliului de Securitate Națională în administrația lui Bush-tatăl. Cariera profesională și cea politică și punctele obligatorii de trecere pentru afirmare în viața publică nu sunt peste tot aceleași.

Pentru că l-a însoțit pe tatăl său de la 12 ani în campaniile politice ale acestuia, Elena

Pentru românii care se uită seară de seară la talk-show-uri sau citesc în ziare despre nesfârșitele scandaluri politice dămbovițene, secretul care se ascunde în spatele forței și notorietății mondiale a unei Condoleezza Rice, a lui Hillary Clinton este mai puțin interesant decât charisma și tupeul Elenei Udrea.

Băsescu își contorizează de atunci vechimea în partid și chiar neagă faptul evident că a coborât de pe *catwalk* direct în arena politică, unde, în ciuda deliciilor mediatică generate de gafele gramaticale, de picanteriile sale amoroase sau de tumultoasa sa viață de noapte, a accesat rapid, în doar doi ani, o funcție în organizația de tineret a partidului și un fotoliu de europarlamentar. CV-ul Ecaterinei Andronescu, de pildă, este mult mai coerent și firesc privind evoluția sa profesională și politică, de la asistent la profesor universitar și apoi rector sau de la secretar de stat la ministru, ceea ce nu este cazul multor parlamentari sau oficiali care și-au atribuit pe căi oculte, aparent legale, diverse titluri universitare la universități private de mucava.

Monica Iacob Ridzi a intrat în partid în 1997 la doar 20 de ani, după care, beneficiind de sprijinul material al familiei sale, din Petroșani s-a aruncat într-un vârtej de acumulări de funcții politice, mai întâi locale și apoi centrale, simultan cu o colecție de diplome școlare (din Petroșani, din Israel, de la Strasbourg). A reușit astfel să-și configureze unui amplu CV, dar presa a observat că tot amicitia cu Elena Băsescu i-a adus atât fotoliul de deputat (2004 și 2008), cât și cel de europarlamentar (2007) iar mai apoi cel ministerial, ceea ce nu a putut-o salva de un penibil scandal soldat cu un linșaj mediatic și o umilitoare demisie.

Despre existența Elenei Udrea româniei nu au știut până când „blonda de la Cotroceni” a explodat brusc, în februarie 2005, pe post de consilier de stat și șefă a cancelariei prezidențiale. Un salt ierarhic uriaș al unei tinere avocate cu birou deschis de câțiva ani față de precedentul post, acela de consilier general al

Ce răzbunare mai subtilă la adresa lui Hitler și Stalin decât să vadă în fotoliul de Cancelar al fostei mari puteri zdrobite de cizma Armatei Roșii, o femeie blondă, cam durdulia, provenind dintr-o familie protestantă, educată în interiorul Cortinei de Fier și ajunsă Doamna de Fier a Europei ce tratează de la egal la egal cu Rusia post-sovietică?

municipiului București. Demisia de la Cotroceni a fost urmată de trecerea din PNL în PD-L și numirea ca secretar executiv al partidului, până la obținerea, abia prin redistribuirea voturilor, a unui fotoliu de deputat în 2008 și imediat apoi a unui jilț ministerial suprabugetat, dar scuturat după doar câteva luni de o tendințioasă comisie de anchetă parlamentară.

Viitoarea „prințesă războinică” și cea mai puternică femeie din lume între anii 2004 și 2005 (după „Forbes Magazine”), dr. Condole-

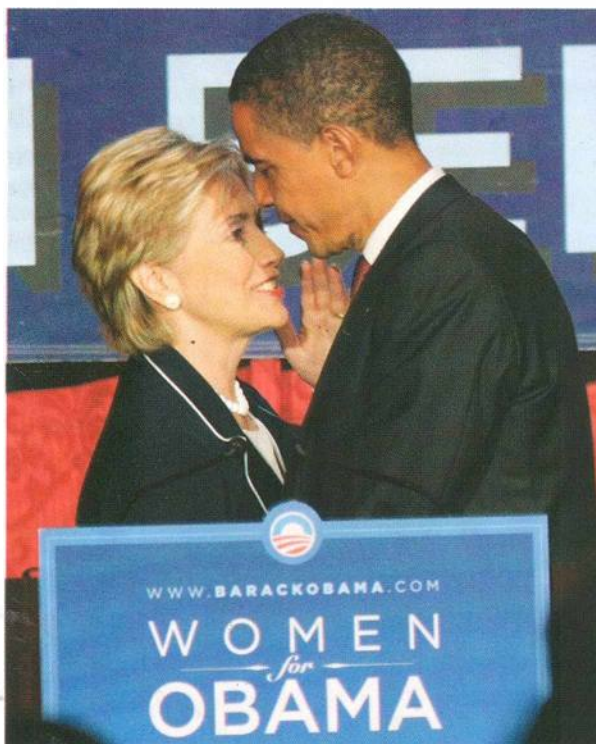
ezza Rice a fost profesor la Stanford University înainte să fie remarcată de președintele Bush-tatăl pentru cunoștințele sale legate de URSS. Ea a devenit, doar datorită competențelor sale și învingând numeroase prejudecăți și handicapi legate de faptul că era și femeie, și de culoare, o eminență a Casei Albe în materie de securitate națională (2000-2004) și politică externă (2004-2009) sub administrația lui Bush-fiul.

Hillary Rodham Clinton era deja o activistă politică având o puternică personalitate atunci când l-a cunoscut pe viitorul soț și președinte, construindu-și singură o carieră de avocat de succes (între primele 100 din SUA) înainte de a fi prima doamnă a statului Arkansas (1979-1992) și apoi a Americii (1992-2000), ceea ce i-a permis câștigarea unui fotoliu senatorial și apoi investitura de Secretar de stat (2008).

Angela Merkel era cercetătoare în chimie cuantică, doctor al Universității din Leipzig, o foarte bună cunoscătoare a limbii ruse, cu antecedente socialiste atunci când a intrat în politică imediat după căderea Zidului Berlinului, înaintând treptat în ierarhia partidului creștin-democrat al lui Helmut Kohl (deputată din 1990 și apoi ministru) până la funcția de Cancelar al Germaniei (2005) și la poziția de cea mai puternică femeie din lume din 2006 până în 2009, după „Forbes Magazine”.

Trecând peste micile amintiri, bârfe și legende din epoca postdecembristă, va trebui să ne hotărâm asupra a ceea ce ne trebuie cu adevărat: o nouă Martha Bibescu sau o altă Elena Lupescu?

Spre deosebire de vajnicele și ambițioasele noastre tinere politiciene, în Occident și în Statele Unite femeile care au ajuns în poziții de top, aveau înainte de ascensiunea politică, o solidă și bine definită carieră profesională.

Este iarnă când ajung la Amsterdam, iar răcoarea și spiritul exact al orașului mă fac să mă tem că spiritul meu latin va fi întâmpinat de răceală și opreliști. M-am înșelat, însă.

text și foto Claudia Golea Sumiya

De la Rembrandt la marihuana clonată

În cele mai multe *coffee shops* nu se fumează. Tutunul este interzis, în schimb e liber la marihuana și hașiș.

Majoritatea localnicilor sunt relaxați, amabili și toți vorbesc engleza. Mulți îți cer bricheta pe stradă, iar polițiștii îți dau indicațiile necesare pentru a ajunge la *Rijksmuseum* (muzeul național) și la muzeul Van Gogh, rugându-te să fii atent să nu aluneci pe gheața care tocmai s-a instalat pe trotuare. De-a lungul canalelor patinez lejer până în zona *Museumplein*. Exactitatea locuitorilor și clima răcoroasă a țării nu au făcut de-a lungul timpului decât să dezvolte spiritul artistic olandez. Iubitorii de artă adoră Amsterdamul. Rembrandt a fost de-al locului și este firesc ca *Rijksmuseum*-ul să cuprindă cea mai importantă colecție de tablouri ale sale din lume. Poți admira cât poțeste aici faimosul *Rond de noapte* și poți analiza probleme majore de viață: fata din tablou este Saskia, soția pictorului, sau nu? Iar dacă Rembrandt ți se pare prea măreț și puternic, îți poți satisface nevoia de calm și liniște privind pe îndelete picturile lui Vermeer. O femeie în rochie albastră citește o scrisoare în fața unei ferestre și asta este ceva foarte frumos pentru Vermeer. Vezi și tu frumusețe în acest moment? Dacă da, deși nu ai învățat să pictezi de la Vermeer, ai fost totuși instruit în a capta magia momentelor simple ale vieții și a te bucura de ele.

Ca și mine, probabil nici nu ai auzit de Hendrick Avercamp. Și totuși acest pictor atât de special este arhicunoscut de către iubitorii de artă care se și pricep. Avercamp a trăit între 1557 și 1602 într-o lume a tăcerii care-i conferă vizualului accente deosebite. El era surdo-mut, iar ceea ce vedea era magic. Priveliștile sale de iarnă sunt cele mai fermecătoare din lume și

tocmai sunt găzduite într-o expoziție la *Rijksmuseum*.

Născut câteva secole mai târziu, Van Gogh a fost nebun. Nici el nu te poate învăța să pictezi, dar îți poate oferi lecții prețioase în a percepe lumea dincolo de bariera senzorialului și a vedea cât de frumoase sunt banalele floarea-soarelui sau ciorile, macii sau fluturii. Un muzeu aparte, întreg îi este dedicat la Amsterdam. Dacă nici când ieși de acolo nu ai învățat să vezi este păcat căci, deși te afli la Amsterdam, nu-ți vei da seama că ai privilegiul să vizitezi un oraș aproape perfect, cel mai civilizat și rafinat din lume, după toate probabilitățile.

Cea mai pitorească parte a orașului nu este însă *Museumplein*, ci incitantul cartier *De Wallen* – Cheiurile. Poate sunt faimoase datorită numeroaselor lebede albe și negre, care plutesc în apa Amstelului, dar cei care vin aici nu prea au timp pentru ele, căci *De Wallen* este și cartierul faimoaselor vitrine. În spatele lor se află femei îmbrăcate sexy. De diferite rase, ele sunt mai mult sau mai puțin frumoase, dar indubitabil sexy. Costă în medie 50 de euro. A-ți vinde corpul este una dintre libertățile pe care le oferă Olanda.

La fel de liber este consumul de hașiș, marihuana și ciuperci magice. Acestea se găsesc mai ales tot aici, în *De Wallen*, deși așa-numitele *coffee shops* împânzesc întregul Amsterdam. Varietățile de sativă au nume fascinante precum *Văduva Albă*, *Crema de Nepal*, *Doamna Neagră*, *Perla de Argint*, *Cremă Indiană*, *Templu Nepalez*. Atenție! Marihuana amsterdameză este extrem de puternică, fiind o marihuană clonată. Poți vedea procedeul alături, în Muzeul Hașișului și Marihuaniei, care are acest pavilion-seră. Aici poți vedea plantele în creștere și cumpăra semințe. Este recomandabil, dacă ești începător, ca după o vizită într-un *coffee shop*, să te îndrepti direct și neabătut către hotelul tău. Sunt unii care, după ce au făcut cunoștință cu *Văduva Albă*, nu mai sunt în stare să-și găsească propria locuință. Este bine, așadar, să alegi o „cofetărie” nu neapărat în *De Wallen*, ci cea mai apropiată de hotelul tău. Cât despre prețul marihuaniei, un *joint* de-a gata costă între 2.50 și 4.50 euro. Nu se pot achiziționa o dată mai mult de cinci grame de hașiș sau marihuana.

Cele mai frumoase în *De Wallen* rămân după părerea mea, lebedele. Le fotografiez cum plutesc în apa râului și-mi atrage atenția Biserica Veche din fundal. Se află aici, printre bordeluri, și este impresionantă. Aici s-au căsătorit Saskia și Rembrandt.

Nu trebuie nicidecum să crezi că la Amsterdam totul este permis. Din contra. Consumul de droguri tari este aspru pedepsit, ca de altfel orice alt gen de infracțiuni. Cerșetorii și hoții români nu iau cu asalt transportul public și trotuarele, ca la Roma, de

exemplu, căci nu sunt bineveniți aici. Cei câțiva care s-au aventurat au făcut cunoștință cu închisorile olandeze. Așadar, tramvaiele sunt accesibile în siguranță, neexistând practic hoți de buzunare. Deși întâlnești pe stradă o sumedenie de cetățeni cam dezaxați în urma fumatului câte unui *joint*, nu am văzut să se fure. Amsterdamul este liber, dar cât se poate de civilizat. În ciuda acestui gen de perfecțiune, majoritatea țărilor europene sancționează Olanda pentru legalitatea consumului de droguri ușoare și a prostituției. Unele state au ajuns să ceară Olandei introducerea unui sistem care să le pretindă vizitatorilor *coffee shop*urilor să se legitimeze, astfel încât numai și numai cetățenii olandezi să fie serviți. Alte țări, precum Anglia, au început să deosebească însă albul de negru și să urmeze exemplul Olandei îndreptându-se către un sistem de decriminalizare a drogurilor. Libertatea nu este dușmanul bunului simț și al civilizației.

De la fereastra camerei micului meu hotel mă uit cum ninge peste Amstel. Niciodată iarna nu mi s-a părut atât de curată.

Piața imobiliară din Amsterdam este una dintre cele mai scumpe din Europa. Un studio mic (garsonieră) costă în jur de 150.000 de euro. Un apartament de două camere ajunge și la 500.000 de euro. Există însă și varianta unei *boat house*, ambarcațiune locuibilă pe Amstel.

Băhăian este patronul echipei de fotbal *Gloria Buzău*, cumpărată de el, în acte, în august 2009, printr-o firmă de apartament din Mediaș, firmă cu un capital social de 2 000 de lei, administrată de Eduard Mărculescu (unul dintre complicii lui Băhăian). Tranzacția s-a făcut pe 100 000 de euro, bani pe care Băhăian nu i-a plătit încă.

ZOOM

Sergiu Băhăian, de la escroc la criminal în serie

Mafioții din România nu au amestecat niciodată crima cu escrocheriile financiare. O spune chiar procurorul general. Ceva crime, clasificate de presă ca fiind „în stil mafiot”, au mai fost. Unele comise de mafia chinezească – vezi chinezul din geamantan – altele, între clanurile țigănești, dar în fapt băți și reglări de conturi care au dus la lovituri cauzatoare de moarte. Primul care a împletit cele două infracțiuni majore, înșelăciunea și omorul, este Sergiu Băhăian. Supranumit „omul cu o mie de fețe”, Băhăian se află în prezent în arest preventiv, în baza a două mandate, unul pentru înșelăciune, altul pentru instigare la omor, și este considerat nevinovat, până la sentința finală.

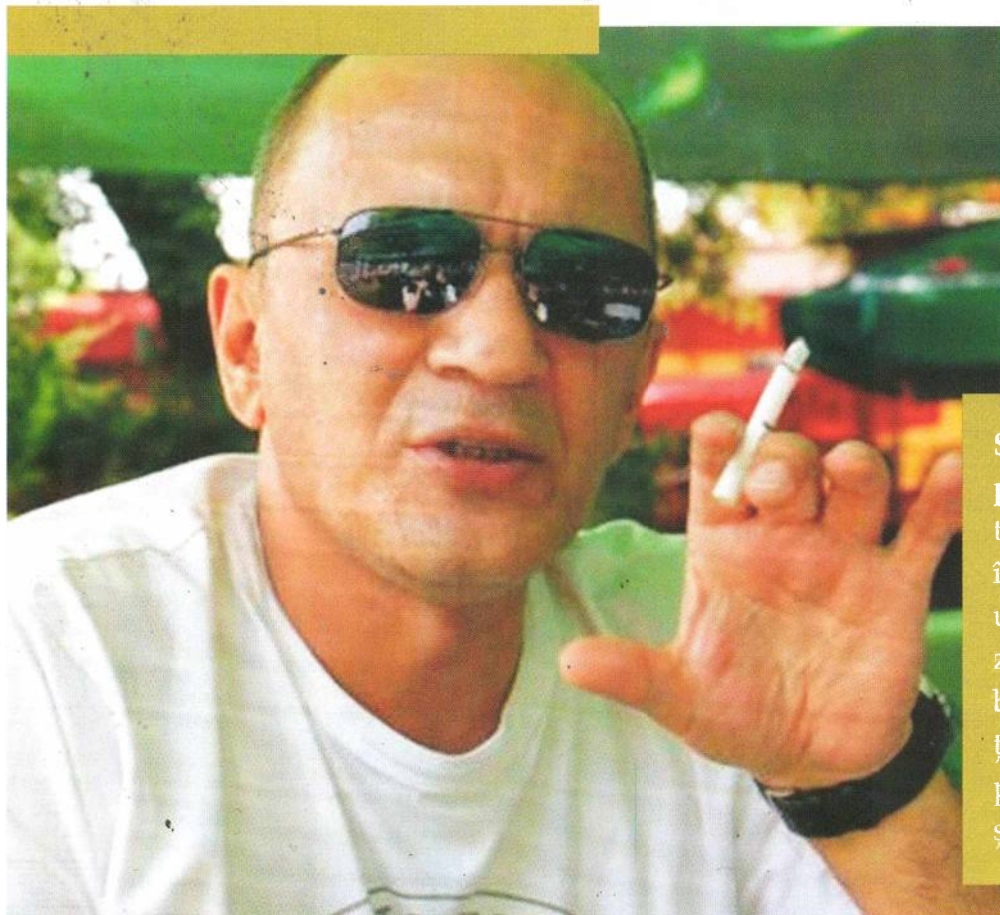
foto Intact Images

Cum a fost prins omul cu o mie de fețe

Sergiu Băhăian a fost arestat preventiv în 17 ianuarie, pentru 29 de zile, acuzat fiind de înșelăciune și constituire a unui grup infracțional organizat. Ulterior, la începutul lui februarie, a fost adus la Constanța pentru audieri, în cazul celor patru crime comise între 2006 și 2008.

Născut la Constanța, în iunie 1962, Sergiu Băhăian are 48 de ani și este artizanalul celebrului circuit piramidal *Sabina Product*, unul dintre cele mai mari scandaluri financiare din România anilor 1995. Pentru afacerile de la *Sabina Product*, Băhăian a fost condamnat, în decembrie 1998, printr-o hotărâre definitivă, la cinci ani de închisoare. A fost acuzat de fals și înșelăciune. Prejudiciul total, șapte miliarde de lei vechi la valoarea anilor 1995, nu a fost decât într-o mică măsură recuperat. *Sabina Product* și Băhăian au păcălit și indus în eroare aproximativ 5.000 de persoane. A fost eliberat condiționat, cu un an înainte de ispășirea completă a pedepsei, în octombrie 2002, pentru bună purtare.

În perioada în care a fost condamnat, a împărțit celula cu nu mai puțin celebrul Stelian Ogiță. Acesta din urmă a povestit că, în detenție, Băhăian era un om speriat, timorat și un pușcăriaș model.

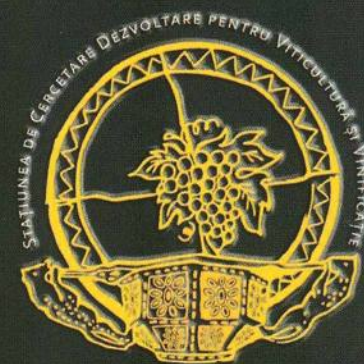
Ofițerii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) se aflau pe urmele lui Băhăian de câteva luni. Băhăian era bănuțat că este creierul unor complicate escrocherii financiare, unde prejudiciul era estimat la circa un milion de euro. Polițiștii au fost puși în mișcare de plângerile formulate de mai multe societăți comerciale păgubite. Poliția a mers pe firul invers al acestor infracțiuni economice, până în momentul în care s-a constatat că persoane implicate în afacerile lui Băhăian dispar fără urmă. Mai mult, s-a stabilit că cei dispăruți au în comun două detalii. Sunt administratori ai firmelor implicate în infracțiuni economice și, înainte de asta, oameni din cele mai de jos categorii sociale. Totul a culminat cu descoperirea a două cadavre, îngropate în spatele unei case nelocuite, din satul Măgura, comuna Cerchez, din județul Constanța, sub o placă de beton, peste care era așezat pământ. Polițiștii au stabilit

la prima vedere că victimele fuseseră îngropate de vii!

Băhăian a fost reținut în București, în cartierul Giulești, în noaptea de 15 spre 16 ianuarie, de procurorii DIICOT și de polițiști, după ce au fost trase mai multe focuri de armă. Alături de Băhăian, l-au reținut și pe Eduard Marian Mărculescu, mâna dreaptă a lui Băhăian. Cei doi se aflau într-o mașină care, în încercarea de a scăpa, a lovit în plin mașina poliției. Un ofițer de la Crimă Organizată a suferit o fractură la mâna stângă.

În mașină se afla și o minoră, o adolescentă de 17 ani. Polițiștii au crezut, inițial, că fata fusese răpită de Băhăian, dar ulterior s-a stabilit că domnișoara era doar iubita acestuia. Într-un comunicat al DIICOT se preciza că gruparea organizată de Băhăian este una ermetică, pentru monitorizarea celor vizați fiind alocate resurse umane și materiale importante. Gruparea

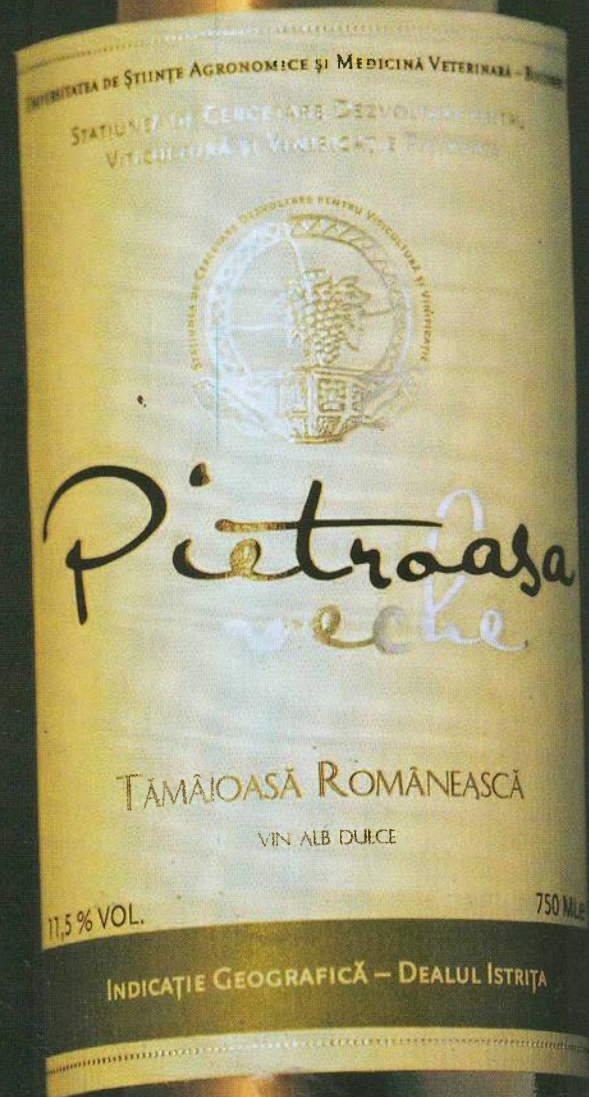

Pietroasa

Singurul vin... universitar din România!

Aromă de tezaur

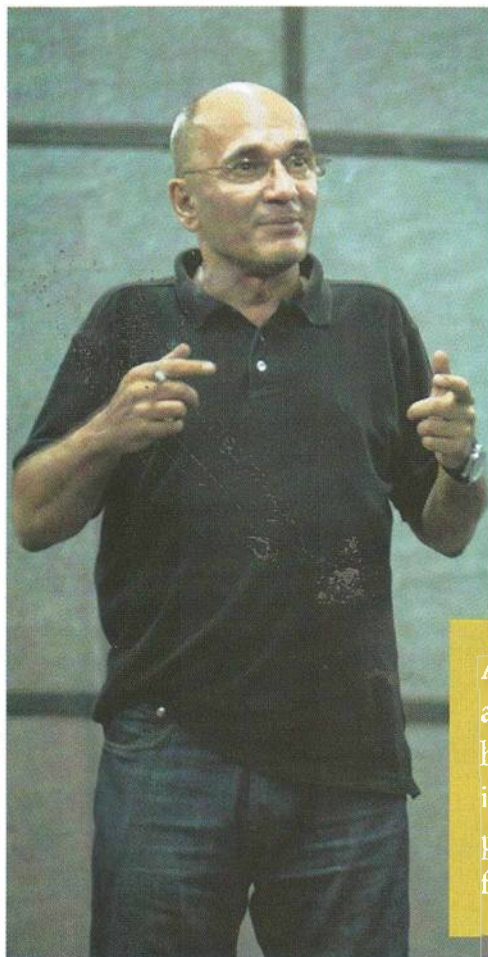
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE
ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ – BUCUREȘTI

S.C.D.V.V. Pietroasa
Pietroasele – 127470, jud. Buzău
telefon +40(238)512317 fax +40(238)512318

www.usamv.ro

funcționa în Constanța, București și în orașe din județul Ialomița. Grupul era format de Băhăian și Valentin Șlepac. Celor doi li s-au alăturat Adrian Grigoraș, și frații gemeni Marin și Petre Piciog. Procurorii susțin că omorurile au fost comise de Șlepac și Grigoraș, la ordinul lui Băhăian, care a decis că prin suprimarea „foștilor colaboratori” poate fi stins un conflict între cei doi executanți. Șlepac și Grigoraș nu s-au mai înțeles în ceea ce privește împărțirea profitului și exista riscul ca victimele să apeleze la autorități.

La audieri, Șlepac și Grigoraș aveau să declare că ordinul lui Băhăian suna sec: „Închideți-le gura! Azi!”

Procurorul-șef al DIICOT Constanța, Laurențiu Bratosin, declara, imediat după ce Băhăian și acoliții lui au fost reținuți, că

întreaga activitate a grupării infracționale este fără precedent în România. Conform DIICOT, Băhăian coordona un grup, care reușea să obțină importante beneficii materiale, prin înșelăciune, în dauna mai multor societăți comerciale. Băhăian înființa firme comerciale, în total fiind vorba despre aproximativ 40 de astfel de societăți comerciale, cu diverse obiecte de activitate, prin intermediul cărora cumpărau mărfuri, pe care le plătea cu instrumente de plată fără acoperire. Gajau de mai multe ori același bun, la diverse bănci, și perfecționaseră un sistem de leasing pentru autoturisme de lux, prin intermediul unei societăți comerciale înființate pe o identitate fictivă. Această din urmă afacere a fost cea care i-a dus pe polițiști la Băhăian. Prejudiciul a fost stabilit la circa un milion de euro.

Băhăian alegea ca administratori, la firmele

Aproape toate televiziunile de știri au fost somate de Consiliul Național al Audiovizualului pentru încălcarea legislației audiovizuale în cazul Băhăian. CNA a acuzat aceste televiziuni că au prezentat, în mod repetat, imagini șocante din timpul anchetei polițiștilor, neblurate. Somația publică a fost determinată și de conținutul editorial al știrilor, în care s-au folosit expresii foarte dure și explicite.

Creierul șarlataniilor de la *Sabina Product* avea una dintre cele mai accesate pagini pe site-ul Facebook. După cum scria Băhăian pe pagina personală, „este singur și se află în căutarea alesei”. Pe contul său de pe Facebook, Băhăian avea înregistrați 1 600 de prieteni, cele mai multe femei tinere, plus toată crema din media: Andi Moiescu, Horia Brenciu, Analia Selis, pentru că Băhăian se imagina un regizor-producător de spectacole, angajat pentru *Excessive Art Production*. Una dintre pozele postate îl arată pe Băhăian în tandrețuri cu o tânără blondă. Poza este datată 13 septembrie 2009.

În 1995, Băhăian a pus umărul la finanțarea filmului regizat de Nae Caranfil, *Asphalt Tango*, și la albumul *Născută toamna*, realizat de Loredana Groza, în colaborare cu *Direcția 5*, din

banii de la *Sabina Product*.

Ecaterina Onica este femeia care a fost iubită lui Băhăian, oficial, până înainte de Crăciun. S-au despărțit, în urma unui scandal, cu aer de conflict domestic în care există o a treia persoană. Dincolo de relațiile de dragoste, cei doi sunt, spune procurorul Ionuț Ciprian Spiridon care instrumentează dosarul înșelăciunilor, și parteneri de afaceri. Singura certitudine este faptul că Ecaterina Onica este una dintre persoanele cercetate în dosarul escrocheriilor financiare ale lui Băhăian. Absolventă de ASE, Onica era oficial contabilă lui Băhăian.

Ultima iubită a lui Băhăian are doar 17 ani și este elevă la un liceu din Giurgiu. Simona M. se afla în mașina lui Băhăian în momentul în care acesta a fost reținut de polițiști.

sale, oameni săraci, fără venit, dar mai ales fără familie. „Folosea oameni pe care nu-i putea căuta nimeni. Oameni amărâți, bătuți de soartă, care, pentru un milion, erau în stare să facă efectiv orice. Le dădea casă, haine și mașină. Evident că aceștia ascultau, fără să clipească, ordinele lui Băhăian”, a povestit Laurențiu Bratosin.

Printre „boschefari”, Lucian Cernat, Emilian Leonte, Ionel Ulezu și Petrică Captalan, toți omorâți, la momentul potrivit „afacerii”, pentru a nu divulga autorităților modul de desfășurare a activităților comerciale. Unii dintre ei au fost omorâți pentru că încurcăturile financiare în care fuseseră implicați cereau

disparația „administratorului” de firmă, ca să pună pe o pistă falsă autoritățile, pe principiul „prinde orbul, scoate-i ochii”.

Șeful DIICOT Constanța, Laurențiu Bratosin, a spus că una dintre victimele grupării criminale, Lucian Cernat, a fost aruncat în 2006, în Dunăre, de pe podul de la Cernavodă, după ce a fost drogat și obligat să consume o mare cantitate de alcool. O altă victimă, Emilian Leonte, a fost ucis în 2008, cu mai multe lovituri de ciocan în cap, cadavrul fiind descoperit în Canalul Dunăre – Marea Neagră. Cea de-a treia victimă a fost Ionel Ulezu, omorât tot în 2008. Și el a fost drogat și obligat să consume mult alcool, înainte de a fi îngropat de viu în spatele

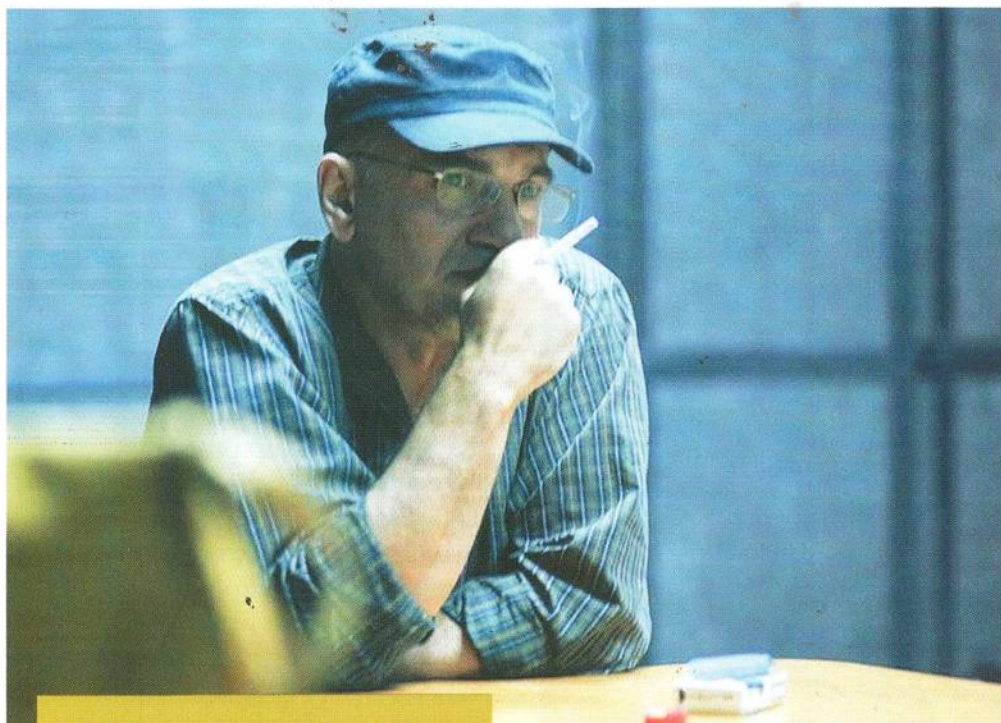
Șeful Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Constanța, comisarul Aurelian Pavel, a afirmat că pe numele lui Băhăian a fost deschis un al doilea dosar în care acesta este anchetat pentru instigare la omor și asociere în vederea comiterii de infracțiuni. În cursul audierilor, dar și în fața magistraților, Șlepac și Grigoraș, „colaboratorii” lui Băhăian, au recunoscut faptele comise și au susținut că au comis crimele la ordinul lui Sergiu Băhăian, pentru că le „era frică de acesta”.

Băhăian și acoliții lui au contestat aceste mandate de arest, dar instanțele superioare au menținut deciziile inițiale.

„Eram obișnuiți ca grupările de crimă organizate să acționeze la modul clasic. Infracțiunile economico-financiare nu aveau și infracțiuni de violență. În ultima perioadă de timp, aceste grupări s-au specializat, și-au diversificat activitatea și, iată că avem crime, acte de cruzime în formă repetată, ceea ce este o premieră”, a spus Laura Codruța Kovesi, citată de Hotnews. „O parte dintre victime au fost ucise pentru că ridicau pretenții. Primeau o sumă de bani pentru a semna hârtiile de constituire a unor societăți comerciale. Dar după un timp sesizau cât de mult s-au îmbogățit alții pe seama lor, și au făcut greșala de a cere bani în plus. Din acest motiv au fost uciși”, afirmă procurorul general.

Parchetul de pe lângă Tribunalul București a avut în lucru, în 2007, două dosare penale privind-l pe Sergiu Băhăian, după ce a primit mai multe plângeri de la administratorii unor societăți comerciale din București și din Ilfov, plângeri în care era reclamat faptul că au fost prejudiciate de un grup de persoane care au plătit cu cecuri false. Polițiștii din Ilfov au mers pe fir și au ajuns la Băhăian, la Adrian Radu și Marin Călin. Cei doi au fost reținuți pentru 24 de ore după care au fost prezentați Parchetului de pe lângă Tribunalul București cu propunere de arestare preventivă. În ultimul moment, însă, Parchetul a decis să nu ceară judecătorilor arestarea celor doi, impunând doar măsura de a nu părăsi Capitala. Dosarul nu a mai fost finalizat.

Avocatul lui Băhăian susține că acesta este nevinovat și este victima unor răzbunări. A anunțat că va solicita o expertiză psihiatrică. Procurorii cred că Băhăian este un criminal sadic, dar mai este mult până vor putea convinge magistrații, sau până vor avea o condamnare definitivă în cazul acestuia. La mijloc, Băhăian, care își dorește, în arest fiind, fructe, salam și pastă de dinți. Nu s-a oferit nimeni să-i trimită acest pachet.

Procurorii au deschis o anchetă la Institutul de Medicină Legală din Constanța, pentru că în cazul lui Emilian Leonte, ucis cu mai multe lovituri de ciocan în cap, prima autopsie, din 2008, a stabilit că moartea a fost accidentală. La fel s-a decis și în cazul lui Lucian Cernat, verdictul legiștilor fiind moarte naturală, prin suicid. Autopsiile efectuate, în ianuarie 2010, au stabilit că cei doi au fost asasinati.

unei case din satul Măgura, într-o groapă, la aproximativ doi metri adâncime, sub o placă de beton, deasupra căreia a fost construit un WC. O altă victimă este Petrică Captalan, omorât în 2008, în urma unei lovituri cu o bată în cap și îngropat imediat într-o groapă, la aproximativ un metru adâncime, deasupra cadavrului fiind turnată o placă de beton.

Procurorii nu exclud posibilitatea să mai existe și alte victime. Procurorul Laurențiu Bratosin a mai spus că la Constanța a fost audiat și Eduard Mărculescu, considerat mâna dreaptă a lui Băhăian, arestat și el preventiv, pentru infracțiuni economice, pentru 29 de zile. „Până acum, în România nu a mai fost așa ceva, cel puțin după 1989, că înainte, nici atât. Băhăian folosea niște oameni să lucreze în numele lui, obținea bani din afacerile încheiate pe semnătura acestora după care îi omora”, afirmă reprezentantul DIICOT Constanța.

Chiar așa: ce se întâmplă în PSD? Ăsta cred că e clenciul lunii. E zarvă acolo? Zarvă mare? Sau Partidul Social-Democrat e cam... varză? Are ceai dansant, mangealâc, congres, întâlnire, conferință, facere și desfacere... dar pare să se (și) facă bucăți. Se scindează? Nu se scindează? Este la fel de roșcat & cameleonic ca un viezure?

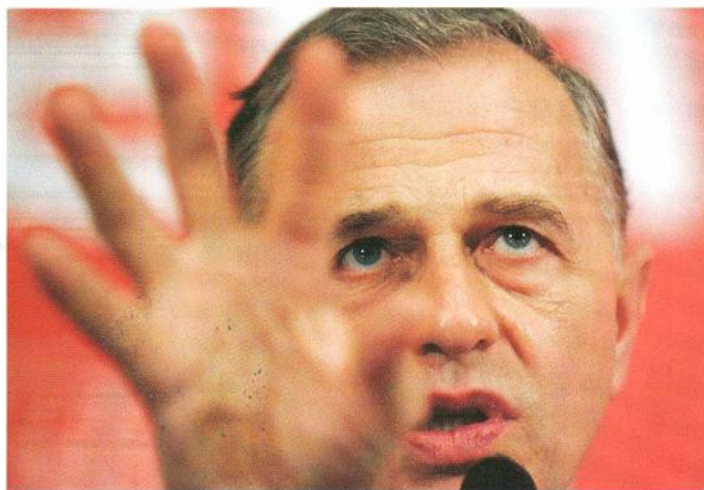
text Mihail Gălățanu
foto Agerpres

Se țin pesediștii de Victor... sau care-i Po(a)nta?

A câștigat. Asta e clar. De acum/de aici încep problemele. Care va fi echipa sa reală. Este prea tânăr sau prea bătrân pentru o asemenea funcție? Timpul ne va arăta. La fel, în privința programului, destul de comentat. Și de criticat, chiar de către/sau mai ales colegii de partid. Ce șanse are noul șef al partidului la alegerile prezidențiale, față cu liderii care ar putea fi desemnați de la PNL sau PDL? Dar și ce șanse are, ca negociator sau ca diplomat, în fața unuia uns cu toate alifiile, precum președintele Traian Băsescu? Acestea sunt primele întrebări care se pun post-congres. Plus încă una: cât de unit va reuși să țină partidul, cum va reuși să aibă puterea de convingere de a strânge oamenii din partid în jurul lui?

Cu puțin noroc, ar fi putut câștiga, cu o traistă de ghinion a putut să piardă.

Acum ne putem da seama că, încă de o săptămână înainte, soarta lui Geoană era pecetluită, iar coaliția contra lui deja prinsese contur.

Prefrenul lunii este, clar, cu trandafiri... dar, nu cumva, cu trandafiri însângerați? Se vorbește despre alte două partide, unul format din grupul „independenților”, altul, cu Ovidiu Cozmâncă și Alin Teodorescu. Victor Ponta a câștigat, asta e cert, după un congres-maraton de peste paisprezece-cincisprezece ore, dar, oare, a câștigat și partidul? Se pare că nu. Și, încă o dată, de ce a început șirul demisiilor? Este PLANUL B, cel de rezervă? Un grup și un alt pol de putere, pe cale de separare este cel întruchipat de INDEPENDENȚI (din Parlamentul României, condus de ministrul Apărării), și anume GABRIEL OPREA, ȘERBAN MIHĂILESCU, IOAN MUNTEAN. Încă o întrebare, de baraj: de ce se vorbește atât de puțin despre doctrine, despre ideologie? De ce totul se croiește numai pentru funcții și orgolii? Și încă o remarcă: recentul congres a scos la rampă un nou/posibil „ideolog” al Partidului Social-Democrat – sau al stângii românești – în persoana lui Alin Teodorescu.

Cum de un partid cu atât de multe figuri proeminente nu își găsește un *tartore* care să fie acceptat de toți? Păi, are un Mircea Geoană, un Miron Mitrea (Piron Pitrea, dacă vă mai amintiți de verva unui *DIVERTIS*), un DIPO, un Hrebe-rozaliu, un Duzăz (de unde și voroava poporală: din pistilul de la Rroma voi da calului Duvăz)... și câte și mai câți nu are. Dar să-i luăm pe rând...

Cristian Diaconescu. Este, de departe, chiar și la acest moment, după părerea mea, figura cea mai charismatică a partidului. De el se leagă multe dintre speranțele de viitor, chiar și ascunse, pare-se. Cu ochelari. Dar nu de cal. Intelctual. Sadea. Este un băiat finutz. Retragerea lui, însă – plus susținerea către Mircea Geoană – pare suspectă. S-a întâmplat ca și cum ar fi fost la ordin.

Ion Iliescu. Deși nu am mare respect pentru el, ar putea să măie-n luptă, la victorie,

partidul pe care l-a întemeiat. Cu un scor mai bun în alegerile parlamentare, ar face și desface sforăriile politice. Și așa, s-a dovedit că are un cuvânt puternic în partid, când l-a „validat” pe Florentin Pandele, omul de la Voluntari.

Marean Vanghelie. La urma urmei, de ce nu ar conta și el în partid? Chiar dacă Ion Iliescu pare să-l fi repudiat, cu câteva zile în urmă. Mareanul nostru n-are nevoie de voturile elitei. El se mulțumește cu susținerea sectorului cinci și a culorii ceva mai închise decât violet care „luminează” în zonă. Oricum, la câte voturi ar putea cumpăra Marean, n-am putea noi „fura”.

Miron Mitrea. Mitrea a rămas în umbră, în poziția „retras”. Este uns cu toate alifiile. Ei, și aici cred că e problema: e uns cu prea multe alifii. Cu *mult* prea multe. Și nu toate miros la fel de frumos, știut fiind că și din dohot ori pucioasă ies niște alifii prima-ntăi, însă ele nu se prea depun la fel de omogen pe corpu’ electoratului. Uneori, când se sedimentează, ele se pot transforma chiar în dosare. Atenție, deci, la alifii!

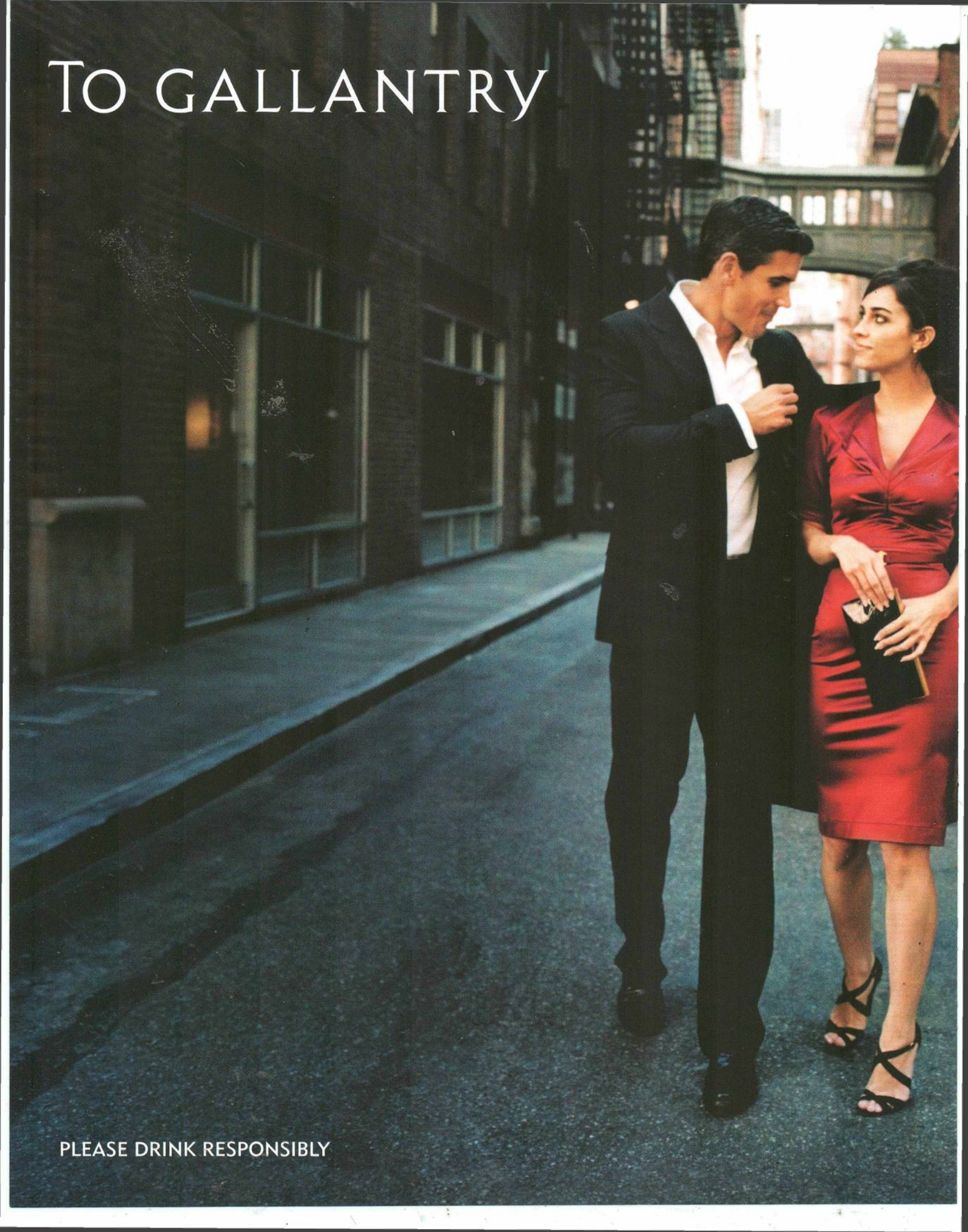
Adrian Năstase. Adrian Năstase este extrem de străvechea nouă șansă a partidului. Seamănă foarte mult, ăsta-i adevărul, Năstase cu Geoană. Sunt învinșii *in extremis*, perdanții din ultimul moment. Să alegi între Geoană ori Năstase este cam tot o apă și-un pământ. Între ei doi, cele mai mari șanse – și cel mai bun profil – le-a cumulat Cristian Diaconescu, deși, în ultimul moment, s-a retras.

Una peste alta, congresul partidului PSD a arătat cam așa, cam ca ultimul bal. Chiar dacă se scindează în două sau în mai multe partide în viitorul apropiat, PSD tot arată/ va arăta, în acest an de grație 2010 (cel puțin), ca un fel de broască disecată spinal. Este, încă, împărțit (și după congres, mai ales după) între diversele interese de partid. Între clanuri. Și, mai ales, între trecut și viitor.

CHIVAS CHIVAS CHIVAS

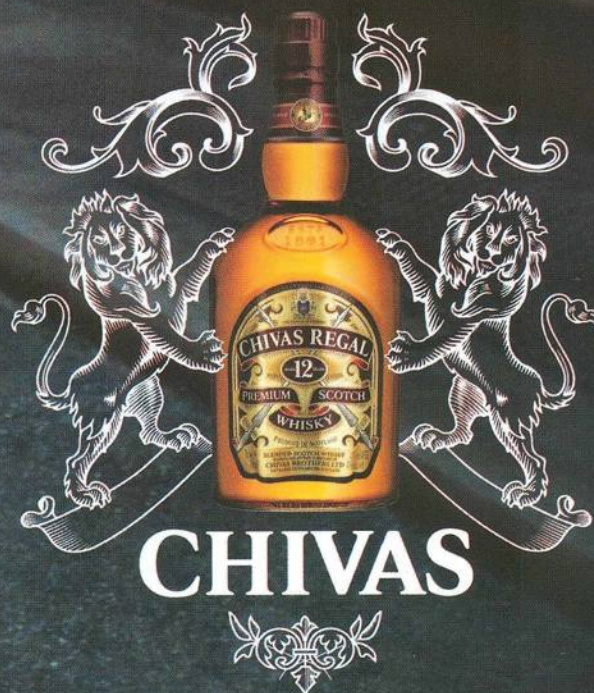

TO GALLANTRY

A man in a dark suit and white shirt is adjusting the lapel of a woman in a red dress. They are walking on a city street at night. The man is looking at the woman, and she is looking back at him. The background shows city buildings and a street with a sidewalk.

PLEASE DRINK RESPONSIBLY

LIVE WITH CHIVALRY

PEOPLE

Elisabeta Lipă, un general cu parfum de... „Burberry”

Doamna canotajului românesc ne-a spus câte ceva despre experiențele care i-au marcat cariera. Multe povești de viață, un fel de îndrumar pentru cei care vor să guste din cupa victoriei. Valabil în sport, valabil în viață. Elisabeta Lipă ne-a demonstrat că ascensiunea spre marea performanță – indiferent de domeniul de activitate – urmărește, aproape inevitabil, același traseu.

Învingătoare într-o lume a bărbaților

Campionă a României de 25 de ori, Elisabeta Lipă a uluit planeta cu performanțele înregistrate la cele șase ediții ale Jocurilor Olimpice unde a fost prezentă: cinci medalii de aur, două de argint și una de bronz. Doamna Lipă mai are în palmares cinci titluri de campioană mondială, 19 medalii la Campionatele Mondiale de seniori și juniori și peste 20 de titluri de campioană balcanică și națională.

În anul 2000, a fost declarată de către Federația Internațională de Canotaj „cea mai bună canotoare a secolului”. Este maestră emerită a sportului și chestor (grad echivalent cu cel de general) în cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Cum și când v-ați îndrăgostit de sport?

De sport m-am îndrăgostit în școală, la orele de educație fizică. Începând din clasa I și până la terminarea liceului. Aveam competiții la nivel de școală, comună, județ. Profesorii se implicau mult mai mult decât o fac astăzi. Știau să ne facă să iubim această disciplină. Așa au apărut și marii performeri.

Dar de canotaj și marea performanță?

Eram elevă în clasa a X-a la Liceul Mihai Eminescu din Botoșani. Atunci practicam baschetul. Mi-a plăcut foarte mult să joc baschet, dar probabil că n-a fost să fie. Am participat la o selecție națională organizată de clubul Olimpia iar antrenorul Ileana Pavel m-a redirecționat spre canotaj. Mai exact, m-a ademenit povestindu-mi despre bărci frumoase, lungi, ascuțite și ușoare, soare, căldură... Am zis: „Doamne, cât de frumos l-a descris! Înseamnă că trebuie să încerc!”

Dintre marile victorii din carieră, care v-au rămas la suflet?

În minte le am pe toate. În suflet mi-a rămas Olimpiada din 1984, de la Los Angeles. Poate pentru faptul că a fost prima mea participare la Jocurile Olimpice. Aveam doar 19 ani. A fost o lună de zile absolut superbă. Felul cum am fost primiți, felul cum am fost tratați. Americanii s-au comportat impecabil cu noi, deși veneam dintr-o țară socialistă. Am participat la șase ediții ale Jocurilor Olimpice, însă ca la Los Angeles n-a fost nicăieri.

Cum ați reușit să vă mobilizați atât de bine înaintea marilor competiții? Există un secret al performanțelor?

Secrete nu există. Performanța se bazează, în primul rând, pe foarte multă muncă. Apoi pe talent, pe experiență și, nu în ultimul rând, pe ajutor de la Dumnezeu. Și așa mai pune la socoteală lupta cu emoțiile. Odată cu trecerea anilor le învingi mai ușor, însă până atunci ai de tras serios, nu glumă. Așa s-au născut fel și fel de superstiții, haioase, care mai de care. Îmi vine să râd când mă gândesc la câte controale făceam în geantă înainte să ies din cameră. Dacă se întâmpla cumva să uit ceva nu mă mai întorceam nici în ruptul capului.

Ați avut multe momente dificile în carieră. De fiecare dată ați spus „gata” și tot de atâtea ori ați luat-o de la capăt. De ce?

Așa este. Am avut multe momente în care am spus: „Gata, mă retrag! Nu mai vreau!” Dar nu am zis că nu mai pot. Pur și simplu nu mai doream să am contact cu sportul de mare performanță. Toate aceste gânduri negre au apărut în perioada când concurem în proba de simplu. O probă grea în care, chiar dacă ești stăpân pe situație și știi că adversarele sunt – ca vakoare – sub nivelul tău sau cel mult egale cu tine, este apăsător să nu poți comunica sau să nu te poți sfătui cu cineva. Totul cade pe umerii tăi. Vreo șase, șapte ani am concurat doar în proba de simplu. Mereu spuneam: „Acesta este ultimul concurs!” Imediat o luam din nou de la capăt. Mi-a ajuns.

Anii petrecuți în barca de 8+1 au demonstrat că știți să lucrați în echipă. Cât de important este acest lucru în sport?

Sincer, nu cred că este vorba doar de sport. În viață, în toate domeniile de activitate este foarte important să știi să lucrezi în echipă.

Numai în echipă poți face lucruri extraordinare. Cine înțelege treaba asta are numai de câștigat. Eu am avut ocazia să fiu și singură în barcă, dar și în echipă. Echipă de două, de patru, dar și de 8+1.

Într-un mediu aproape sută la sută feminin există și conflicte. Inevitabile. Cum le-ai gestionat?

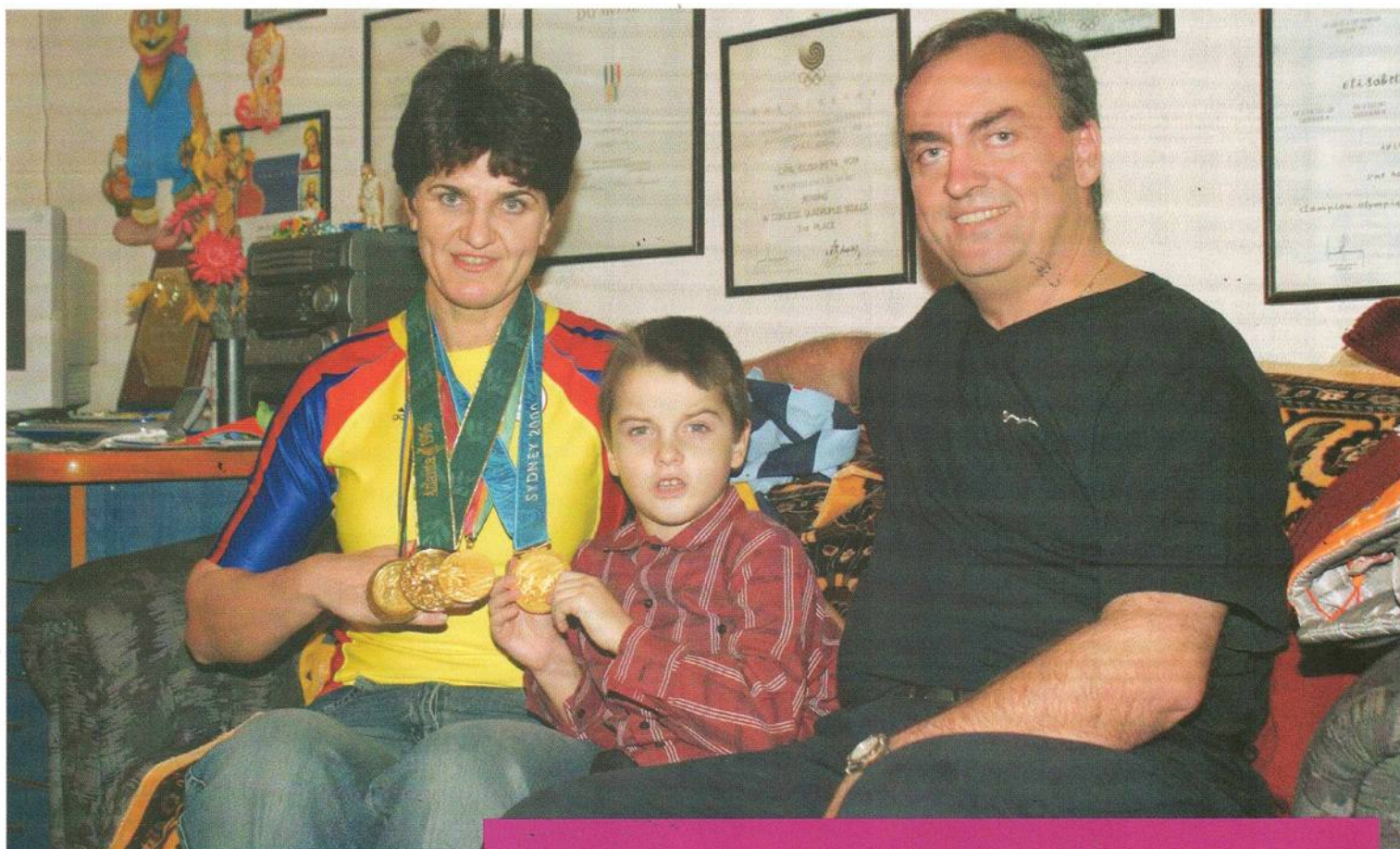
Așa este, într-un grup de femei sunt întotdeauna și conflicte. Noi, fetele de la canotaj, aveam conflicte cu tehnicienii, cu medicul, cu bucătarul, ba, chiar și cu portarul. Începutul anului competițional este ceva mai ușor, însă, odată cu trecerea zilelor, antrenamentele devin din ce în ce mai grele. Când se apropie obiectivul final intervin și emoțiile. Normal că sportivul devine mai irascibil, mai sensibil. Nu-i mai convine nimic. Atunci apăreau certurile între noi, fetele, dar și cu antrenorii.

Reprezentați exemplul ideal despre cum poate reuși în viață o femeie. Cât de mult v-a ajutat familia?

O întrebare esențială pentru cariera oricărui sportiv. Și nu numai. Să știți că, în sportul de performanță și cam în tot ceea ce vrei să faci, susținerea familiei înseamnă enorm de mult. Dacă ai liniște acasă, dacă îți simți pe cei dragi aproape de tine, dacă te susțin prietenii, altfel abordezi pregătirea și concursurile. Toate acestea te împing parcă de la spate. În 2004, când am hotărât să merg pentru a șasea oară la Jocurile Olimpice, aveam 40 de ani. M-am gândit foarte mult la acel pas și mi-am spus: „Dacă nu revin n-am să știu dacă mai pot face față sportului de mare performanță. Dacă revin și nu fac față, asta este. Mă întorc, dar măcar sunt liniștită sufletește că am făcut tot ce mi-a stat în putință și am încercat”. Susținută de familie, am revenit în barcă și am câștigat.

Cât de mari au fost sacrificiile făcute de cei de acasă?

Foarte mari. Sunt căsătorită din 1985. După atâția ani de căsnicie soțul era deja obișnuit cu plecările mele. Chiar nu mai era nici o problemă. În momentul când a venit pe lume copilul a fost foarte greu pentru mine. Am stat alături de el până la un an și patru luni după care, brusc, am plecat în cantonament. Soțul m-a încurajat, spunându-mi mereu că ne vom descurca. Astfel, am angajat o bonă care să aibă grijă de Dragoș. Și a rămas alături de băiat, care între timp a împlinit 12 ani. Deci, am plecat să fac sport. Cât a fost copilul mic era bine pentru că puteam să-l iau cu mine în cantonamente. Așa a învățat să schieze la Poiana Brașov. Au existat niște facilități pe care era greu să le am dacă nu făceam sport. Durerea foarte mare a venit când Dragoș a realizat că eu plec de acasă și ce

Cu lacrimi în ochi, Elisabeta Lipă ne-a dezvăluit ceva emoționant din culisele pregătirilor pentru Atena 2004: „Copilul începea să plângă, apoi se așeza în fața ușii, cu mâinile întinse, pentru a mă opri. Printre lacrimi, reușeam să-i repet același și același lucru: Mama trebuie să plece pentru că vrea să facă un lucru deosebit. Acum poate nu realizezi, că ești mic, dar când o să crești mare vei aprecia ceea ce am făcut eu și vei fi mândru de mama ta. Și acum îmi dau lacrimile. Ieșeam pe ușă și plângeam până la Snagov.

înseamnă să nu ai mama lângă tine. În 2004, când veneam sâmbăta, la prânz, acasă, era foarte fericit. Ei, când venea ziua de duminică și simțea că se apropie ora plecării mele în cantonament nu-i mai convenea nimic.

Din curiozitate, Dragoș face sport?

L-am îndrumat spre sport de la patru ani. A făcut schi. Îi place foarte mult. Păcat că în România nu prea are unde să facă performanță. În paralel a practicat și înotul. E clar că mă moștenește. Are „motorul” foarte bun, este tehnic, prinde orice. A vrut karate, l-am dat la karate. A vrut fotbal, l-am dat la fotbal. Acum, mai nou, merge la tenis. Din păcate, programul de la școală nu-i permite să facă atâta sport pe cât ar vrea el, dar și eu. Dacă ne uităm un pic în jur constatăm că majoritatea copiilor marilor sportivi nu au făcut sport de performanță. În cazul lui Dragoș cred că performanțele mele deja îl marchează. Am observat că el tot timpul se compară cu mine, ceea ce va reprezenta un obstacol serios în calea evoluției lui. Îi va fi tare greu să ajungă la rezultatele mele și asta îl va face, probabil, să bată în retragere.

Ce le recomandați mamelor și copiilor?

Tuturor mamelor le recomand să își trimită copiii la sport. Mi-aș dori ca statul român să acorde o mai mare importanță sportului decât a făcut-o până acum. Sport nu înseamnă numai performanță, ci și sănătate. Nu toți copiii ajung să descopere gloria sportivă, dar sport pot să facă toți. Mă îngrozesc când aud că părinții își scutesc copiii de la

orele de sport. După ce că nu avem ore suficiente de sport, după ce că nu avem profesori de sport, stăm și cu mâinile-n sân. Copiii noștri nu mai iubesc sportul ci calculatorul.

În sportul de astăzi contează performanța sau banii?

Îmi pare rău s-o spun, dar în ziua de astăzi sportivii pun banii înaintea succeselor. Logic, cu o astfel de abordare, rezultatele întârzie să apară. Pe vremea mea, când nu concurem pentru bani, importante erau rezultatele. Niciodată nu am plecat la Olimpiadă cu ideea; „Doamne, trebuie să câștig banii ăștia!” Dimpotrivă. Mă gândeam doar la medalii, că banii veneau oricum. La noi, dacă s-a atins cât de cât o performanță încep condiționările pe criterii financiare. Cum posibilitățile sunt cele pe care le știm cu toții, adică nu prea sunt bani, rezultatele sunt și ele legate de acest aspect.

Conduceți cel mai titrat club sportiv din România. Nu este greu pentru o femeie?

Nu este deloc ușor. Sunt și președinte de club, sunt și președinte de federație (n.r. – la Federația Română de Canotaj). *Dinamo* este un club mare, iar pretențiile și mai mari. Mi-aș dori să am și aici o echipă la fel de bună ca aceea de la Federație.

Să înțeleg că n-o aveți?

Să înțelegem că n-o am. De ce să nu recunoșc! Cu cât este clubul mai mare, și problemele sunt mai mari. Când nu se vorbește aceeași

limbă și fiecare crede că doar ceea ce face el este cel mai bine și nu trebuie să ceară sfatul nimănui este extrem de greu.

Aveți o mâncare preferată?

Mâncărurile preferate sunt cele din copilărie. Pâinea de casă pe care o face mama n-am mai întâlnit-o pe nicaieri. Ciorba pe care o face mama nu o pot realiza oricâte bunătăți aș pune în ea. Îmi place piftia de pasăre, limpede, cât să se vadă fundul farfuriei. Îmi place ciorba rădăuțeană. Toată familia o mănâncă cu plăcere.

Știți rețeta acestei ciorbe?

Bineînțeles. Seamănă cu ciorba de burtă. Ciorba rădăuțeană este o ciorbă foarte gustoasă pregătită din carne de pui, legume și dresă cu smântână, după o rețetă tradițională românească, specifică nordului Moldovei. Se fierbe pieptul de pui împreună cu legumele în doi-trei litri de apă cu sare, până când carnea este foarte bine fiartă. Se scoate carnea și legumele, iar supa se strecoară prin tifon. Dacă pieptul are pieluță sau oase, acestea se îndepărtează. Carnea se taie bucățele cât mai mici, la fel și legumele. Se pun carnea și legumele înapoi în supă. Când supa fierbe, se toarnă smântâna bătută cu gălbenușurile de ou, amestecând repede. Se acrește cu oțet, se adaugă usturoiul făcut mujdei și se potrivește supa cu sare. Supa rădăuțeană se servește fierbinte, presărată cu verdeță tocată mărunt. Sper că v-am făcut poftă!

Se zice că, după retragerea din sportul de mare performanță, o femeie se îngrașă văzând cu ochii. Cum reușiți să vă mențineți atât de bine?

După ce m-am retras din activitatea competițională, nemaivând masă musculară, normal că totul s-a transformat în țesut adipos. Probabil că și eu m-aș fi îngrașat foarte mult dacă uitam să fac sport, să mă ridic de la masă sau să închid ușa frigiderului. Pe cât de lungă sunt, pe atât de lată aș fi devenit. De felul meu sunt o fire energică, nu sunt o gurmândă. Mâncarea mea de bază o reprezintă fructele și lactatele. Rar de tot mănânc carne. Mă duc și la sală, mai alerg, deci mă mișc.

Un parfum preferat?

Îmi place *Burberry*, dar nu pot afirma că folosesc doar acest parfum ani de zile. Îmi place să le schimb. Depinde de starea de moment, de sezon. Totuși, marca preferată rămâne *Burberry*.

Elisabeta Lipă are în vitrină și medalia Thomas Keller, care este ca un fel de Oscar din cinematografie, cea mai înaltă distincție acordată de Federația Internațională de Canotaj sportivilor cu cariere strălucite în acest sport. Distincția se oferă anual și constituie o recunoaștere a unei cariere excepționale și a unui comportament sportiv exemplar.

Portretul unei femei nud. E greu să vorbești despre el, dar mite să-l surprinzi în fotografie și, în același timp, să reușești mereu să emoționezi publicul prin ceea ce faci. Artistul vizual Cristian Crisbășan a uimit din nou prin expoziția sa intitulată A-Muse deschisă în perioada 16-21 februarie 2010 la Galeria Art Society.

text Alice-Claudia Gherman
foto Octavian Tibăr

A-Muse: Muza și maestrul

S-au ciocnit pe facebook și de aici s-a născut un proiect artistic care tinde să ia amploare. Muza, Suzana Dordea, era pasionată de fotografie și i-a scris maestrului, Cristian Crisbășan, cerându-i sfaturi privind fotografia. Maestrul i-a replicat: *dacă ai într-adevăr talent trebuie să înveți pe pielea ta cum se face fotografia de artă, vrei să pozezi tu însăși?* Muza a răspuns afirmativ și astfel s-a născut colaborarea pentru expoziția A-Muse, găzduită de Galeria Art Society, care constituie parte a unui proiect mai amplu incluzând încă o expoziție cu portrete ale Suzanei spre sfârșitul acestui an și un album intitulat *Un model* al grupului creativ alcătuit din cinci artiști fotografi: Radu Bădoiu, Cătălin Săvulescu, Valentin Călinescu, Cristian Crisbășan și Suzana Dordea. Modelul e chiar Suzana. Ea este muză pentru toți membrii grupului în proiect și chiar mai mult: Suzana își face ea însăși fotografiile.

Unii privesc fotografiile care au în centrul lor nudul cu venerație și admirație fiindcă ele reprezintă tot ceea ce are trupul uman mai frumos, pentru că sunt frânturi ale puzzle-ului numit simplu: artă. Alții privesc fotografiile nud ca pe un mijloc de satisfacere a fantasmele lor erotice, iar cei mai mulți le cataloghează îngust, foarte îngust: pornografie. Și pentru unii, și pentru alții, Cristian Crisbășan a creat A-Muse pe care am putea-o numi lecție de artă, lecție despre cum să te dezbraci de prejudecăți și să îmbraci haina umilinței care știe să recunoască frumosul acolo unde există, fără a cădea în extreme. „Pentru această expoziție am plecat de la ideea că nudul reprezintă cea mai complexă specie de portret, iar ceea ce vedeți aici constituie doar o etapă din creația mea. Sunt 21 de lucrări compuse din câte două imagini – fragmente din

Cristian Crisbășan va avea incluse 14 lucrări cu portrete ale Suzanei într-o antologie de fotografie erotică urmând a fi publicată de Editura LOFT Publications din Barcelona în mai-iunie.

viața unei femei, bucăți de poveste – fiecare dintre cele două imagini fiind legate prin câteva elemente comune. Fotografiile au fost făcute atât în interior cât și în exterior, folosind numai lumină naturală, iar modelul sau muza l-a reprezentat Suzana, o tânără pasionată ea însăși de fotografie. E dificil să găsești pe cineva care să accepte să pozeze nud. Te lovești de prejudecăți de tot felul. Suzana, tocmai fiindcă știe ce înseamnă fotografia, a acceptat să pozeze nud și a manifestat foarte multă înțelegere pentru ceea ce avea de făcut. În ciuda a ceea ce cred oamenii, nu e ușor să fotografiezi nuduri și nici să fii model pentru astfel de creații artistice. Suzana a știut să fie

creativă, să exprime libertate în aceste portrete. Din păcate, în România lumea nu înțelege că acest gen de fotografie reprezintă în fapt un act artistic și nu o indecență”, ne-a declarat artistul Cristian Crisbășan la vernisajul expoziției.

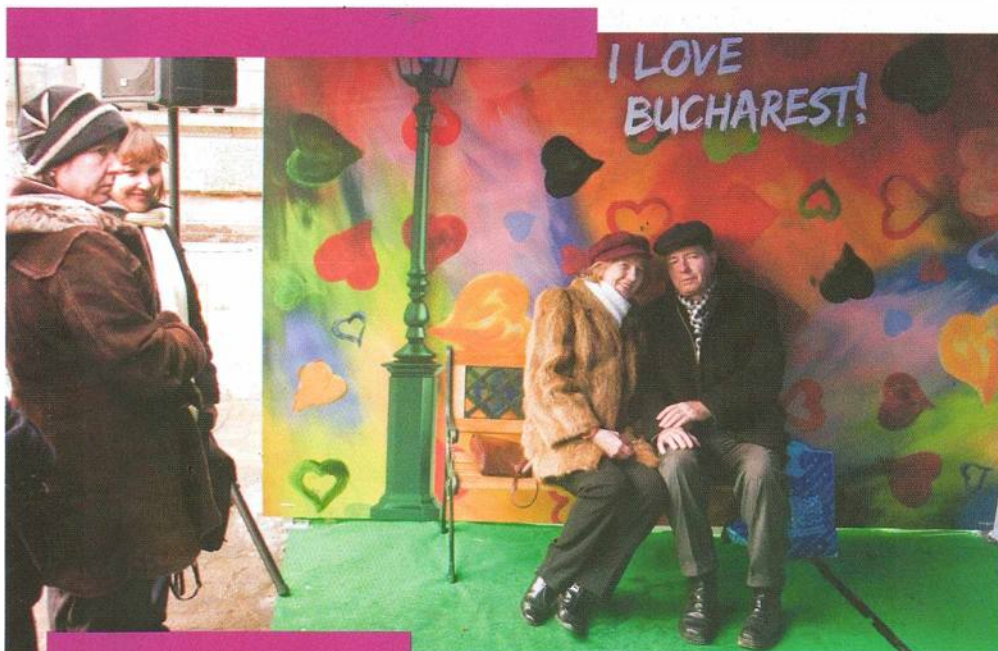
Artistul este recunoscut pe plan internațional, lucrările sale fiind incluse și în antologia de fotografie erotică și nud *The New Erotic Photography*, apărută la TASCHEN USA în 2007, fiind considerat unul dintre cei mai buni 82 de fotografi de gen din lume.

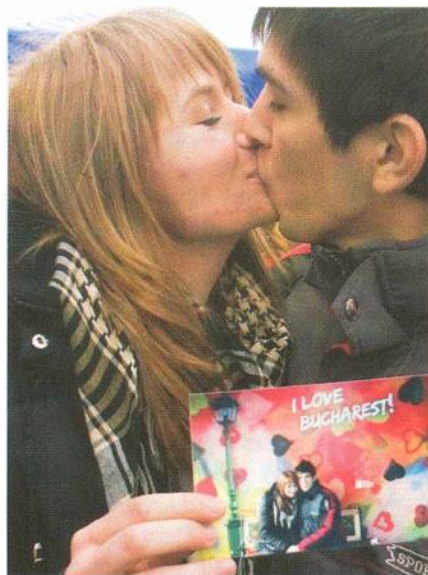
Sf. Valentin sau Dragobete? 1 Martie sau 8 Martie? Cap sau pajură? Ambele? Unii sărbătoresc doar Sf. Valentin, alții doar Dragobetele. Unii țin doar 1 Martie, alții doar 8 Martie, alții le țin pe toate, iar cei mai fericiți sunt comercianții.

text Alice-Claudia Gherman
foto Octavian Tibăr

De la St. Valentine's Day la 8 Martie

Indiferent ce spun
gurile rele, unii
bucureșteni – tineri
și bătrâni – au ținut să
puncteze *St. Valen-
tine's Day* sărutân-
du-se în Piața Univer-
sității, în fața unui
aparat de fotografiat.

Dacă memoria nu mă înșală, *Pro TV* a fost motorul care a tras după el sărbătoarea Sf. Valentin din SUA pe meleagurile autohtone. Un sfânt vestic, de care fac mult caz în special protestanții care, culmea, nu prea cred în sfinți. Valentin a fost un preot creștin, martir, pe vremea romanilor. Acesta, în ciuda interdicțiilor împăratului Claudius Ghoticus al II-lea, a continuat, în secret, să officieze cununia religioasă a tinerilor creștini. Și apropo! Bietul sfânt nu era nici catolic, nici ortodox întrucât era pe vremea când cele două biserici nu erau despărțite. Și încă ceva! Sfântul Valentin se regăsește atât în calendarul creștin ortodox cât și în cel catolic, doar că e sărbătorit la date diferite. Catolicii îl sărbătoresc la 14 februarie – când toată lumea vorbește de Sf. Valentin și Ziua îndrăgostiților, iar ortodocșii îl sărbătoresc pe 30 iulie, alături de alți sfinți, ca Sf. Mucenic Valentin, episcopul Umbriei.

Tradiționaliștii români au ripostat la doi-trei ani de la lansarea *Valentine's Day* în România, scoțându-l de la naftalină pe Dragobete. Că e de-al nostru. Dar și Dragobetele – sărbătorit la 24 februarie – are hibeale lui: Este de sorginte păgână și apare în tradiția populară numai zonal: Muntenia, Oltenia și Dobrogea. Dragobetele este legat de credința populară potrivit căreia în ziua de Dragobete se împerechează păsările și animalele, iar băieții și fetele încearcă să se îndrăgostească în această zi pentru a fi îndrăgostiți tot anul. Așadar, Dragobetele era legat de ritualul de îndrăgostire al tinerilor din zona de sud a

țării. Televiziunile, presa și radioul ne-au prezentat în contrapartidă la Sf. Valentin un Dragobete *reloaded* extinzând sărbătoarea la nivel național. Deși oficial pe 24 februarie sunt și zone care preferă *Dragobetele cap de primăvară* pe 1 martie. Și dacă am pomenit 1 Martie, am pomenit de o sărbătoare pe care românii în general o petrec cu drag, spre deosebire de Ziua îndrăgostiților, Dragobete sau Sf. Valentin.

1 Martie este legat de vechea sărbătoare geto-dacică, dar și romană a Anului Nou. Astfel, luna martie era prima lună a anului, iar calendarul popular avea doar două anotimpuri: vara și iarna. Cât privește obiceiul dăruirii și purtării măștișorului, acesta era un fel de talisman menit să poarte noroc, oferit de anul nou împreună cu urările de bine, sănătate, dragoste și bucurie. Inițial, măștișorul era alcătuit doar din șnurul alb cu negru, iar cele două culori reprezentau unirea verii cu iarna, căldurii cu frigul, luminii cu întunericul sau fertilității cu sterilitatea, apoi culoarea neagră a fost înlocuită cu cea roșie. Șnurul se lega la mână și se purta până la primele semne reale de reînviere a naturii: de exemplu, înflorirea pomilor, când se agăța într-un copac. În timp, șnurului alb-roșu i s-au adăugat o monedă, o ghindă sau alte obiecte, iar astăzi el s-a transformat în adevărate mici opere de artă legate cu șnurul alb-roșu și dăruite femeilor. Comercializarea lui l-a transformat adesea și într-un festival al kitsch-ului.

Românii sărbătoresc Ziua Femeii pe 8 martie, dar nu toți, mulți considerând că amintește prea mult de sărbătorile comuniste. Puțini sunt cei care știu că Ziua internațională a femeii emigrat din America și a reprezentat

inițial o comemorare. Acum mai bine de 100 de ani, într-un incendiu dintr-o fabrică din New York, și-au pierdut viața numeroase muncitoare. Angajatele fabricii americane de textile au declanșat un protest față de condițiile de muncă, iar inițiativa lor a fost punctul de plecare pentru fixarea datei de 8 martie ca zi internațională a femeii. În anul 1910, la Internaționala Socialistă din Copenhaga, s-a hotărât ca o zi pe an să fie consacrată sărbătoririi la nivel internațional a femeii muncitoare, iar în anul 1977, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a decis ca 8 martie să fie această zi. Comunistă sau nu, ziua s-a transformat în Ziua femeii și a mamei, iar sărbătoritelor li se oferă flori și daruri în semn de respect și mulțumire.

Sfântul Valentin e vorbit de rău pe la colțuri, mai ales de către cei trecuți de vârsta primilor fiori ai dragostei și de către tradiționaliști. Dar tinerii nu se sinchiesc de părerile cărcotașilor și, în fond, orice ocazie este bună pentru distracție în cluburi, la restaurant, film sau la cumpărături, iar dacă această ocazie o reprezintă Sf. Valentin, cu atât mai bine. Mai ales că în toate magazinele și mall-urile bucureștene s-au anunțat reduceri de 70-80% de Sf. Valentin, reducerile menținându-se, în unele magazine, până de Dragobete. „Am venit în mall astăzi fiindcă știu că sunt reduceri și ne-am gândit că, dacă tot mergem la cumpărături, să vedem și un film în 3D la sala *Imax*, așa de Sf. Valentin. Oricum, o să ieșim în oraș și de Dragobete”, spun Alexandra și Mihai, doi tineri pentru care Sf. Valentin a reprezentat un nou prilej de a mai vedea un film în *Afi Palace Cotroceni*. În restaurantele din mall-uri în seara *Zilei îndrăgostiților* nu aveai loc unde să arunci un ac. În general, tinerii și-au arătat dragostea

unul pentru celălalt servind masa la restaurant și dăruindu-și mici atenții. Un inel, un lăntișor mai ieftin sau mai scump, o inimioară de pluș roșie sau verde – ecologică?! – cu *I love You* sau *Te iubesc* întipărit pe ele, un parfum, un trandafir sau un buchet de frezii, totul în funcție de buget, cam acestea au fost cadourile pe care și le-au făcut cei mai mulți dintre tineri. „I-am cumpărat un buchet de lalele prietenei mele și o felicitare”, ne-a spus Alin, care nu a dorit atât să marcheze Ziua îndrăgostiților cât mai ales să marcheze trei luni de când a întâlnit-o pe Mirela, prietena sa. Alți tineri și-au justificat prezența la mall fiindcă sunt reduceri substanțiale la îmbrăcăminte. „Am venit cu prietena mea fiindcă vrem să ne cumpărăm niște haine, în timpul săptămânii nu prea avem timp, așa că în acest week-end puteam să ne diversificăm garderoba”, declară Sorin și Elena prezenți în *Liberty Center*.

Dacă mall-urile au avut căutare de Ziua îndrăgostiților, târgurile special organizate cu acest prilej prin Capitală nu s-au bucurat de un public numeros. La Sala Palatului îndrăgostiții nu s-au prea înghesuit la standurile cu jucării de pluș, blănuri, turtă dulce în formă de inimioară sau cosmetice, iar în Piața Universității puținii tineri prezenți au venit pentru a se immortaliza alături de pereche într-o fotografie presărată cu flori și inimioare. „Nu ținem nici Sf. Valentin, nici Dragobetele fiindcă suntem de părere că nu trebuie neapărat să-ți cumperi inimioare de pluș și mai știu eu ce alte tâmpenii sau să existe o zi a îndrăgostiților ca să fii îndrăgostit. Mult mai de bun-simț mi se pare 1 Martie care e tradițional, marchează începutul primăverii, are sens”, ne-a declarat Andrei, prezent în mall pentru că vrea să-și cumpere un telefon mobil.

Anul acesta, românii nu s-au entuziasmat foarte mult nici de Sf. Valentin, nici de Dragobete, pentru mulți tineri mult mai importante rămânând tradiționalele 1 Martie și 8 Martie.

Vonda Shepard are privilegiul și puterea de a fi mereu ea însăși, racordată la clipă și la loc. Iar noi, privilegiul de a fi prezenți la lecția ei de autenticitate. Din care, lecția de muzică este nu doar un *soundtrack*.

interviu realizat de Corina Anghel
foto Octavian Tibăr

Vonda, suflet de țigan

Întâmplător, stăm de vorbă în St Valentine's Day. Vă amintiți cum ați sărbătorit-o prima dată?

N-am luat niciodată în seamă sărbătoarea asta, dragostea nu se exprimă programat, la ziua, ora... Eu și soțul meu o trăim după propriul nostru calendar.

„Eu chiar am o nevoie înăscută de a călători; după câteva săptămâni petrecute acasă, abia aștept să o iau din loc. Așa că turneele sunt adevărată hrană pentru «sufletul meu de țigan»”.

Fiul dv. are rădăcini românești, prin bunicii tatălui său. Venind aici, printre români, regăsiți ceva din trăsăturile lor?

Mai sunt și fiica soțului, și producătorul meu, care au origini românești. Gene puternice, aș zice, pentru că toți au o anumită expresie comună, a ochilor, a privirii. Pe care o aveți și dv. (îmi zâmbeste cald și ușor șăgalnic).

**Vonda străbate
anotimpurile așa
cum traversează
meridianele lumii:**
bucurându-se,
„sezonier“, de ceea
ce îi oferă în mod
natural clipa și locul.
Un instinct sănătos
care o face, de exem-
plu, să-și dorească
doar fructele și florile
sezonului, să se
îmbrace în culorile
stării sale de spirit, și
nu ale caselor de
modă.

foto Kiko / loudimages

Cum se împacă fiul dv., la nici patru ani, cu programul mamei, adesea departe de casă? Seara, înainte de culcare, îi cântați să adoarmă?

S-a pliat pe stilul meu de viață, mă așteaptă seara, să-l adorm cu un cântec, oricât de târziu ar fi. Dar am grijă să nu fie prea... Iar în turnee îl luăm cu noi și îi place grozav, călătoriile sunt pentru el o aventură, trăită cu oameni dragi. Îi iubeste pe băieții din trupă, adoră muzica noastră și nu simte oboseala.

De unde vă luați forța, în cântec? Și nu mă refer la vocea în sine, care este puternică nativ.

Cred că asta vine dintr-un plan spiritual, din legăturile create între muzicieni și instrumentele lor. Pe scenă suntem o singură ființă care dăruiește emoție. Dar, mai important este momentul dinaintea cântării, când închid ochii și mă întreb: „Cum ar trebui să mă simt, în seara asta?“ Câteodată simt că îmi lipsește nu armonia, ci mai degrabă concentrarea. Și atunci cer ajutor ca să mă eliberez de bruiaje și să las locul stării de creație. Care uneori vine surprinzător, ca o exuberanță nebună, o nevoie de a mă lăsa dusă de val. O descătușare prin cântec.

Ce gen vă reprezintă mai mult acum, în etapa asta: R&B, blues, pop, soul, funky?

Funky, thoughtful... Sunt genuri care merg foarte bine la pian. O să vedeti diseară la concert, ce posibilități de expresie are pianul, uneori similare cu ale tobelor, ca ritm și accente. Sigur, nu și când este vorba despre balade.

Apropo de instrumente, care este instrumentul preferat, după pian și chitară, firește?

Cred că violoncelul...

Dacă v-ați „scotoci sufletul“ (ca în celebrul cântec din Ally McBeal, Searching my soul), ce opțiuni ar urma, după muzică?

Arta culinară, fotografia, regia... Adică tot forme de artă.

Fructul preferat?

Toate fructele, când e anotimpul lor. Îmi place să cumpăr direct din piață, de la fermieri, fructe și legume proaspete.

Locurile preferate pentru o evadare? Pentru vacanțe?

Poate Paris, Londra... Iar cu familia îmi place să merg la mare.

Scriitorul preferat?

În momentul ăsta, categoric Richard Ford, un scriitor american absolut fantastic. Îl recomand cu toată dragostea, oricui.

Florile preferate?

Tuberozele, nu doar pentru parfum, ci și pentru aerul exotic al florii. Îmi amintește de Hawaii și iubesc spațiul tropical.

Culoarea preferată?

Știu eu... Nu cred că am o culoare preferată, depinde de starea de spirit în care mă aflu.

Dintre toate țările prin care ați trecut, pe care o simțiți mai aproape de suflet?

Cred că în Franța m-aș simți cel mai acasă. Și să regăsesc, în Parisul boem, atmosfera din cărțile lui Hemingway, să stau într-o cafenea

micuță, printre scriitori, să discutăm despre artă, filosofie, politică...

Pe cine ați alege, ca să faceți un album împreună? Ați avut duete cu Bon Jovi, Sting, Mariah Carey, Rod Stewart.

Îmi place mult Bono, deși vocile noastre nu sunt chiar compatibile. Probabil, mai degrabă, un album cu Stevie Wonder...

În ce fel vă ajută rețeaua Facebook în carieră?

Mi-am făcut cont târziu, nu am încă sute de mii de fani. Nici timp prea mult, ca să postez comentarii, o fac doar din când în când. Dar mă străduiesc să fiu mai prezentă acolo, să aflu ce le place și ce nu, ce își doresc, ce sugestii au cei care mă ascultă. Da, interacțiunea asta în spațiul virtual mă poate ajuta într-adevăr mult în carieră.

Nu pot să evit subiectul Ally McBeal... Pe platon, la filmări, câte duble se trăgeau la secvențele de muzică, din club?

Pentru mine erau suficiente două sau trei. Dar când era o scenă mai complexă, cu actorii, ajungeam și la 15. Odată, pentru un cântec s-au tras 23 de duble, din cauza Calistei (Flockhart), care nu se putea opri din râs. Când, în sfârșit s-a terminat, a podidit-o plânsul. De oboseală, de stres...

V-ați definit, cândva, ca un gipsy soul. De ce?

Este vorba despre un cântec: *A lucky life*. E acolo un vers care spune că drumul, călătoria, turneele, hrănesc „sufletul de nomad“.

HOT STUFF

Quo vadis, romanul polițist?

Desigur, ne întrebăm încotro se îndreaptă cel românesc; cel american, britanic sau chiar francez, știm cu toții ce face – ei vând zeci de mii, sute de mii, milioane și noi, vorba lui Caragiu, tot pe loc, pe loc, pe loc! Dar pentru că tot am avut o capitală europeană a culturii (în 2007 și pare că a rămas de atunci tot acolo!), un „grup de inițiativă alcătuit din oameni de bine” pe numele lor George Arion, Oana Stoica-Mujea și Bogdan Hrib au hotărât să explice deunăzi sibienilor că polițierul românesc mai are o șansă de resuscitare. Evident, nu de la sine, ci prin muncă. Gazda dezbaterei: Biblioteca județeană Astra. George Arion a încercat să povestească celor prezenți ce au ei și nu avem noi. Publicul a fost evident interesat pentru că a plouat cu întrebări. E drept că unele au fost cam puerile, de genul „De ce nu faceți singuri librărie ca să vă vindeți cărțile?”, dar una peste alta, cei peste 60 de tineri veniți prin convingere, nu prin constrângere, au stat de vorbă cu cei trei scriitori mai bine de două ore. Au urmat autografe, interviuri și fotografii. Cărțile lor și multe

alte se găsesc la parterul bibliotecii într-un stand compact. Reduceri mari, aviz amatorilor. Dezbaterea va fi repetată la Târgul de carte și presă AMPLUS la București, precum

și la Brașov, Iași, Cluj – în săptămânile următoare. Pe surse aflăm că în mare secret s-a constituit o asociație de... CENZURAT.

Craiova, mon amour

Caravana *Gaudeamus* a debutat la Craiova. Chiar și în vremuri de criză, 60 de participanți au ocupat 360 de mp – suprafață în creștere cu 13% (să fie cu noroc?) față de ediția precedentă, după cum declară organizatorii. În mod tradițional nu a lipsit Tombola *Gaudeamus*, precum și Coșul târgului, care reunește donațiile de carte venite atât din partea expozanților, cât și a vizitatorilor. Coșul târgului de la Craiova a marcat debutul unui proiect mai amplu numit „Cărțile se întorc acasă”. Inițiat și dezvoltat de *Radio România*, în colaborare cu Fundația *Noi citim*, proiectul care va fi derulat pe durata a trei ani, vizează reorientarea unui important fond de carte, la care, din diverse motive, multe persoane sunt dispuse să renunțe, către bibliotecile din mediul rural. Cărțile donate cu ocazia *Gaudeamus* Craiova vor avea ca destinație biblioteci rurale din județele Gorj, Olt, Dolj și Vâlcea.

La colț de... blog

Mare concurs mare de bloguri și blogulețe (oare se scrie cu tz?!), pe numele său BLOG DE BLOG – 33 de categorii (iar un număr cu tot felul de conotații...) dintre care: Cel mai bun scriitor dintre bloggieri, cel mai bun blogger dintre scriitori, cel mai bun politician dintre bloggieri și tot așa. În juriu, nume importante pe online din zone profesionale foarte diferite: Lucia Verona, Adrian Năstase sau omniprezența Oana Stoica-Mujea. Și mulți alții. Peste trei sute de bloguri propuse și 357 de bloggieri votanți.

Nu știm încă cine sunt câștigătorii, dar pe (aceleași) surse aflăm că un anume chinez ar fi mare câștigător. Și premiile? Desigur, cărți. De unde? De la *Crime Scene* și *Tritonic*. No comment.

UNIUNEA CINEAȘTILOR DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA CRITICILOR DE FILM

ASOCIAȚIA SCENOGRAFILOR

În colaborare cu ARHIVA NAȚIONALĂ DE FILME

FILMUL ȘI MODA

film fashion festival

UCIN SALA DE MARMURĂ
3 martie ora 17:30 **Masă rotundă**

SALA STUDIO
4 martie ora 20:00 film **COCO** avant **CHANEL**

FILMUL ȘI MODA
Moderatori **MAGDA MIHĂILESCU**
ȘTEFAN ANTONESCU
DOINA BERCHINĂ

PERFORMING DE COSTUM
Concept **UNDA POPP**
Regie **COSTIN ANGHEL**

ALEXA TELETIN * LUIZA RACOVITĂ
coordonator **UNDA POPP**

Costume din filme
SVETLANA MIHĂILESCU

ANA POPA * IZABELA PURDESCU
coordonator **PAULA BARBU**

MARIA CONSTANTINESCU
colecția **REMEMBER CHANEL**
GABRIELA VASILESCU
colecția **BIRDS**

ELENA STAN * LARISA HAREA
coordonator **DOINA LUCANU**

DESIGNERI INVITAȚI
SERGIU CHIHAIA
colecția **SHARE YOUR HAPPYNESS**
ADRIAN OIANU

Leonce și Lena de Georg Büchner, traducerea Nina și Iosif Cassian, adaptarea și regia Horațiu Mălăele, costume Georgiana Săvuță, decor Vladimir Turturică, muzică Călin Grigoriu, coregrafie Răzvan Mazilu, distribuția: Lari Giorgescu (Leonce), Crina Semiuc (Lena). Durata spectacolului: 1 h 15 min. (Teatrul de Comedie)

text Claudia Nedelcu Duca
foto Corina Constantinescu
și Ion Tăbăcaru

Leonce și Lena

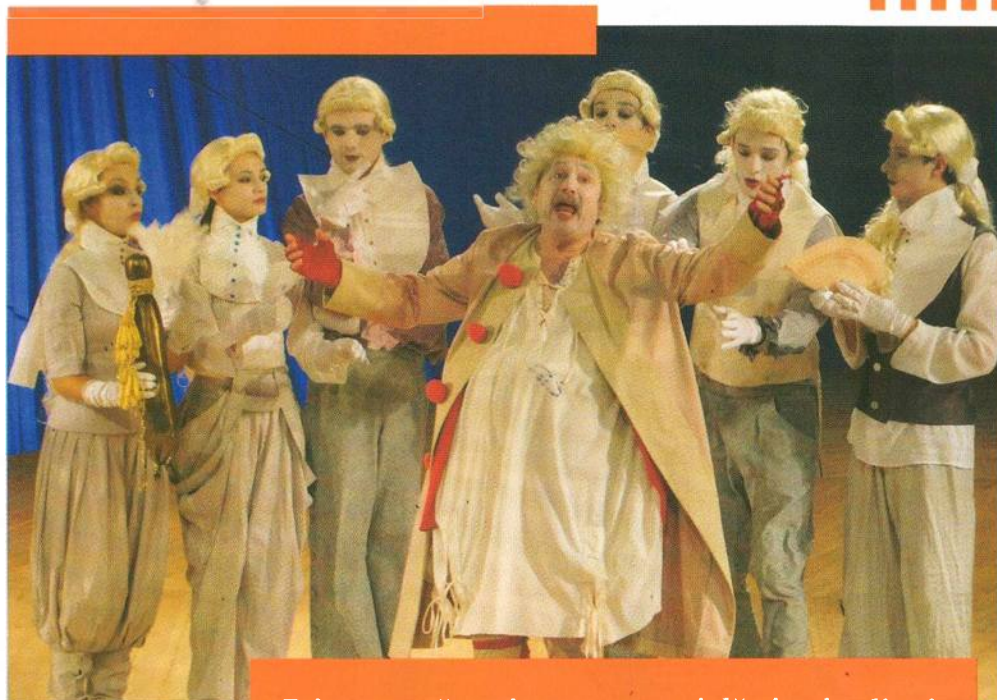
Nu ai sentimentul că în fiecare zi timpul aleargă mai repede decât tine? O ia înainte și tu, depășit de situație, nici măcar nu ai răgazul să îi admiri viteza. Nu mai știm să stăm. Să privim. Să privim fără să facem nimic și fără să ne pese de următorul task pe care trebuie să îl ducem la bun sfârșit.

După spectacolul *Leonce și Lena* ți-e dor să te mai plictisești. Personajele generației foarte tinere și mai ales talentate de la *Teatrul de Comedie* te învață să te bucuri de lene, de liniște. Într-o atmosferă plină de lumină, de bejuri, de pasteluri proiectate pe fundalul alb al scenei cu multă inspirație de Georgiana Săvuță și Vladimir Turturică, eroii lui Büchner se revoltă, iubesc, trăiesc privind o muscă pe perete și călătoresc fugind de mezialianțe pentru a întâlni, providențial, iubirea.

Comedia romantică plină de ironia subtilă marca Büchner a vremii începutului de secol al XIX-lea este adaptată vremurilor noastre de Horațiu Mălăele. Trimiterile la aspectele politice ale cotidianului mioritic vă vor aduce zâmbetul pe buze. Interacțiunea scenă – sala de spectacol este foarte vie și bine asumată de tinerii actori. Dezinvoltura comunicării și a dialogului în afara convenției teatrale fac din povestea lui Leonce de Popo și a Lenei (de la *Lena*, dar ar putea fi și de la *lene!*) de Pipi una din zilele noastre și nu de la 1836.

Fugind de iubirea aranjată de părinți, cei doi se întâlnesc întâmplător și se îndrăgostesc. Lumea lor este definită de curtea regelui de Popo zgomotoasă și absurdă, supusă și neconvinsă în supușenia ei și de o doică petrecăreață gata să își urmeze stăpâna oriunde o va duce destinul. Interesele meschine ale lumii în care trăiesc cei doi sunt fundalul – ușor de ignorat – al unei frumoase povești de iubire.

Tema principală a spectacolului este iubi-

Prin această opțiune repertorială și prin distribuția foarte tânără, teatrul din centrul vechi al orașului produce spectacole de succes sub pălăria deja cunoscutului slogan *Comedia ține la TINERI*.

rea – de la cea carnală dintre Leonce și Rosetta, tradusă impecabil printr-un dans cu coregrafia lui Răzvan Mazilu, la iubirea naivă și pură care, ca să poată primi binecuvântarea regelui, înscenează un spectacol de păpuși pentru a-și ascunde adevărata identitate.

Echipa creată de Horațiu Mălăele este tânără, plină de energia pe care o întâlneai de seori pe scena *Studioului Casandra* în spectacolele de absolvire (majoritatea celor de pe scenă sunt generația 2008). Își doresc să joace. Își doresc să construiască în jurul personajelor. Au învățat să asculte, să își asume indicațiile unui regizor de talia lui Mălăele și să filtreze prin

propriile mecanisme tehnica actorului Mălăele.

Ai vrea ca povestea din regatul Popo să nu se mai termine. Ai vrea ca în scenă să mai intre măcar o dată Dorina Chiriac, Bogdan Coteț, Gheorghe Dănilă și să îi primești cu zâmbetul pe buze și plin de admirație pentru virtuozitatea cu care își construiesc personajele.

Uitați de deadline-uri! Mergeți să reînviați plictiseala și contemplarea. Mergeți să fiți martori la nașterea unei noi generații de actori veritabili.

Niște fete de Neil LaBute, traducerea Bogdan Budeș, regia Cristian Juncu, scenografia Doru Badiu, distribuția: Irina Velcescu (Sam), Cristina Florea (Tyler), Catrinel Dumitrescu (Lindsay), Andreea Vasile (Bobby), Diana Cavaliotti (Reggi), Vlad Zamfirescu (Guy). (Teatrul George Ciprian, din Buzău)

Niște fete

Sitcom-ul este un gen care aparține televiziunii – episoade scurte, locații puține sau chiar una singură, subiecte cotidiene, comic de situații și de limbaj și *laugh track* (fond sonor cu râsete și aplauze).

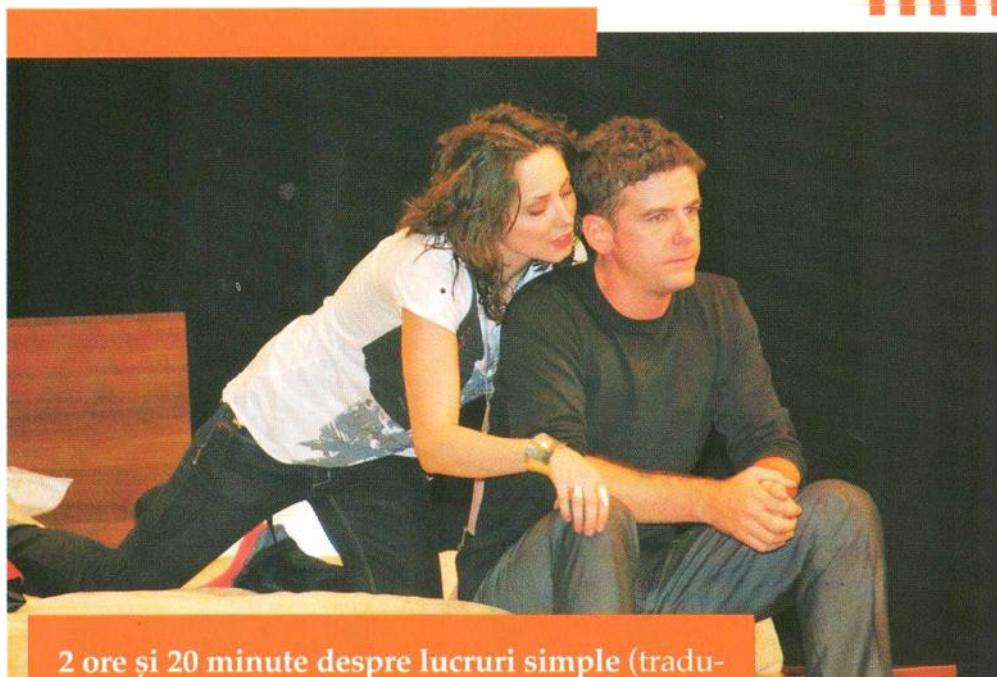
Toate aceste elemente se găsesc și în producția Teatrului George Ciprian din Buzău și a Fundației Catharsis cu piesa *Niște fete* în regia lui Cristi Juncu după textul lui Neil LaBute.

Povestea este, în maniera în care ne-a obișnuit deja dramaturgul prin celelalte spectacole montate în România (*Bash – o trilogie contemporană*, *Forma lucrurilor*), cu dialoguri foarte firești, cu situații create – prin har dramaturgic – cu multă ușurință, săpând însă adânc în psihologia umană, cu personaje care nu strălucesc prin fapte eroice sau gesturi disperate, ci trăiesc și trec dincolo de scenă datorită aparentei lor banalități mulată pe existența omului obișnuit.

Un tânăr scriitor traversează America, adunând ore foarte multe de zbor, pentru a se întâlni, înainte de căsătorie, cu fostele iubite. Pretextul invocat este de a-și cere scuze, de a repara o parte din greșeli. Pretextul real rămâne un mister până la finalul spectacolului.

Locul de întâlnire este o cameră de hotel care, fiind din cadrul aceluiași lanț hotelier, rămâne neschimbată pe parcursul celor cinci secvențe. Scenograful Teodor Badiu nu accidentează cu elemente de decor noi acțiunea care se conturează doar în jurul personajelor. Cel care primează și ține trează atenția spectatorilor este dialogul care se leagă între Guy (chintesența tipului masculin – *guy* în engl. = tip) și cele cinci foste iubite.

Structurat în cinci momente scurte – câte unul pentru fiecare întâlnire – spectacolul vorbește despre fete seduse, îndrăgostite, părăsite și despre bărbatul care nu a înțeles cât a rănit și se pare că nu are datele necesare de a percepe cu vreun simț răul făcut. Fetele au devenit însă femei puternice, sigure pe sine, care pot analiza la rece situația din tre-

2 ore și 20 minute despre lucruri simple (traduse foarte bine de Bogdan Budeș) alături de șase oameni talentați coordonați de regizorul Cristian Juncu.

cut. Guy studiază, vrea să afle în ce mod fetele s-au schimbat, au evoluat și cum a fost percepută ruptura fiecărei relații în parte. Sam, părăsită în ajunul balului de absolvire, este mamă și soție bună, Tyler – alături de care a trăit nonconformist – este artistă la fel de liberă și fără obligații ca întotdeauna, Lindsay – profesoara care și-a compromis familia și cariera – își trăiește viața alături de soțul ei cu care completează la umilirea fostului amant, Bobby este medic – marea iubire care a trecut cu greu peste perioada în care iubitul ei îi făcea curte surorii gemene, Reggie – jurnalistă de azi – își amintește cu mult regret de copilăria ucisă de mângâierile și sărutul pătimaș al prietenului adolescent venit în vizită la fratele ei.

Guy se dezvinovățește, nu înțelege și încearcă – acolo unde i se permite – să se scuze. Scopul lui este însă atins – reușește să înregistreze cu reportofonul suficient de mult material pentru următorul lui roman.

Sitcomul de la teatru este jucat cu multă

naturalețe de Vlad Zamfirescu, Catrinel Dumitrescu, Diana Cavaliotti, Irina Velcescu, Cristina Florea și Andreea Vasile. Fără a apela la rețete care garantează succesul, personajele sunt construite cu minuțiozitate, cu talent, cu sarcini bine trasate regizoral și corect asumate actoricesc. Cele cinci actrițe definesc cinci universuri umane diferite care nu se suprapun ca mijloace de expresie, care nu plictisesc. Vlad Zamfirescu completează verosimilul situațiilor cu aceeași magie a gesturilor simple, curate, a rostului firesc.

Știți ce-i lipsește spectacolului? *Laugh track-ul pe care îl puteți crea voi. Nu va fi greu. Niște fete este spectacolul la care se râde și se aplaudă. Spectacolul se joacă, în cadrul unei ministagiuni lunare, și la Teatrul Nottara. Urmăriți-l și cumpărați-vă bilete!*

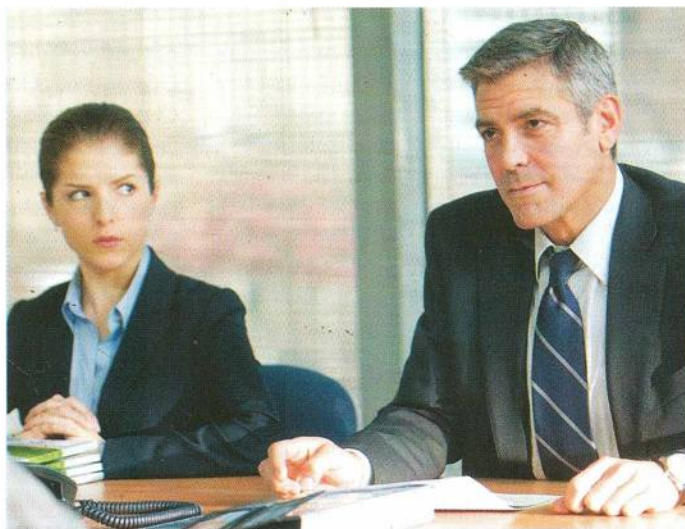

Sus în aer

Filmul pe care Michael Moore și-ar fi dorit să-l facă

Regizor: Jason Reitman
Actori: George Clooney
Genul: Comedie neagră
Durată: 109 minute

După mica escapadă puritano-ipocrită numită *Juno*, Jason Reitman se întoarce la ce ceea se pricepe mai bine: portretizarea lumii contemporane pline de cinism. Dacă v-a plăcut *Mulțumim că fumați!*, pregătiți-vă pentru ceva și mai bun.

De data asta, în prim-plan se află „terminatorii”: oameni angajați să concedieze. Ce paradox! Aceștia sunt chemați să le facă treaba șefilor simțitori sau ipocriți. Iar cum criza este pe cai mari, afacerea înfloarește. Cât de departe poate ajunge ipocrizia și diviziunea muncii? Ne este prezentat, cu mult umor negru, acest mecanism, care face din oameni simple roțițe, lipsite de contact uman, de-a dreptul alienate. Este o lipsă maximă de orice formă de umanism și decență, totul devine numai o luptă pentru eficiență. Virtualizarea și lipsa de responsabilitate sunt conceptele-cheie.

Filmul ne poate arăta de la ce a pornit criza financiară. Incapacitatea de a-ți asuma riscuri față de oameni. Poate lecția cea mai dură este aceea că, atunci când vrei să te întorci la a fi om din nou, nu o vei mai putea face. Ce are filmul acesta în plus față de documentarele lui Moore? Ei bine, îți imprimă mai multă compasiune, nu este doar cinism și ură față de această lume; Reitman ține, într-un fel, la anti-eroii lui, iar asta se simte. Nu este doar meritul lui. George Clooney face un mare rol. Personajul pe care îl interpretează este extrem de credibil. Trebuie lăudată gama personajelor lui Clooney de anul acesta (2009): rolul din *Omul care se holba la capre* și filmul de față. Nominalizarea lui la categoria celui mai bun actor din cadrul Oscarurilor de anul acesta este pe deplin meritată. Mai există o diferență între Jason Reitman și Michael Moore: primul crede, măcar puțin, în șansa acestor „ucigași” de a se recupera, de a scăpa din lipsa de apatie. Doar că această șansă este extrem de redusă.

Recomandare: Citește și arde, comedia neagră din 2008 semnată de frații Coen. Un fel de James Bond întors pe dos.

Dr. Parnassus

Meritul lui Heath Ledger

Regizor: Terry Gilliam

Actori: Heath Ledger, Christopher Plummer, Jude Law, Johnny Depp

Genul: Fantastic

Durata: 122 de minute

Paradoxal (sau poate nu!), moartea lui Heath Ledger este singura care poate atrage interesul publicului larg pentru această producție. În rest, cunoscătorii și fanii lui Terry Gilliam s-ar fi dus oricum să vadă această producție. Filmul reia temele apropiate regizorului: lumea pitorească a carnavalului, mășcăriciul și cerșetorul, în fine, lumea dinco-

lo de realitate, supranaturală. Într-un cuvânt: povestea. Din acest punct de vedere, filmul se apropie de *Aventurile baronului Münchhausen* și *Regele pescar*. Performanța actorilor este meritorie, iar artificii folosite pentru a umple absența fizică a lui Heath Ledger este interesantă: Colin Farrell, Jude Law și Johnny Depp reprezintă ipostaze diferite ale aceluiași personaj. Un artificiu care complică aproape inutil structura filmului. Este puțin prea ornamentat. Problema lui Gilliam este că, deși e interesant, iar fantezia lui ne poate oferi o serie de imagini autentice, Tim Burton este mult mai abil.

Recomandare: *Frică și spaimă în Las Vegas*, deși nu este un film care să se potrivească cu filmografia lui Gilliam și aici găsim subiectele lui familiare: ieșirea din realitate, teama față de lumea înconjurătoare și mai ales refuzul unui stereotip, așa cum este visul american.

E tare complicat

Nu-i deloc complicat, ba din contră

Regizor: Nancy Meyers

Actori: Meryl Streep, Alec Baldwin, Steve Martin

Genul: Romantic. Dramă

Durata: 120 de minute

Pentru un puști, cum sunt eu, filmul de față este un exemplu trist. Ce înțeleg este că, deși oamenii îmbătrânesc, nu reușesc să învețe nimic. La 50 de ani trebuie să existe mai mult în viață decât excitabilități adolescente. Prostioare. Nu găsesc nimic revigorant în asta. Nu e o întinerire. Doi soți divorțați intră într-un triunghi amoros stupid, având în spate un bagaj care le atârână ca o piatră de moară. Recu-

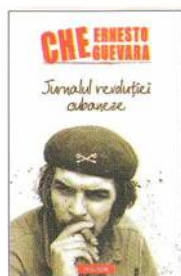
nosc, pe alocuri este amuzant. De asta se ocupă cu lejeritate Meryl Streep, Alec Baldwin și Steve Martin. Lipsa de profunzime și personajele schematice, lipsite de originalitate, îngroapă încercarea. Pare a fi un film făcut pentru cei din *upper-middle-class*, dar nu cred că le va satisface gusturile. Ei vor merge la cinema cu gândul unei producții decente și se vor trezi cu un film adolescentin adaptat vârstei mijlocii. Le recomand celor care au făcut filmul să ceară mai mult de la viață. Pentru că au de unde!

Recomandare: *Sub soarele Toscanei*, un film din aceeași categorie cu *E tare complicat*, doar că lucrurile evoluează natural. E un tratament mult mai eficient pentru inimile frânte, dacă asta căutați.

LITERATURĂ

Legenda: ■ – staționar; ▲ – urcă; ▼ – coboară; N – nouitate

JURNALUL BOLIVIAN

Autor Ernesto Che Guevara, Biblioteca Polirom. Proza XX, 312 pagini, 13 x 20 cm.

„Orice acțiune a noastră e

un strigăt de război împotriva imperialismului... Oriunde ne-ar surprinde moartea, fie ea binevenită câtă vreme strigătul nostru de luptă a ajuns la o ureche receptivă și o altă mână se întinde să ne preia armele...” (Ernesto Che Guevara)

100 DE ZILE

Autor Stela Popa, Tritonic, 458 pagini, 14 x 20,5 cm.

„Dacă ne gândim că este prima proză amplă despre momentul politic de vârf al anului 2009 – protestele

tinerilor din aprilie – realizăm că avem în față o carte-fenomen.” (Constantin Cheianu) „Stela Popa propune o carte de o vibrantă actualitate despre speranțele celor care au sfidat un despotism senil de sorginte bolșevică.” (Vladimir Tismăneanu)

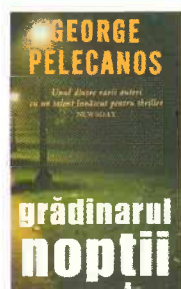
GRĂDINA OTRĂVURILOR

Autor Cristina Bajo, Rao, 608 pagini, 11 x 18 cm.

Ne aflăm în Argentina colonială, la începutul secolului al XVIII-lea, într-un mic oraș de provincie, Córdoba del Tucumán. Complex și surprinzător, romanul nu reprezintă numai o reconstituire documentată a unei epoci și a unei zone geografice puțin cunoscute, ci și o examinare în detaliu a celor mai obscure motivații ale comportamentului uman.

MISTERY & CRIME

GRĂDINARUL NOPTII

Autor George Pelecanos, Rao, 442 pagini, 11 x 18 cm.

Pelecanos e magistral. Ritm, atmosferă, poveste.

Detectivul Gus Ramone e forțat să rememoreze amintirile unui caz aproape uitat. Cadavrul adolescentului Asa Johnson îl poartă în timp cu 20 de ani în urmă, atunci când alături de legendarul T.C. Cook au încercat să-l prindă pe... Grădinarul nopții. Atunci nu au reușit, dar acum?

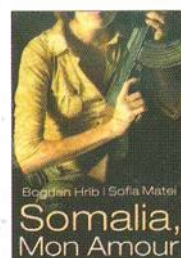
FABRICA DE PĂCATE

Autor Richard Aleas, Crime Scene 19, 220 pagini, 11 x 18 cm.

Nimic nu e ceea ce pare a fi... Nici măcar autorul nu

este Richard Aleas, ci Charles Ardai sub pseudonim... „Aleas este un autor care merge direct la țintă. Fără multe descrieri, fără complicate investigații psihologice. De aceea, relatarea sa are un ritm infernal. Pune la lucru adrenalina cititorului. Are suspans.” (George Arion)

SOMALIA, MON AMOUR

Autori Bogdan Hrib și Sofia Matei, Tritonic, 272 pagini, format 14 x 20,5 cm.

Volumul ar fi trebuit să se numească „Pirații somalezi pe înțelesul tuturor!”... Fantomele unui trecut îndepărtat răsar la lumină. Pirateria lovește coastele Somaliei. Nave sechestrare și marinari români luați ostatici... Forțele navale internaționale intervin... Totul în 2009, la zi! O Africă a războaielor religioase, a triburilor și a Kalașnikovului.

Top 10 FLACĂRA

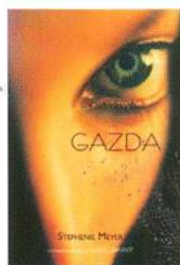
1. Gargui, autor Andrew Davidson, ALLFA.
- ▲ 2. Încă de pe atunci vulpea era vânătorul, autor Herta Müller, Raftul Denisei, Humanitas fiction.
- ▼ 3. Seducătoarea din Florența, autor Salman Rushdie, Polirom.
- N 4. 100 de zile, autor Stela Popa, Tritonic
- 5. Omul duplicat, autor Jose Saramago, Biblioteca Polirom.
- 6. Pastorală americană, autor Philip Roth, Biblioteca Polirom.
- 7. Jurnalul unui an prost, autor J. M. Coetzee, Raftul Denisei, Humanitas fiction.
- N 8. Maria, autor Marek Halter, Nemira.
- 9. Scrisori către o necunoscută, autor Antoine de Saint-Exupery, Biblioteca Rao.
- N 10. Grădina otrăvurilor, Biblioteca Rao.

Top 10 FLACĂRA

- 1. Simbolul pierdut, autor Dan Brown, Rao Class.
- 2. Castelul din nori s-a sfărâmat, seria Millenium, cartea 3, autor Stieg Larsson, Trei.
- 3. Crime sofisticate, autor George Arion, Crime Scene Premium.
- 4. Asasinul englez, autor Daniel Silva, Polirom Thriller.
- ▲ 5. Pactul roșu, autor Olivier Descosse, Crime Scene nr. 22.
- 6. Papa trebuie să moară, autor Luis Miguel Rocha, Tritonic Premium.
- ▲ 7. De-a v-ați ascunselea, autor James Patterson, Rao.
- ▼ 8. Fata care s-a jucat cu focul, seria Millenium, cartea 2, autor Stieg Larsson, Trei.
- N 9. Fabrica de păcate, autor Richard Aleas, Crime Scene nr. 19.
- N 10. Somalia, Mon Amour, autori Bogdan Hrib și Sofia Matei, Tritonic.

SCIENCE FICTION, FANTASY & HORROR

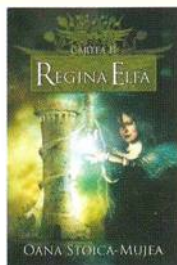

GAZDA

Autor Stephenie Meyer, Biblioteca Rao, 640 pagini, 11 x 18 cm.

Lumea noastră a fost invadată de un dușman invizibil. Oamenii devin gazde pentru acești invadatori, mințile le sunt luate, în timp ce corpurile lor rămân intacte și își continuă viețile, aparent neschimbate. Când Melanie, unul dintre puținii oameni sălbatici în viață, este capturată, are convingerea că i-a sosit sfârșitul.

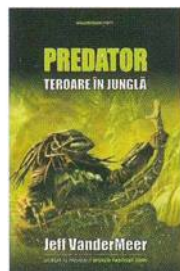

REGINA ELFĂ

Autor Oana Stoica-Mujea, Junior Tritonic, 320 pagini, 14 x 20,5 cm.

Yassuna își continuă aventura și luptă cu forțele malefice, dar mai ales duce un proces de adâncire în propria ființă, identificându-se cu Moartea, într-o formă alegorică. Yassuna își înfruntă propriile temeri, se confruntă cu propriile stihii, pentru a renaște și a deveni regină peste toți elfii.

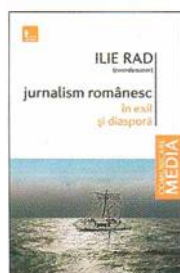
PREDATOR: TEROARE ÎN JUNGLĂ

Autor Jeff Vandermeer, Millennium Press, 240 pagini, 13 x 20 cm.

Invitații lui Rath Preap, fost colonel în armata Khmerilor Roșii, provin din mediile cele mai diferite: un negustor de arme sud-african, un fost luptător din România, doi ex-agenți KGB, un star de televiziune, un pirat thailandez și un miliardar cu un trecut misterios. Fiecare dintre ei are propriile motivații pentru a se afla pe insulă.

NON - FICTION

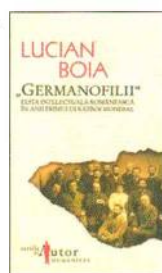

JURNALISM ROMÂNESC ÎN EXIL ȘI DIASPORA

Coordonator Ilie Rad, Tritonic, colecția Comunicare Media, 320 pagini, 13 x 20 cm.

După Revoluția din 1989, recuperarea valorilor exilului românesc a devenit o prioritate a culturii naționale. 21 de studii semnate de personalități de marcă. Informații inedite. Portrete grafice și frontispiciile unor publicații puțin vizibile în spațiul cultural românesc.

„GERMANOFILII” Elita intelectuală românească în anii Primului Război Mondial

Autor Lucian Boia, Seriile de autor Humanitas, 374 pagini, 13 x 20cm.

Lucian Boia risipește o altă iluzie întreținută de istorici și acceptată ca un adevăr: credința că ar fi existat, în anii Primului Război Mondial, o cvasiunitate în jurul „idealului național”, în sensul intrării României în conflict, împotriva Austro-Ungariei, pentru eliberarea Transilvaniei.

CUM SĂ INTRI ÎN MINEA CELUILALT

60 de experiențe ilustrate în psihologie. Memoria. Percepția. Atenția și învățarea. Logica și inteligența.

Autor Stéphane Rusinek, Polirom, Hexagon. Practic, 208 pagini, 13 x 20 cm. Un psiholog vă poate citi gândurile? Aveți memorie fotografică? De ce depuneți efort ca să rețineți anumite lucruri? Cele peste 60 de experiențe prezentate în volum explică funcționarea psihicului uman, ajutându-vă să vă cunoașteți modul de gândire, să anticipați reacțiile și comportamentul celorlalți.

Top 10 FLACĂRA

1. *Eclipsa*, seria Amurg, autor Stephenie Meyer, Rao.
2. *Iureșul săbiilor*, autor George R. R. Martin, Nemira Nautilus.
3. *Tunele 3, În cădere liberă*, autori Roderick Gordon și Brian Williams, Corint Junior.
4. *Disfuncția realității*, trilogia *Zorii nopții*, autor Peter F. Hamilton, Nemira Nautilus.
5. *Luna plină*, seria *Femei din cealaltă lume*, autor Kelley Armstrong, Tritonic.
6. *Mai rău ca moartea*, seria *Vampirii Sudului*, autor Charlaine Harris, Leda.
7. *Gazda*, autor Stephenie Meyer, Rao.
8. *Dune. Cruciada mașinilor*, trilogia *Legende de Dune*, autori Brian Herbert și Kevin J. Anderson, Millennium Press.
9. *Coraline*, autor Neil Gaiman, Junior Tritonic.
10. *Copiii lui Hurin*, autor J.R.R. Tolkien, Rao.

Top 10 FLACĂRA

1. *Prețuiește viața*, co-autor Andreea Marin-Bănică, seria *Albumele Andreei*, Tritonic.
2. *Gabriel Garcia Marques. O viață*, autor Gerald Martin, Litera Internațional.
3. *Jurnal 2003-2009*, autor Oana Pellea, Humanitas, *Memorii/jurnale*.
4. *Vertigo. Lista infinită*, autor Umberto Eco, Rao.
5. *Istoria cuceririlor amoroase din antichitate până în zilele noastre*, autor Jean Claude Bologne, Nemira.
7. *„Germanofili”*, autor Lucian Boia, Humanitas
8. *Relații publice – strategii și tactici*, autori Dennis L. Wilcox, Glen T. Cameron, Phillip H. Ault, Warren K. Agee, Curtea Veche, *Relații publice internaționale*.
9. *Nu vedeți nimic*, autor Daniel Arasse, Art.
10. *Prin perdea*, autor Aurora Liiceanu, Polirom, *Ego-grafii*.

În seara zilei de sâmbătă, 30 ianuarie, la Arad, au început să sosească elevi și profesori din toată țara. Puteai să crezi că este vorba de o conspirație și chiar era, o conspirație a iubitorilor limbii și literaturii române, îndreptată împotriva prostului-gust, a inculturii, a degradării limbajului folosit în viața de fiecare zi.

text Alex. Ștefănescu

Timp de trei zile Arad a fost Capitala limbii române

Vechiul oraș, cu clădiri imperiale și loc de promenadă pe malul Mureșului, a găzduit anul acesta Olimpiada Națională de Limbă, Comunicare și Literatură Română „G. Călinescu”.

Duminică dimineața, în sala mare a Teatrului Clasic „Ioan Slavici” din Arad (director: Laurian Oniga) s-au adunat toți participanții, în număr de peste patru sute. Chiar și cineva care n-ar fi avut idee de semnificația întrunirii (deschiderea festivă a olimpiadei) tot ar fi fost impresionat de ceva: frumusețea peisajului uman. Este extraordinar să vezi atât de mulți tineri frumoși (inteligenți, cu umor, delicați, iluminați de cultură) la un loc. Parcă te-ai afla într-o Românie ideală, sau într-o Românie a viitorului, așa cum ar putea fi dacă s-ar acorda mai multă atenție educației.

În ce calitate mă aflu la olimpiadă, știut fiind că... elev nu mai sunt de mult? În aceea de președinte de onoare al Olimpiadei. Președinte propriu-zis (de fapt, vicepreședintă) a fost: conf. univ. dr. Florica Bodiștean, de la Universitatea „Aurel Vlaicu” Arad. Iar vicepreședinte (pluralul de la vicepreședintă) – Mina Maria Rusu, inspector general în Ministerul Educației, și Anca-Denisa Petrache, de asemenea inspector general în Ministerul Educației (nume complet: Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului).

Mai erau prezente la festivitatea de deschidere Lizica Mihuț, rector al Universității „Aurel Vlaicu” Arad și Mirela Aldescu, inspector școlar general la Inspectoratul Școlar Județean Arad.

Pentru mine, activitatea desfășurată de Mina Maria Rusu, care nu este doar o funcționară, ci și o specialistă în literatură, autoarea

unor lucrări din care orice filolog are de învățat, reprezintă cea mai bună dovadă că Ministerul Educației și-a mărit în timp gradul de competență, indiferent de miniștrii care s-au perindat la conducerea lui. Nu întâmplător, subiectele concepute pentru olimpiadă s-au remarcat și anul acesta printr-o foarte bună priză la realitatea literaturii române, prin capacitatea de a evidenția spiritul creator al elevilor.

M-au intimidat elevii veniți la Arad, aveam de-a face cu o întreagă armată de critici literari aflați la vârsta adolescenței, dar cultivați și exigenți, lipsiți de complexe. La o dezbatere publică, pe tema *Valoare și impostură*, la care au mai participat Vasile Dan, Ioan Moldovan, Ioan Matiuț și Gheorghe Mocuța, m-am simțit ca un șahist care participă la un „simultan” cu sute de parteneri bine pregătiți. Condusă de frumoasa și talentată poetă Lia Faur, dezbateră a captivat întreaga asistență și ar fi durat mult peste ceea ce se prevăzuse dacă Vasile Dan, admirabilul poet și om de atitudine Vasile Dan,

De la stânga la dreapta:
Mirela Aldescu, Lizica Mihuț, Anca-Denisa Petrache, Florica Bodiștean, Mina Maria Rusu.

redactor-șef al revistei *Arca*, nu mi-ar fi amintit că trebuie să mergem la Info TV Arad (el ca realizator, iar eu ca invitat al emisiunii *Confesiuni în premieră*).

Lucrările premiate în cadrul Olimpiadei sunt toate publicabile. Le-am citit pe cele mai bune și mi-am imaginat, visător, cum va arăta presa noastră culturală când „olimpicii”, încheindu-și studiile, vor veni să aducă un suflu nou în paginile revistelor de specialitate, la posturile de radio și televiziune. Dacă se va întâmpla să nu mai fiu în viață, am să urmăresc de acolo, din lumea cealaltă, această mult visată de mine renaștere a limbii și literaturii române.

Antoaneta Ralian a tradus în limba română 112 titluri de carte. Scriitori numai unul și unul D.H. Lawrence, Bellow, Murdoch, Miller, Rushdie, Amos Oz, Tennessee Williams...

text Claudia Nedelcu Duca

Despre literatură, comunism și iubire cu Antoaneta Ralian

Ați tradus foarte mult și înainte de revoluție. Ce riscuri implica traducerea înainte de 1989? Am citit într-unul dintre interviurile dv. mai vechi că la traducerea **Fii și îndrăgostiți** ați colaborat cu D.H. Lawrence, scriitorul romanului, pentru a putea cosmetiza fragmentele considerate de cenzură vulgare și nepotrivite educației omului nou. Puteți detalia acest episod?

Se știe foarte bine că pe vremea cenzurii se elimină pasaje întregi din cărți. Din traduceri se elimină toate pasajele cu tentă sau aluzii religioase (Dumnezeu nu exista), toate pasajele cu elogii – oricât de vagi, de subînțelese – aduse sistemului capitalist, orice critică sau tot ce ar fi putut fi interpretat ca o critică la socialism și la eroii săi, toate pasajele sau aluziile erotice. Da, la romanul lui D.H. Lawrence, *Fii și îndrăgostiți*, am atenuat un episod cu o rezonanță homosexuală – prietenia cu substrat erotic dintre doi bărbați – transformându-l într-o prietenie platonică. Iar în *Darul lui Humboldt* de Saul Bellow am eliminat un eseu întreg despre plictis, în general, în care se vorbea mult despre plictisul în monotonia socialismului. Toate acestea au fost reintegrate în reeditările apărute după 1989.

Se știau despre România scriitorii pe care îi traduceți și cu care intrați în dialog?

Scriitorii pe care îi traduceam, când nu erau clasici, știau despre România că e o țară comunistă, de care se temeau și care se milogea la ei să primească plata drepturilor de autor în bani românești. Câțiva dintre ei au venit în țară:

Saul Bellow, care era căsătorit pe atunci cu o româncă transfugă, Alexandra Bagdasar, fiica fostei ministru Florica Bagdasar. Aceasta din urmă era internată, pe moarte, la spitalul *Elias* (pe atunci spitalul partidului). Alexandrei Bagdasar nu i s-a permis să-și vadă decât de două ori mama și era tratată împreună cu soțul ei (proaspăt laureat al Premiului Nobel) ca o transfugă. Saul Bellow a făcut o adevărată psihoză, convins că e urmărit zi și noapte de securitate. Cele câteva zile cât a locuit aici, până la moartea și incinerarea doamnei Bagdasar, a trecut printr-o sumedenie de avatururi. Totul a fost descris în cartea *Iarna decanului* (în urma căreia a fost declarat *persona non grata*, interzis în librării și în biblioteci), carte pe care am tradus-o tot eu, imediat după 1990. Cu Iris Murdoch, marea scriitoare britanică, am avut o lungă prietenie și o corespondență de aproape 25 de ani, până la moartea ei. A venit în

„Mă regăsesc mai curând în autori, în gândirea lor, decât în personaje. Poate m-am regăsit în Doamna Dalloway de Virginia Woolf.”

România (să-și încaseze drepturile pentru cele cinci cărți pe care i le-am tradus) și a făcut, împreună cu soțul ei, criticul John Bayley, o călătorie în Delta Dunării, care a încântat-o. Dintre scriitorii pe care i-am tradus, ne-au mai vizitat țara postmodernistul Raymond Federman, invitat de Editura „Univers” la lansarea a două dintre cărțile traduse de mine, și israelianul Amos Oz, invitat la un simpozion la Neptun, cu care am făcut un lung interviu și despre care am scris în ziarul *Cuvântul*.

Ați fost în permanentă legătură cu tot ceea ce se întâmpla în afara granițelor blocului comunist. Ați avut burse în Europa și în America. De ce nu ați ales să vă trăiți viața într-o lume liberă?

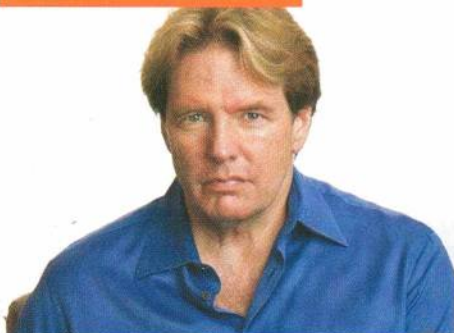
E o întrebare care mi s-a pus frecvent. Da, am avut o bursă în Statele Unite, am vizitat aproape toată Europa și nu am rămas în străinătate pentru că am simțit că nu pot. Nu vreau să fac paradă de fals patriotism. Uram comunismul și admiram Vestul, dar ceva mă atrăgea mereu acasă. De altfel, cu meseria mea de traducător din engleză și franceză în română, nu aveam ce face acolo.

(Continuare în numărul următor)

Un Rigoletto american la București

În cadrul seriei de spectacole-eveniment pregătite de Opera Națională București, melomanii îl vor putea asculta, joi, 25 martie, pe celebrul bariton american, Gary Simpson, interpretând rolul titular din opera *Rigoletto* de Verdi. Absolvent al University of North Carolina, School of the

Arts, Simpson a fost solicitat să cânte pe toate marile scene ale lumii, de la New York la Pretoria, de la Berlin la Ierusalim, de la Praga la Hong Kong. A făcut roluri memorabile în *Othello*, *Rigoletto*, *Macbeth*, *Olandezul zburător*, *Tosca*, *Omul din La Mancha*, *Paiațe*, *Cavaleria rustică*, *Falstaff*, *Parsifal*, *Tristan și Isolda*, *Nabucco*, *Don Carlos*. În spectacolul de la București, vor urca pe scenă alături de Simpson: Marius Manea, Mihaela Stanciu, Horia Sandu, Ecaterina Țuțu, Adriana Alexandru, Mihnea Lamatic, Florin Simionca, Valentin Racoveanu, Paul Basacopol și Cristina Eremia. Dirijor: Iurie Florea. [C.A.]

Concerte eveniment la Ateneu

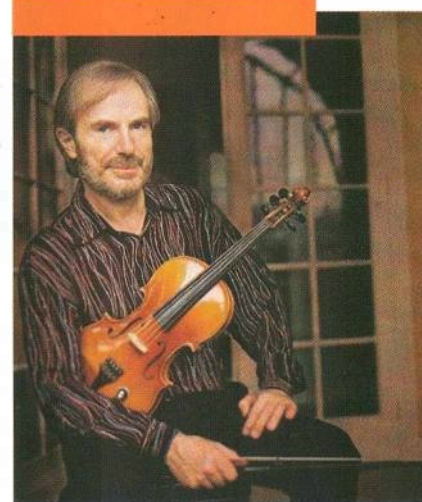
În luna martie, Filarmonica George Enescu îi celebrează pe scena Ateneului pe doi dintre cei mai mari compozitori ai lumii: Schumann și Chopin. Pentru că în 2010 se împlinesc 200 de ani de la nașterea celor doi compozitori, orchestra Filarmonicii va interpreta în serile de joi, 11 martie și vineri, 12, Concertul pentru pian, de Schumann (alături de Simfonia a VI-a de Ceaikovski), iar pentru joi, 25 și vineri, 26 martie este programată o seară Chopin, cu Horia Andreescu la pupitrul orchestrei. Nu este de ratat nici Oratoriul Elias, un vocal simfonic, spectaculos prin complexitatea și încărcătură emotivă a partiturii, programat în 4 și 5 martie. [C.A.]

Femeia, eterna poveste

Femeia s-a aflat întotdeauna în centrul atenției poezilor și muzicienilor. Poveștile de dragoste se citesc sau se ascultă mereu cu plăcere nedisimulată. În bucuria sau tristețea lor ne regăsim fiecare, cu un zâmbet sau cu o lacrimă. Pentru toți cei care au iubit, au fost fericiți sau nefericiți în viața lor, Irina Sârbu și colegii ei de trupă au pregătit un buchet alcătuit din câteva dintre cele mai cunoscute melodii de dragoste din repertoriul românesc și internațional, pentru concertul care va avea loc vineri, 5 martie, la restaurantul Le Théâtre, începând cu ora 20:30. Alături de Irina Sârbu vor fi Puiu Pascu, la pian și Ciprian Parghel, la bass. [C.A.]

Jazz: la vioară, Jean Luc Ponty

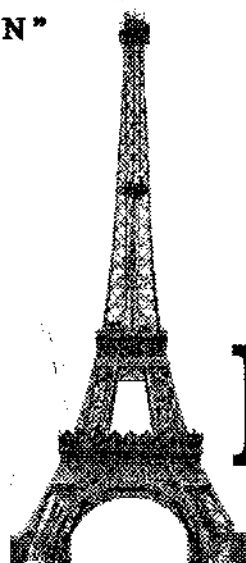
Joi, 11 martie, Sala Palatului din București va găzdui concertul lui Jean Luc Ponty, apreciat de critici ca fiind primul violonist de jazz care poate transmite aceleași stări ca un saxofonist. Ponty va fi însoțit de trupa sa, alcătuită din William Lecomte (keyboards), Guy Akwa Nsangue (bass) și Damien Schmitt (tobe), formând un cvartet de percuție. Provenit dintr-o familie de muzicieni francezi (tatăl cânta la vioară, mama la pian), Jean Luc Ponty a studiat muzica la Conservatoire National Supérieur de Musique din Paris, iar după absolvire a cântat timp de trei ani în prestigioasa orchestră *Concerts Lamoureux*. În momentul în care a trebuit să ia o decizie privind cariera sa, artistul a ales să-și exprime atracția pe care o simțea pentru jazz prin intermediul viorii sale. La început, această alegere a reprezentat un handicap pentru că, în acele timpuri, foarte puțini au văzut vioara ca făcând parte din vocabularul jazz-ului modern. De-a lungul carierei sale, Jean Luc Ponty a colaborat cu mari artiști: Frank Sinatra, Elton John, Chick Corea, John McLaughlin, Al Di Meola și a susținut concerte în toată lumea (America de Sud, S.U.A., Canada, India, Franța, Germania, Austria, Ungaria, Lituania, Rusia, Italia ș.a.). [C.A.]

În curând la TEATRUL NAȚIONAL DE OPERETĂ
"ION DACIAN"

Paris, Mon Amour

Colaj de musicaluri

UN SPECTACOL DE RĂZVAN IOAN DINCĂ

DIRECTOR: LUCIAN VLĂDESCU

COREGRAFIA: FLORIN FIEDOIU

DECOR: SABINA SPATARIU

COSTUME: DANA BOTEZ

DIRECTOR COR: GABRIEL POPESCU

Director General RĂZVAN IOAN DINCĂ

Proiect desfășurat în cadrul programului Music-hall - Punte peste culturi

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian"
este o instituție publică de cultură finanțată de
Ministerul Culturii, Căminelor și Patrimoniului Național

Co-sponsorizat de

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
PRIMĂRIA
SECTORULUI 1

Partener media

JURNALUL
NATIONAL

FLACĂRA

GLAMOUR

Prevention

GG

MUSICALA

Radio
România

Radio
România

107.3
Radio FM

affichage
România

Yacht

AutoExpert

300M

PORT.RO

OOPS

monopolymedia

Distro
Sonia

acasă.ro

LiterNet.ro

24-FUN

müller

Partener

ANOFN

WorldClass

3

SADEAR-ARTISTE

Distro
Sonia

CAPITOL

Bellini Universitate

24-FUN

müller

Este extrem de dificil, dacă nu chiar o prejudecată, de apreciat ce fel de mașină este potrivită unei femei. Sunt femei fericite la volanul unei berline BMW cu 180 CP la fel cum sunt altele încântate de Chevroletul Spark roșu de doar 50 CP.

text Mugurel Mărgărit-Enescu

Mașină – substantiv feminin

În topul vânzărilor pentru doamnele care își permit acest lucru se găsesc SUV-urile. Și aici nu vorbim neapărat de mașini foarte mari ci mai ales de SUV-urile compacte. Marketing-ul constructorilor le prezintă ca pe niște mașini de oraș gata să înfrunte orice obstacol citadin și chiar mai mult. Prezența lor în topul preferințelor este garantată de senzația de confort și siguranță apreciată de publicul feminin. Informația este confirmată de un studiu J.D. Power. Acest studiu așază pe prima poziție la vânzări în SUA modelul VW Tiguan, iar România urmează același trend.

VW este o marcă apreciată în toată lumea și orice cumpărător se îndreaptă către produsele sale atras de renumele pe care mașini precum Golf și Passat l-au câștigat în timp. De aceea, alegerea unui Tiguan este naturală pentru oricare dintre noi.

Se pare însă că acest automobil este preferatul doamnelor pentru că îmbină perfect confortul, siguranța și dimensiunile compacte.

Nu are sens să vorbim despre motoare. Ajunge să spunem că sunt multe și bune. Putem vorbi în schimb despre un spațiu interior generos completat de un portbagaj încăpător de 470 litri și dotări de lux. Unde

O mașină mare înseamnă siguranță sporită, iar doamnele sunt atrase de acest atribut și de poziția înaltă la volan

mai pui, că mașina se și parchează singură. Funcția Park Assist permite deplasarea automată în marșarier într-un spațiu de parcare paralel cu drumul. Șoferul acționează doar pedala de accelerație, frâna și ambreiajul; autovehiculul virează în spațiul măsurat în prealabil și controlat de senzori. Imediat ce

șoferul intervine manual în procesul de virare, funcția Park Assist este dezactivată. Prețurile pentru Tiguan încep de la 25.000 de euro, iar sistemul de parcare costă aproximativ 500 de euro.

Concurența în acest segment este foarte dură și orice producător care se respectă are în gamă un automobil 4x4. Așa se face că Tiguan

Multe șoferițe visează la soare, ochelari, șal în vânt și o culoare atrăgătoare.

se luptă din greu cu „clasicul” Toyota RAV 4, cu BMW X3 și mai nou cu Skoda Yeti.

Cum spuneam și mai devreme, motoarele sunt mai puțin importante pentru cele mai multe dintre doamne, dar renumele unui constructor primează. Așa se face că, atunci când vine vorba de mașini de vis, multe vise se opresc la Porsche. Iarăși, nimic deosebit. Doar că, dacă la un bărbat visul include viteză mare, curse, adrenalină și supremație în trafic, la o șoferiță acesta se îndreaptă către soare, ochelari, șal în vânt și o culoare atrăgătoare.

Așadar, din oferta Porsche recomandăm modelul Boxster. Realizat de inginerii germani cu tehnologiile cele mai performante, modelul decapotabil oferă aproape 300 CP. Dar mai important de atât, este foarte echilibrat și ușor de condus indiferent de viteză. Are o gardă la sol suficientă cât să nu te lase în prima groapă, se strecoară ușor în trafic și este ușor de parcat. Prețul este unul pe măsura renumelui, 51.000 de euro.

Pentru doamnele care nu doresc să investească atât într-o mașină de sezon, Renault tocmai a anunțat lansarea modelului coupé-

cabrio Wind. Acesta este realizat pe platforma lui Twingo și are un acoperiș retractabil care transformă mașina în doar 12 secunde.

Pe lângă farmecul său, Wind se recomandă ca o mașină practică, fâșneată și dedicată traficului urban. Merită menționat și portbagajul său de 270 l ce nu este afectat de poziția acoperișului. Prețul de lansare este așteptat să fie undeva pe la 15.000 de euro.

Nu în ultimul rând, doamnelor le vine ca o mână o mașină de dimensiuni mici dedicată orașului și gata să se strecoare cu ușurință indiferent de trafic și de atitudinea celor din jur. Tocmai de aceea, Fiat 500 este o alegere foarte atrăgătoare. Micuța italiancă poate fi cumpărată cu doar 11.500 de euro, dar pentru cine este gata să ofere mai mult se poate configura într-o multitudine de variante (motorizări, dotări) și culori. Așa se face că Fiat 500 este un accesoriu de modă care poate fi asortat atât cu îmbrăcămintea cât mai ales cu atitudinea.

În aceeași gamă a mașinilor dedicate celor care urmăresc să-și personalizeze automobilul și-a făcut loc de curând și Citroën DS3. Derivat din noul C3, acest automobil se bucură de un plus de calitate interioară și de o combinație de accesorii și culori care îl fac foarte atrăgător. Emblema DS este felul în care francezii se întorc la mașinile cu care au făcut istorie și garanția că acest Citroën este ceva special. Prețurile pentru DS3 încep de la 15.400 de euro în Franța, dar cu puțin noroc vor fi mai mici la lansarea din România.

Fiat 500 și Citroën DS3 se pot configura într-o multitudine de nuanțe și echipări astfel încât fiecare mașină să fie potrivită cu personalitatea cumpărătorului.

EU Forum Vienna, care a urmat după celebrul și flamboiantul *Las Vegas Show*, unele dintre cele mai importante evenimente anuale din cadrul industriei IT & C, tocmai și-a închis porțile. Cum era de așteptat, sectorul a continuat marșul triumfal către profit, ultimele noutăți arătând mai bine ca niciodată.

text Andrei Ioan Dimulescu

3D LED Full HD la domiciliul european

Samsung Electronics Co., Ltd., lider global în media digitală și tehnologii de convergențe digitale, a anunțat pe 22 februarie a.c. vestea despre primele modele full HD 3D, care vor fi disponibile utilizatorilor europeni începând cu martie 2010. Televizoarele vor putea oferi conținut și aplicații noi, incluzând *Cartoon Network*, *AudioLounge* și *BoxOffice 365*. Prin urmare, *Samsung* va fi prima companie care va pune la dispoziția utilizatorilor televizoare LED HD 3D.

Disponând de o linie cuprinzătoare de televizoare 3D și produse audio-video, ochelari 3D brevetati și un parteneriat puternic pentru conținut, *Samsung* este lider în livrarea unei oferte 3D vaste. Debutând cu televizoarele din seriile LED 8, LED 7, LCD 7 și cu player-ul Blu-ray BD-C6900, primele modele 3D

vor fi disponibile la raft începând cu luna martie, urmând ca modelele celelalte precum televizoarele LED 9, plasmeele din seria 7 și sistemul HT-C6930W să fie lansate în această primăvară. Produsele, ce au fost expuse pentru prima dată la *Consumer Electronics Show* în ianuarie, au câștigat deja recunoașterea industriei, fiind onorate cu premiile „Best of CES” și „CES Innovation.”

Conștientizând nevoia unei oferte de conținut, *Samsung* a anunțat recent că și-a unit forțele cu *DreamWorks Animation* și *Technicolor* având ca scop accelerarea distribuției tehnologiei 3D la domiciliul utilizatorilor. Soluția include o gamă largă de produse, de la televizoare HD, compatibile cu tehnologia 3D, cu noul player 3D Blu-ray și cu o promoție exclusivă care include primul film integral 3D: ver-

siunea pentru Blu-ray 3D a filmului *Monsters vs. Aliens*, lansat în 2009.

Internet@TV. Toate modelele 3D vor avea conexiune Ethernet integrată, funcții de wireless disponibile și *Internet@TV*, care asigură accesul la primul magazin de aplicații HDTV la nivel mondial, *Samsung Apps*. *Samsung* a anunțat de asemenea că o serie de noi furnizori vor livra conținut și aplicații magazinului *Samsung Apps*, incluzând televiziunea pentru copii *Cartoon Network*, serviciul jukebox *AudioLounge* și furnizorii de video la cerere precum *Box Office 365*, *Box Office 365 Kids* și *Acetrax*. Mai mult, disponibile vor fi și site-ul video online *Daily Motion*, serviciul de fotografie *Picasa*, serviciul de jocuri online *Playjam* și *History Channel*. Acestea se alătură altor furnizori cunoscuți la nivel european, cum sunt *LOVEFilm*, *BBC iPlayer* și *Muzu.tv* în Marea Britanie și *TF1* în Franța. Nu în cele din urmă, designul remarcabil și caracteristicile de reducere a consumului de energie fac ca produsele 3D să răspundă gusturilor sofisticate și implicării în conservarea mediului ale utilizatorului modern. Toate produsele *Samsung 3D* includ procesorul și transmițătorul patentat 3D și favorizează compatibilitatea cu standarde 3D multiple, incluzând rezoluții HD full sau ready. Mai mult, beneficiază de standardul „Blu-ray 3D” acreditat de *Blu-ray Disc Association*. În plus, sistemul *Samsung 3D* oferă imaginea folosind un spectru complet de culori pentru un nivel de profunzime incredibil și claritate perfectă. Pentru cei care doresc să adauge o a treia dimensiune la vizionarea programelor TV, *Samsung* include în procesorul 3D o tehnologie auto-convergentă care transformă conținutul 2D în conținut 3D, în timp real. Utilizatorii pot adăuga un nivel de profunzime și claritate unui meci de fotbal în direct, prin simpla atingere a unui buton.

Lumină ambientală

Până la ora actuală, patru milioane de consumatori din întreaga lume au ales să cumpere televizoare Philips cu tehnologia Ambilight. Acum, aceștia se delectează în timpul vizionării fără a-și obosi ochii și fără a avea dureri de cap. Începând cu anul 2004, tehnologia Ambilight, patentată de Philips, a fost utilizată exclusiv la televizoarele gamei de vârf. Pentru a vedea lumina, ochiul uman are 120 de milioane de bastonașe care fie preiau lumina individual, fie se conectează în grupuri de 16 în condiții de întuneric. Prin acest mecanism, putem vedea lumina la intensități diferite: de la întuneric total la o suprafață înzăpezită strălucitoare, în ciuda reflexiei Soarelui. Ca urmare a adaptării repetate la diferite grade de luminozitate, ochii obosec. Tocmai acest lucru este prevenit de tehnologia Ambilight care, mulțumită haloului de lumină care înconjoară ecranul, permite ochilor să se adapteze mai ușor. Mai mult decât atât, haloul își schimbă culoarea în funcție de culoarea dominantă de pe ecran. Cu cât imaginea este mai luminoasă, cu atât mai puține detalii pot fi percepute de către ochi. Însă, un televizor Philips cu un procesor de 100 Hz și tehnologie Ambilight oferă aceeași experiență de vizionare ca un televizor cu un

procesor de 200 Hz. Din 2004, când Philips a patentat tehnologia Ambilight, aceasta a evoluat substanțial, cea mai recentă fiind Ambilight Spectra 3 – disponibilă la modelele seriei 9000, inclusiv la modelul Philips Cinema 21:9. Ambilight Spectra 3 utilizează aproximativ 21 de LED-uri, dispuse de jur-împrejurul ramei televizorului. Aceste LED-uri sunt egal distanțate pe ambele laturi și în partea superioară. Culoarea predominantă pe ecran este reflectată în culoarea haloului care înconjoară televizorul. Urmărend film de acțiune sau evenimentele sportive – programe cu acțiune dinamică – privitorul simte că imaginea s-a extins dincolo de ecranul televizorului și se continuă pe peretele din spate. Senzația este și mai mult accentuată în cazul modelului Philips Aurea. Rama Active Frame, disponibilă numai pentru acest model, integrează perfect tehnologia Ambilight. Culoarele sunt extinse și proiectate în rama transparentă din jurul televizorului, iar efectul acaparează profund privitorul în experiența de vizionare, atrăgându-l în mijlocul acțiunii. Mai multe detalii despre Ambilight găsiți și la adresa: <http://www.cinema.philips.com/>

Robotul inteligent

NaviBot™ funcționează cu ajutorul sistemului Visionary Mapping™, ceea ce îi oferă un nivel ridicat de inteligență, nemaîntâlnit până acum. Două procesoare controlează activitatea printr-un program inteligent de navigație care îi permite aparatului să vizualizeze casa și să rețină unde se află, găsindu-și ca repere diferite obiecte și sistemul de andocare. O micro-cameră foto integrată oferă un sistem de scanare a suprafeței, capturând câte 30 de fotografii ale încăperii pe secundă. Cu ajutorul acestor imagini, NaviBot™ creează o hartă virtuală a casei, identificând exact obstacolele, cum ar fi mobilierul sau decorațiunile interioare. Calculând traseul cel mai sigur și cel mai rapid, NaviBot™ reușește să curețe casa în minimum de timp și de efort.

Clanul Nikonistilor

COOLPIX P100 este primul aparat Nikon cu filmare Full HD. Are cel mai mare zoom din gamă, 26X, un senzor de imagine revoluționar, CMOS cu iluminare din spate, de 10,3MP și obiectiv cu unghi larg, cu lentile din sticlă ED (Extra-low Dispersion) asemenea obiectivelor DSLR Nikkor. Imaginea este net îmbunătățită datorită senzorului CMOS, iar pentru fotografii foarte clare aparatul oferă și un mod HDR (High Dynamic Range), care combină două expuneri pentru a reda fidel atât detaliile din umbre cât și din zonele luminoase.

COOLPIX S8000 iese în evidență printr-o premieră mondială: cel mai subțire aparat foto compact din lume cu zoom 10X și obiectiv cu unghi larg. Având o rezoluție de 14,2MP,

focalizare automată la fel de rapidă ca a unui DSLR și patru funcții diferite de stabilizare a imaginii, acest aparat oferă fotografii clare chiar și în condiții de iluminare precare. De asemenea, oferă un mod de filmare în format HD 720p, sunet stereo și ecran de 3 inci cu o rezoluție incredibilă de 921.000 de pixeli.

COOLPIX L110 îmbină înalta tehnologie cu ușurința de utilizare. Are 15X zoom, capacitate de filmare HD stereo, senzor de 12,1MP, cinci funcții de stabilizare a imaginii și ecran de 3 inci. Având un consum de energie minim, permite realizarea a aproximativ 840 de fotografii cu o singură încărcare a celor patru acumulatori de tip AA.

Sărbătorile de Paște au o semnificație divină dacă sunt petrecute pe tărâmurile sfinte. În fiecare an, la Ierusalim, în biserica Sfântului Mormânt, are loc miracolul Sfintei Lumini: flacăra sacră se aprinde singură. Asistă la o ceremonie unică și savurează fiecare moment magic!

text Steluța Năstase
www.besttourism.ro

Periplu pe urmele lui Iisus Israel și Iordania

Pe coasta Mediteranei vei descoperi Haifa, un splendid oraș, aflat într-un golf la poalele Muntelui Carmel. Muntele mai este cunoscut sub numele de Via Domnului și este cea mai apropiată bucățică de Rai pe pământ: cu hrană pentru suflet, minte și spirit. Pe munte se află Locurile Sfinte Baha'i, grădina zoologică și parcul Gan Ha'em.

Pe țărmul frumos, cum mai este numit Haifa, prin traducerea celor două cuvinte ebraice *hof* și *yafe*, merită să vizitezi Mănăstirea Stella Maris, locul unde s-a înființat Ordinul Carmelit și Grădinile Baha'i, cu o vedere unică asupra Mării Mediterane și o sumedenie de chiparoși, arbuști și tufe veșnic înflorite care încântă pe orice vizitator.

În satul Cana domină biserica unde a avut loc prima minune a Domnului – transformarea apei în vin în timpul unei nunți. *Franciscan Wedding Church* din Cana este o capelă pe a cărei fațadă sunt chipuri de îngeri și este flancată de două clopotnițe. La etaj vei descoperi o capelă cu un dom simplu, iar în partea inferioară se află un mic muzeu cu artefacte, printre care o presă de vin și unul dintre cele șase borcane folosite pentru miracol. Magazinul local din Cana vinde *vin de nuntă* și numeroase suveniruri.

Nazareth-ul te va întâmpina, la rândul său, cu locuri sacre pe care merită să le descoperi: Biserica Catolică Buna Vestire, ridicată pe locul casei Sfinților Ioachim și Ana și Biserica Ortodoxă Sf. Arhanghel Gavril – cu izvorul unde acesta i-a vestit Fecioarei Maria că va naște pe Iisus Hristos. Pașii te poartă apoi spre

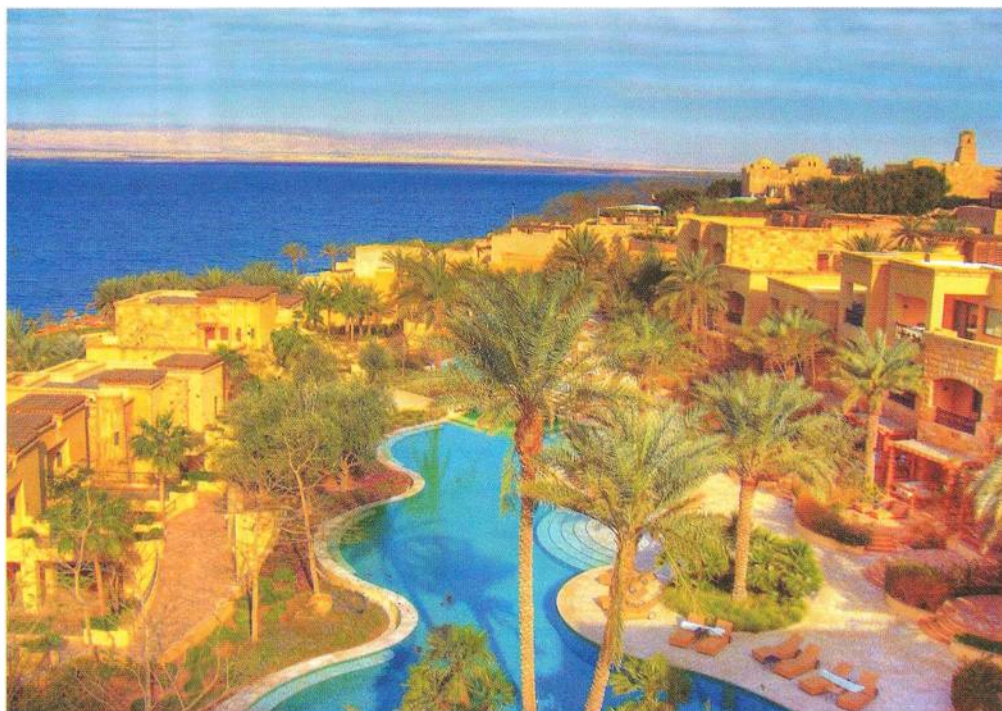

Capernaum – supranumit Orașul Domnului, *Tabgha*, unde Iisus a săvârșit minunea înmulțirii pâinilor și a peștilor, *Muntele Fericirilor* – locul unde Mântuitorul a rostit Fericirile. Pentru o experiență inedită alege o minicroazieră cu o copie a *bărcii lui Iisus*, pe apele Mării Galileii.

Ca să ajungi în Valea Iordanului trebuie să parcurgi drumul dintre Israel și Iordania. Nu departe de ieșirea Iordanului din Marea

O călătorie în Israel reprezintă unul dintre cele mai frumoase și mai importante evenimente din viața unui om. Un pelerinaj la aceste locuri sfinte, mergând pe urmele lui Iisus, este o experiență de neuitat.

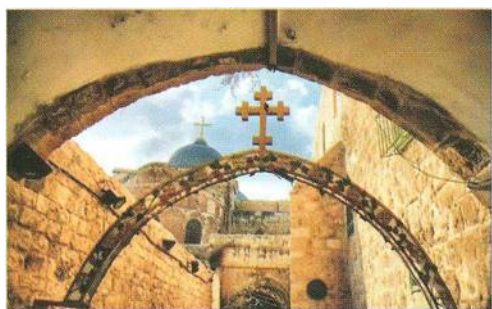
Oferte turistice

Paralela 45,
www.paralela45.ro,
tel. 021 212 28 94

Circuit Israel și Iordania,
Hoteluri 3*/4* – de la 870 de
euro/pers., transport cu
avionul, 8 nopți cazare cu
demipensiune, 2 nopți Tiberias,
2 nopți Amman, 4 nopți
Ierusalim/Bethleem.
Intrări la obiectivele precizate.

**Marea Moartă este
locul unde Iisus s-a
lepădat de păcate
pentru a intra curat
în Marea Roșie.**

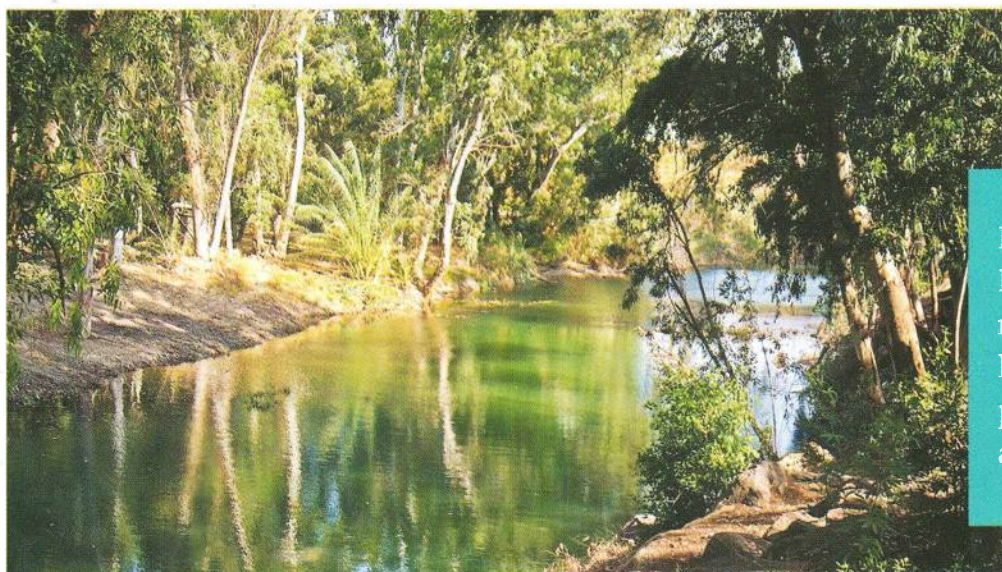
Galileei este locul real al Botezului lui Iisus. A devenit loc de pelerinaj: înveșmântați în alb, nenumărați pelerini își așteaptă rândul să fie cufundați, precum Hristos și contemporanii Săi, în apa sfântă a Iordanului – simbolica poartă a Împărăției. De cum treci granița în Iordania, la Qumran, descoperi Marea Moartă, o altă atracție cu semnificație religioasă. Celebrele Manuscrise de la Marea Moartă surprind perioada pe care Iisus a petrecut-o la Esenieni, o sectă din secolele II – I î.Hr., care urmau îndeaproape Legea lui Moise și credeau în nemurirea sufletului și în pedepsirea divină a păcatelor. Ieriho, orașul în care Iisus a venit de mai multe ori, prezent și în pilda Samarineanului milostiv, se mândrește cu Biserica Greco-ortodoxă, unde se află „Dudul lui Zacheu”, cu Biserica și Căminul Românesc.

3 aprilie este *Ziua mult așteptată!* Participi la ceremonia Venirii Sfintei Lumini la Sfântul Mormânt. După terminarea vecerniei, patriarhul înconjoară de trei ori Sfântul Mormânt, iar apoi se dezbracă de veșmintele arhieresti, rămânând doar în stihar. Este controlat riguros de către polițiștii evrei ca nu cumva să dețină vreo sursă de foc, brichetă, chibrit și apoi intră în Sfântul Mormânt.

Mormântul este presărat cu vată, pe care se lasă de la sine, o umezeală, ca un fel de rouă. Patriarhul se așază în genunchi și se roagă lui Dumnezeu să trimită din Cer Lumina. Sfânta Lumină vine sub forme diferite în fiecare an: raze, fulgere, spirală, ploaie de lumină.

Orașul Bethleem îți va rămâne în suflet datorită Bisericii Ortodoxe a Nativității și a Criptei unde Dumnezeu S-a făcut Om, pentru mântuirea noastră (aici se află o icoană a Maicii Domnului *Apărătoarea Bethleemului*, făcătoare de minuni). Biserica romano-catolică Sf. Ecaterina și Grota Laptelui sau *Grota pruncilor uciși* sunt atracții care nu pot lipsi din programul de vizite.

**Râul Iordan, locul unde
Iisus a fost botezat, fasci-
nează acum prin vegetația
luxuriantă și mulțimea de
pești care nu se sfiesc să se
apropie de suprafața apei.**

Terasă cu vedere spre Arcul de Triumf. Verdează peste tot în jur, în anotimpul cald. Arhitectură și design moderne. Nu suntem la Paris, ci la București, în restaurantul Il Corso.

text Alice-Claudia Gherman
foto arhiva restaurantului Il Corso

Il Corso pentru capricii culinare

Dacă există în Capitală un restaurant care să satisfacă fanteziile culinare ale oaspeților săi în materie de bucătărie italiană atunci acela este *Il Corso*. Aici găsești, de pildă, rețete originale de supă de pește – *zuppa di pesce* – și vestitul *risotto con nerro di sepie* (orez cu cerneală de sepie). Alte câteva preparate pe care le găsiți la *Il Corso* fac diferența față de celelalte restaurante cu specific italian din București – de la o banală salată *caprese*, la care bucătarul-șef folosește *mozzarella di bufala*, adusă din Italia o dată pe săptămână, până la pastele făcute de casă cu făină de *seimola* (*granno duro*), la un veritabil *Acetto balsamico di Modena stagionat*.

Povestea localului a început în 2005, când în apropierea Arcului de Triumf s-a amenajat o terasă cu șase mese. Servirea ireproșabilă și meniul cu specific italian au atras bucureștenii dornici să savureze un preparat italian, după o plimbare în Herăstrău, având vedere spre Arcul de Triumf și forfota din jurul său. Astăzi restaurantul se compune dintr-un salon de 65 de locuri și o terasă cu o capacitate de 120 de locuri, deschisă doar în anotimpul cald.

În salonul intim arhitectul Radu Rotaru a creat un decor modern în nuanțe de alb și crem, în ton cu culoarea Arcului de Triumf, cu tavan fals și srafe cu modele de corpuri de iluminat suspendate, mese negre din lemn masiv și scaune din piele, de asemenea, crem. Meniul exclusiv italian este compus din peste 120 de preparate, la care se adaugă vinuri românești sau italienești (gama *Barollo*, *Gavi*). Specialitățile bucătarului sunt: ciolan de berbecuț la cuptor – 39 lei/porția respectiv vițel la cuptor cu sos brun – 31 lei/porția. Mândria casei *Il Corso* este reprezentată de *burrata* (mozzarella de bivoliță foarte proaspătă cu miez lichid de

Bufetul de pește și fructe de mare vă permite să puteți alege ceea ce doriți să serviți

smântână) – 40 lei/porția pentru două persoane. Pe lângă acestea, la fel de îmbietoare sunt rasolul de vită cu legume și sos de roșii la cuptor – 33 lei/porția, pizza *Il Corso* cu mozzarella și sos ragu – 24 lei, antricotul de vită cu os, la grătar (*Bisteca Fiorentina*) – 6 lei/100 g sau bibanul de mare la sare – 40 lei/porția.

În materie de paste, la *Il Corso* găsești de la cele mai simple paste cu usturoi, ulei de măsline și ardei iute – 17 lei/porția la *tagliatelle*

con frutti di mare – 29 lei/porția. *Antipasti caldi* – rețetă specială cu dovlecei, mozzarella și sos bolognese – 18 lei/porția. Ca desert puteți alege *panna cotta* – 10,5 lei, *crepelle Il Corso* (clătite cu ricotta, miere, stafide, fructe de pădure) – 15 lei/porția sau *chocolate souffle* – 15 lei/porția. Din bucătăria *Il Corso* nu lipsesc renumitele brânzeturi italiene folosite în diverse sosuri: *gorgonzolla*, *provolone*, *parmigiano reggiano*, *talleggio*, *caciocavallo*.

www.
besttourism.ro

pentru vacanțele tale

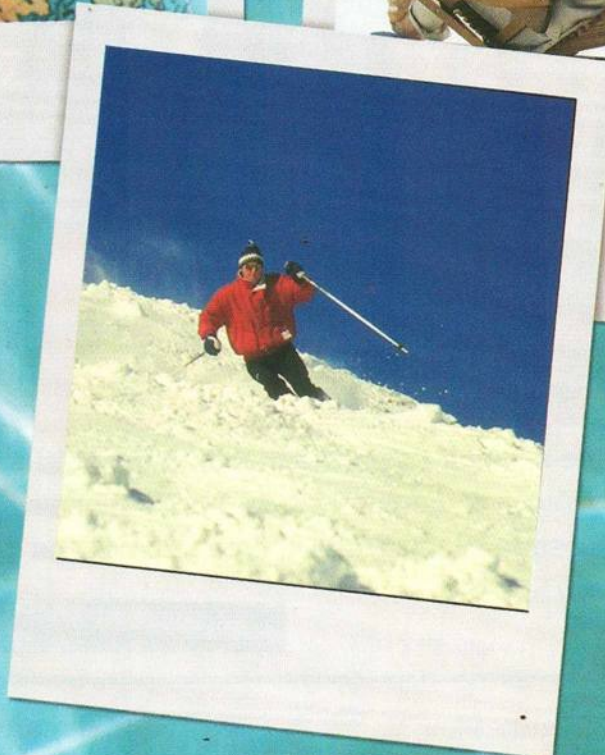
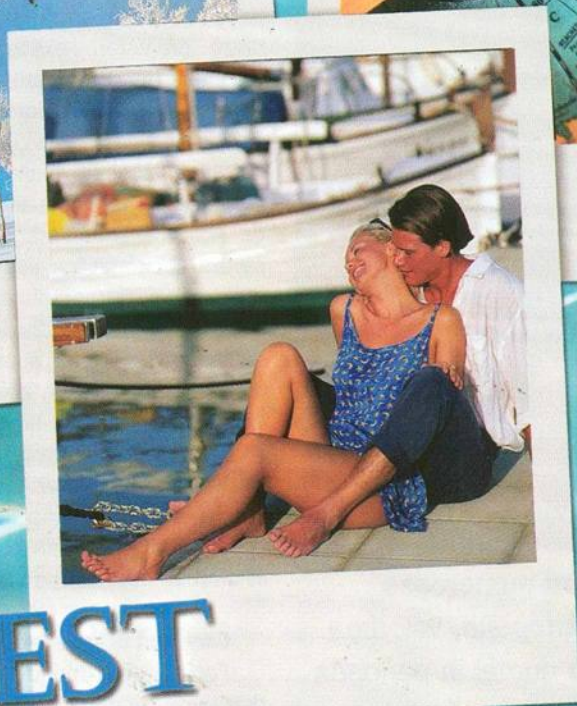
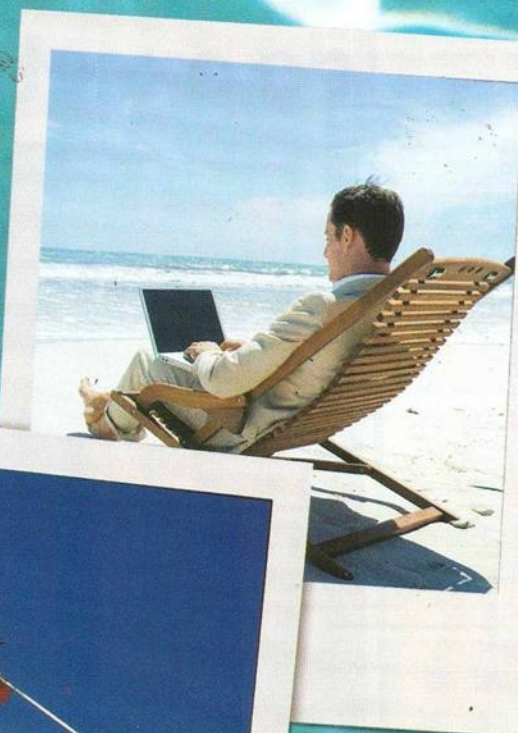
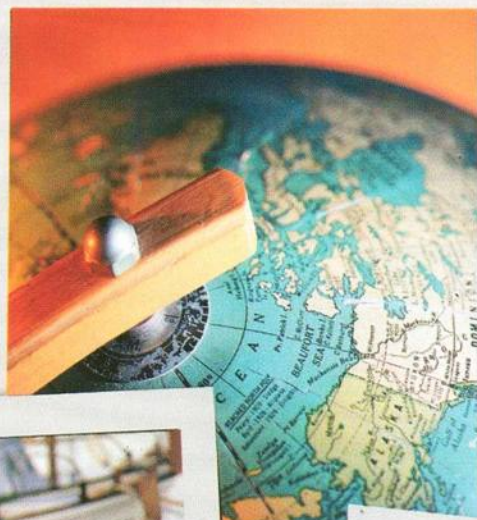
Tot ce vrei!!!

- vacanțe de iarnă

- schi

- exotice

- bilete
de avion

BEST
Tourism

cel mai actualizat portal
de turism din Romania

Primul director general al departamentului de îmbunătățiri funciare a fost Anghel Saligny, între 1910 și 1925. El a înființat acest sector de îmbunătățiri funciare și i-a dat numele și forma care se păstrează până acum. În anul 1970 s-a înființat Facultatea de Îmbunătățiri Funciare la inițiativa profesorului Cezar Nicolau.

text și foto Alice-Claudia Gherman

Prof. dr. Sorin Cîmpeanu,
decanul FIFIM:

„Laboratoarele noastre beneficiază de o dotare de excelență”

„De-a lungul timpului am obținut finanțări pentru numeroase proiecte de cercetare-dezvoltare naționale și europene, valoarea acestora situându-se la peste trei milioane euro numai în perioada 2007-2009)”

Care sunt specializările în cadrul Facultății de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului?

Facultatea de Îmbunătățiri Funciare a fost înființată în anul 1970 cu o unică specializare în profilul construcției – Îmbunătățirile Funciare. După anul 1989, facultatea a cunoscut o dezvoltare continuă: în 1990 a fost înființată specializarea de Ingineria și protecția mediului în agricultură în domeniul Ingineria Mediului, în anul 2000 specializarea Măsurători terestre și cadastru din domeniul Geodezie, iar în anul 2004 specializarea de Inginerie economică în construcții ce aparține domeniului Inginerie economică și management. Aceste specializări nu au fost înființate întâmplător ci pe principiul complementarității. Astfel, studenții de la specializarea de **Îmbunătățiri funciare** studiază proiectarea-execuția și exploatarea lucrărilor de construcții, de regularizări de râuri și apărare împotriva inundațiilor, de irigații, desecări-drenaje, combaterea eroziunii solului și prevenirea și stabilizarea alunecărilor de teren, în timp ce specializarea de **Inginerie economică** este orientată spre partea economică a acestor lucrări: oferte, prețuri, devize, contabilitate, marketing. La specializarea de **Ingineria mediului** se studiază atât impactul acestor lucrări asupra mediului înconjurător, aplicarea tehnologiilor ecologice precum și tehnici de depoluare a mediului. Specializarea de **Măsurători terestre și cadastru** reprezintă corolarul acestor specializări, știut fiind că proiectarea, execuția și monitorizarea comportării lucrărilor în timp se bazează pe studii topografice.

Care sunt dotările facultății?

Facultatea dispune de laboratoare cu o dotare de excepție la majoritatea disciplinelor studiate. Începând din anul I și II, studenții au la dispoziție laboratoare de

„Îi așteptăm pe viitorii studenți la admiterea din 2010.

Îi invităm să ne viziteze încă din timpul clasei a XII-a pentru a vedea dacă le place, dacă este pentru ei una dintre cele patru specializări ale facultății noastre pentru ca, apoi, să poată decide în cunoștință de cauză care va fi drumul lor profesional.“

informatică, fizică, sisteme de gestiune baze de date, laboratorul multi-media, topografie, materiale de construcții, hidraulică, chimie și biochimie, ecologie-microbiologie, sisteme informaționale geografice (GIS). Sistemul *learning by doing* este foarte atractiv pentru studenți, frecvența la lucrările de laborator fiind foarte bună. În anii III și IV, studenții au acces la disciplinele de specialitate în laboratoare de irigații-drenaje, geotehnică și căi de comunicații, instalații de pompare, tehnologie, analiza factorilor de mediu, energii neconvenționale, managementul deșeurilor, fotogrametrie, teledectie, cadastru etc. Intenționăm să înființăm încă două laboratoare de proiectare asistată dotate cu softuri dedicate utilizate în prezent în structuri de profil atât în țară, cât și pe plan internațional. Dotările efectuate în ultimii ani reprezintă investiții de peste trei milioane de euro și permit deopotrivă desfășurarea activităților didactice și a celor de cercetare (de exemplu, un scanner 3D laser costă aproximativ 150 de mii de euro, iar noi avem așa ceva).

Care sunt beneficiile terminării unei facultăți cum este Facultatea de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului, de ce să vină studentul aici?

Domeniile în care absolvenții noștri pot să se angajeze după terminarea facultății sunt variate, funcție de specializarea absolvită. Ca ingineri pot să lucreze atât în companii private cât și în instituții de stat. Dintre acestea pot aminti Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare, Administrația Națională Apele Române, Institutul de Cercetări pentru Protecția Mediului, Agenții de Mediu, Administrația Națională a Drumurilor, Agenția Națională de Consultanță Agricolă, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, Oficii de

Cadastru, dar și Ministerul Mediului sau Ministerul Agriculturii. În domeniul Ingineriei Mediului, cererea de specialiști este foarte mare, având în vedere că orice societate comercială de la un simplu IMM la întreprinderile mari și foarte mari (care sunt obligate să aibă în organigramă un serviciu de mediu), pentru dezvoltare trebuie să dispună de studii de impact de mediu sau de bilanț de mediu, motiv pentru care inginerul de mediu constituie o profesie căutată.

Ce realizări notabile are FIFIM?

În primul rând, dezvoltarea bazei materiale a facultății, ce permite o pregătire foarte bună a studenților noștri. Faptul că avem domenii de studiu cerute pe piața muncii, precum și dotările de care dispunem explică numărul mare de studenți din Facultatea de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului. La învățământul de zi avem circa 1 600 de studenți. În facultate funcționează și Departamentul de Învățământ cu Frecvență Redusă, cu specializările de Ingineria și Protecția Mediului în Agricultură și Măsurători Terestre și Cadastru la care sunt înmatriculați aproximativ 2 000 de studenți. Pentru stimularea interesului studenților față de procesul de învățământ, am acordat burse de studiu din venituri proprii ale facultății, începând cu anul universitar 2009-2010. Acest demers a fost considerat drept unul foarte curajos, dar conducerea facultății a considerat demersul ca fiind necesar și suportabil. Un alt stimulent pentru a învăța îl constituie posibilitatea gisării anuale, în funcție de medie, a studenților de pe locurile cu taxă, pe locurile bugetate de Ministerul Educației.

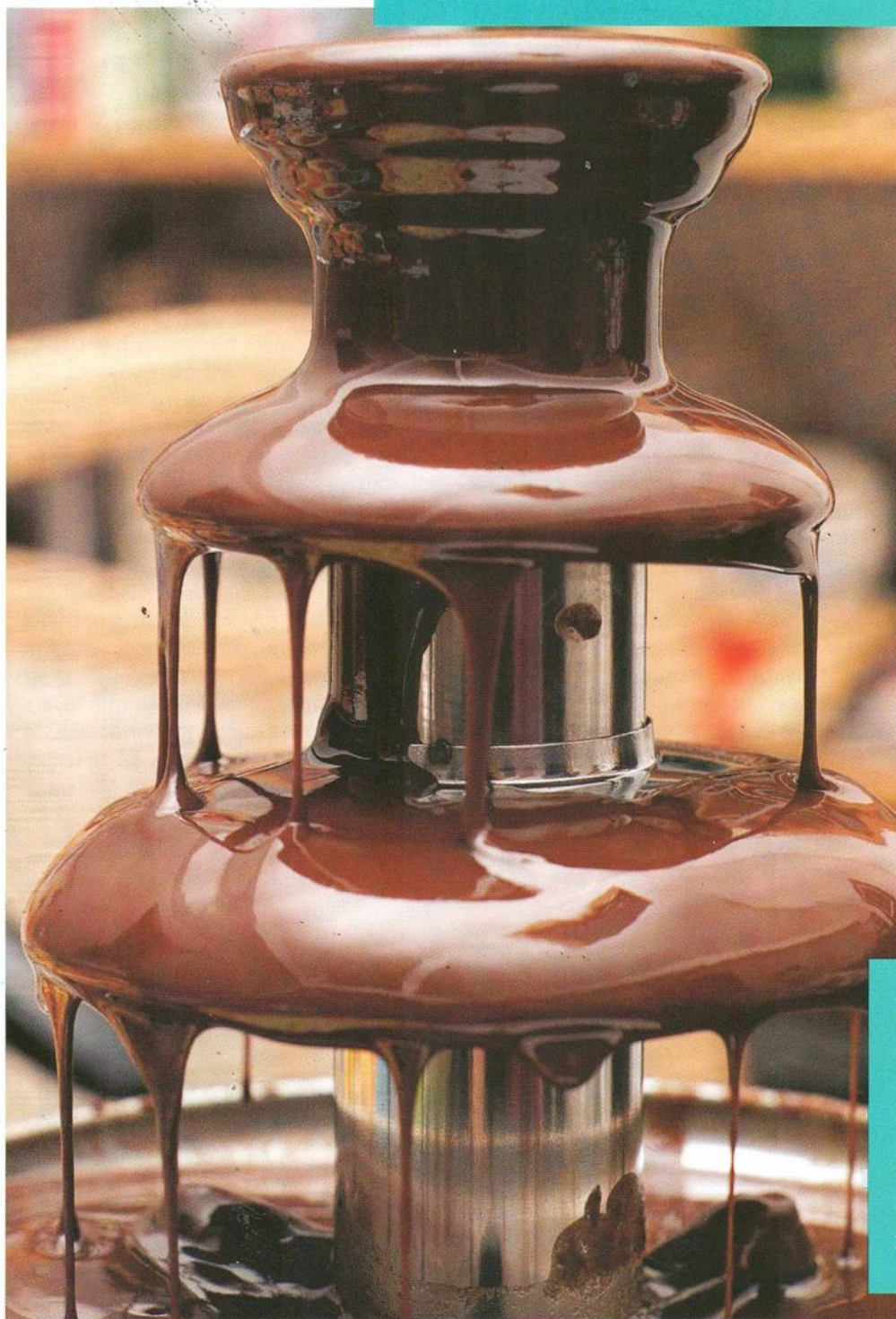
Alte dotări ale facultății sunt: instalațiile audio-video moderne în cele patru amfiteatre, table interactive – așa-numitele *smart boards* cu *touch screen* la care ceea ce scrii pe tablă apare pe monitorul fiecăruia dintre studenți și se salvează în calculatorul lui. Deci, la nivel logistic, ca de altfel și la nivelul corpului profesoral, putem considera că avem realizări notabile.

Cremaoasă, delicioasă, bună de se topește în gură. Așa o descriem, fie că este albă, neagră sau cu diverse arome. La Barcelona există un muzeu dedicat ciocolatei unde ești purtat prin istoria procesării, dar și într-o lume a aromelor care mai de care mai îmbietoare.

text Raluca Spătăreanu

Istoria dulce a ciocolatei

Aproape că nu concepem aniversare, nuntă, Crăciun, Paște, Hanuuka sau noul Sfântul Valentin fără ciocolată. Este din ce în ce mai des asociată cu mesele de sărbători sau cu cele romantice așa cum francizele de fast-food sunt asociate cu hamburgerii. Reclamele ne tot trimit mesajul că, după ce consumăm acest dulce, vom avea o stare mai bună. De aceea, de multe ori o considerăm o evadare din monotonia cotidiană. La rândul lor, cofetarii își pun imaginația la contribuție și ajung să fie adevărați artiști. Torturi și alte bunătăți care mai de care mai ingenios ornate, ne îngreunează de fiecare dată alegerea.

S-au făcut tot felul de studii despre cum ne afectează organismul. Este foarte

Dacă în trecut fântânile de ciocolată existau doar în povești, astăzi ele există în realitate și fac deliciul invitaților la nunți sau alte evenimente.

răspândit mitul că îngrașă, însă ar trebui să știm că acest lucru se produce doar atunci când mâncăm cantități mari. Cercetătorii par să fie la unison de acord că sortimentul care are cele mai bune efecte asupra organismului este ciocolata neagră. Aceasta, dar nu cea cu lapte, este un potențial antioxidant. Doamnele preocupate de siluetă ar trebui să știe că 100 de grame de ciocolată neagră conțin 531 de calorii, în timp ce aceeași cantitate de mere are numai 52. Așadar, nu ar strica un pic de exercițiu fizic atât de necesar unei vieți sănătoase. Și poate că nu ar trebui să uităm un sfat important dat de medici: să nu uităm să consumăm fructe și legume proaspete în fiecare zi.

Ciocolata albă este „albă” tocmai datorită absenței pudrei de cacao. Această este produsă doar din unt de cacao, zahăr și diferite arome. Este considerată o falsă ciocolată datorită concentrației scăzute de cacao. Astfel, nici beneficiile aduse sănătății organismului nu sunt aceleași. Adaosul de lapte în orice sortiment, inclusiv în cea neagră, interferează cu acțiunea substanțelor antioxidante, spun nutriționiștii.

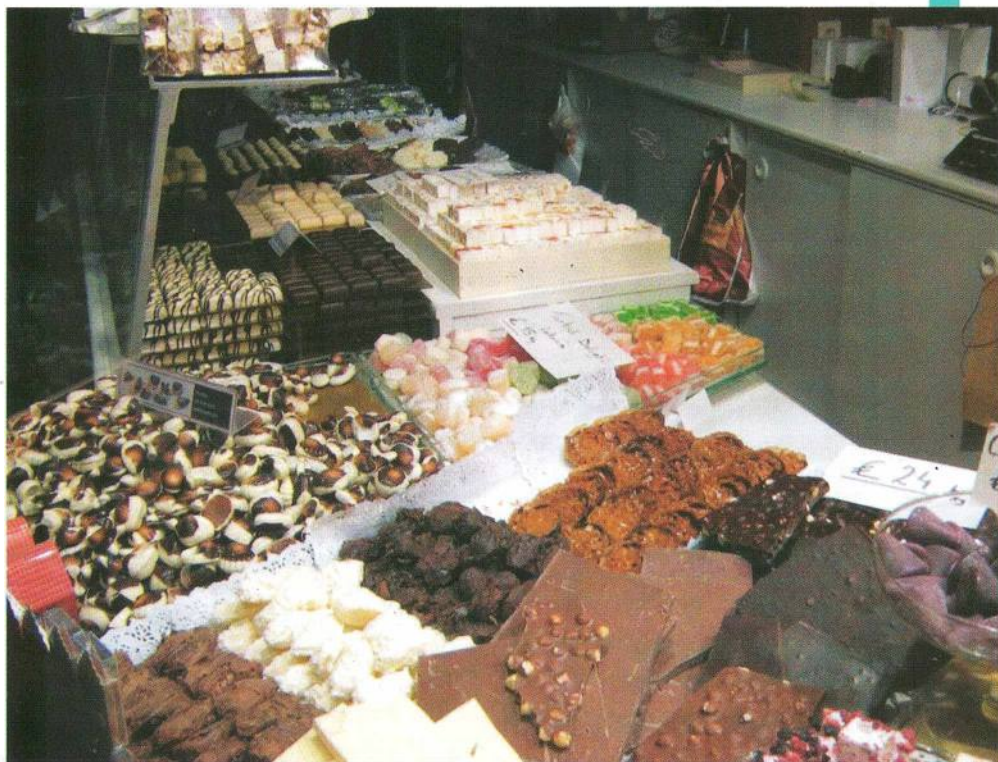
Nici nu ne gândim când mâncăm, dar istoria ciocolatei a început în America Centrală și de Sud. Aztecii cultivau arborii de cacao, mai ales pentru că fructele lor erau oferite drept ofrandă zeilor. Ciocolata a ajuns în Europa după ce conchistadorii au cucerit Mexicul în 1521. Spaniolii au ținut încă 100 de ani secretul, din momentul când au adus-o în țara lor. A devenit populară la începutul secolului trecut în Statele Unite, însă, înainte, doar cei bogați o puteau cumpăra, pentru că era foarte scumpă.

Poate că nu întâmplător la Barcelona, orașul-port unde ancorau multe ambarcațiuni ce veneau din America, există un muzeu dedicat ciocolatei. Este orașul unde s-a servit prima dată această delicată pe o recepție regală, după ce a fost descoperită pe continentul american. A devenit în timp un obiectiv turistic și cultural important, recomandat de toate ghidurile, mai ales că este situat în centru. Așadar, după ce vă plimbați prin parcul Ciutadella, v-ați plimbat prin Barceloneta sau după ce ați stat la plajă, vă puteți delecta și puteți afla lucruri interesante despre arta și industria ciocolatei. Muzeul a fost inaugurat în anul 2000 și a fost primul cu aceste caracteristici din Catalonia. Este o atracție în special pentru cei mici care găsesc aici saloane ingenios decorate. Cei cu vârste între 4 și 12 ani pot participa la diverse ateliere unde fie creează figurine din ciocolată, fie participă la jocuri și sunt recompensați. Și cei mari, care plătesc la intrare un bilet de 4,30 euro, sunt răsplătiți cu lucrurile interesante pe care le văd, iar, la finalul vizitei, primesc câte o mică amintire dulce, frumos ambalată, cu un gust pe care nu îl vor uita curând. Puteți trece pe

la magazinul de suveniruri de unde puteți achiziționa tot felul de combinații de ciocolată sau accesorii care amintesc de istoria acestui produs. În toate magazinele de dulciuri din oraș și în piețele Boqueria sau Santa Caterina veți găsi tot felul de dulciuri pe bază de ciocolată sau nu, care vă vor face cu ochiul. Am încercat câteva dintre aceste delicatase și au fost delicioase. Însă, fie că ajungeți la Barcelona sau nu, vă puteți răsfăța oricând cu o bucăciță din acest produs care vi se va topi în gură.

Ciocolata este folosită, mai nou, și în industria cosmetică. Cremele, loțiunile și împachetările cu ciocolată se pare că au un efect de catifelare și dau luminozitate tenului obosit.

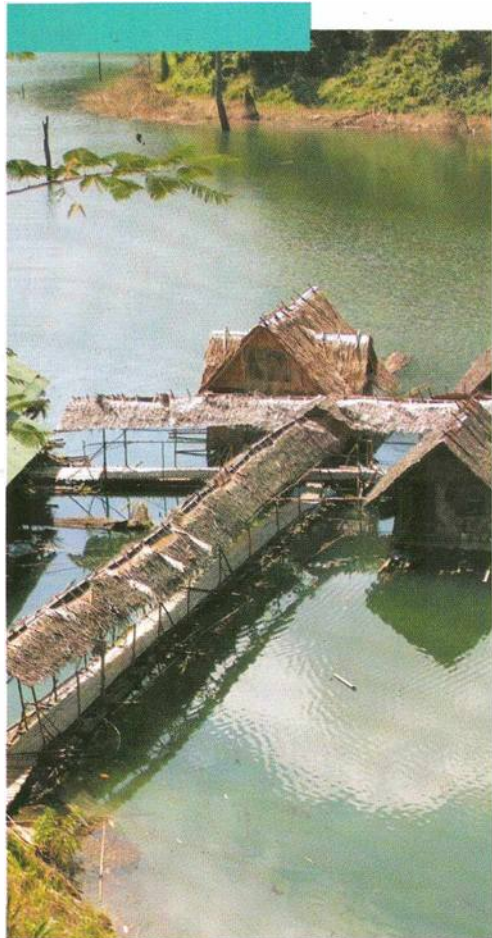

Best Tourism Group premiază excelența

Prima ediție a Premiilor de Excelență în Turism a avut loc la Hotel Pullman, pe 24 februarie, și a reunit touroperatori de top din România și jurnaliști în cadrul unei festivități prezentate de Dana Săvuică. Printre câștigători s-au aflat: *Prestige Tours* pentru cel mai bun produs turistic: Revelion Sharjah – Dubai, *Paralela 45* pentru cea mai completă ofertă turistică și *Christian Tour* pentru Management. Zonei Bran-Moeciu i-a revenit marele premiu la categoria Agroturism. Antalya este destinația externă a anului 2009, iar *Insula Kos*, promovată de agenția *Prompt Service Travel*, a câștigat la categoria: Destinație mică, turism de milioane. Pentru câștigători premiile au fost în valoare de 10.000 de euro și constau în bannere și servicii de promovare în rețeaua *Best Tourism*. Nominalizații beneficiază de promovare în valoare de 2.500 de euro în cadrul aceleiași rețele. Pe parcursul anului 2009 au fost urmărite părerile și comentariile publicului prin intermediul site-urilor din rețeaua *Best Tourism*, site-uri care ating în vârf de sezon aproape 2.000.000 de utilizatori lunar. [S.N.]

Thailanda, fericire la pachet

Total Adventure Travels, primul touroperator român specializat pe Thailanda, împreună cu *Autoritatea Turistică a Thaiandei*, au organizat la restaurantul *Allhambra* (locul de desfășurare a întâlnirilor ANAT) o conferință de presă abordând mai multe probleme: oferta turistică a Thaiandei în 2010, evoluția numărului turiștilor în Thailanda și estimări pentru 2010 și oferta agenției de turism *Total Adventure Travels* – sub deviza *Fericire la pachet*. Anul trecut, potrivit estimărilor furnizate de Autoritatea de Turism a Thaiandei pentru regiunea Balcanilor (TAT), Thailanda a primit circa 6.000 de turiști români, iar pentru 2010 piața se așteaptă la o creștere de 20%. „Dorim să promovăm Thailanda așa cum este ea în realitate – cu multă aventură, cultură, oameni deosebiți și un segment neexploatat până în prezent – pescuitul! Ne avantajează faptul că unul dintre acționarii firmei noastre are domiciliul în Thailanda, iar turiștii sunt asistați și consiliați în limba română. De asemenea, pentru a asigura servicii de calitate maximă, colaborăm permanent cu reprezentanța de la București a Autorității de Turism a Thaiandei – TAT”, a menționat Lia Miteșcu, managing partner al *Total Adventure Travels*. [A.G.]

Listerine în supermarket

Afecțiunile gingivo-parodontale se manifestă cu precădere la populația adultă, dar se întâlnesc și la copii și adolescenți, fiind determinate de o igienă orală precară. Gura noastră găzduiește peste 400 de specii de bacterii. Periatul dinților nu întotdeauna reușește îndepărtarea dușmanilor cavității bucale. Așa dentară și apa de gură completează igiena noastră orală. „O mare parte a populației din România încă nu practică un ritual corect de igienă orală, ceea ce explică numărul mare de afecțiuni cronice. În consecință, românii trebuie să conștientizeze importanța mijloacelor de prevenție corespunzătoare”, a atras atenția dna conf. dr. Anca Silvia Dumitriu, Șef al Catedrei de Paradontologie a Facultății de Stomatologie din București cu ocazia lansării apei de gură *Listerine* în rețelele comerciale din România. [A.G.]

SLOW FASHION

Picturile pe care le propune *Atelierul B* prin colecția *Slow Fashion* sunt realizate pe tricouri de bumbac, țesături din lână sau bumbac, în majoritatea lor marca *Stedman*, iar 'picturile' sunt făcute cu vopsele textile permanente mărcile *Jaquard*, *Pebeo* și *Camel-Crylin*, în culori mate și sidefate.

Tricouri
Preț
80 lei

Fuste
Preț
80 lei

Pulover
Preț 120 lei

Vestă
Preț 120 lei

Câștigătorii
concursurilor
din Flacăra
nr. 1-2/2010

Laropharm
Suciu Alexandru –
Bistrița Năsăud,
jud. Bistrița
Boncea Leontina –
Cluj-Napoca, jud.
Cluj

La tușica Veta
Ciorîță Aura Sorina
– Galați, jud. Galați

CONCURS

Laropharm
INDUSTRIE FARMACEUTICA

Larogrip®

30 capsule

Benefic în
răceală și gripă

Linea Sana

Laropharm
INDUSTRIE FARMACEUTICA

PREMII

Două premii constând în
suplimente nutritive care nu au
nevoie de prescripție medicală

Larogrip® – benefic în răceală și gripă. Indicații: Întărește și stimulează sistemul imunitar, anti-infecțios, tonifiant, acțiune antireumatică, antitermică.

Calciu+Vitamina D Forte – calciu pentru fiecare. Indicații: perioada de creștere, curențe de calciu și vitamina D, întreține mineralizarea țesutului osos și a dinților, asigură o mai bună funcționare a inimii.

Glucosan® – glucoză pentru sănătate. Glucoză 10 g / 20 ml, soluție orală, flacon unidoză. Indicații: stări hipoglicemice.

Trimiteți taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 19.03.2010

TAMARA

În materie de produse exclusiviste la nivel național, magazinele *Tamara* se mândresc cu accesoriile cu aer romantic, care poartă un parfum aparte, al unor vremuri aparent trecute. Cerceii, brățările sau colierele realizate de designeri internaționali consacrați, precum Michal Negrin sau Miranda Konstantinidou, se adresează femeii puternice care este în aceeași măsură delicată.

Brățară
Konplott
Preț 450 lei

Broșe My Tamara
Preț 450 lei

Cercei Konplott
Preț 199 lei

Colier Konplott
Preț 460 lei

Inel Konplott
Preț 155 lei

CONCURS La tușica Veta

PREMIU

o lumânare cu ornament,
o lumânare parfumată și un pachet
cu petale cu aromă de lavandă

Tușica Veta te invită la concurs! Magazinul *Cadouri de la... tușica Veta* se află în Casa Presei, Piața Presei Libere nr.1, Corp C, etajul II (intrarea de la *România liberă*). Produse din bumbac, în sau lână: bluzițe, rochii, pulovere; accesorii: curele, poșete, mărgel, brățări; lenjerii de pat, cuverturi, pilote, fețe de pernă; flori artificiale, produse pentru aromoterapie etc., toate Made in India, toate se găsesc la tușica Veta. Și fiindcă tușica este darnică, ea vă invită să participați la un concurs cu premiu. Trebuie să răspundeți la următoarea întrebare:

Care este adresa magazinului *Cadouri de la... tușica Veta*?

Trimiteți taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 19.03.2010

SALONUL *de* CARTE PRESĂ *și* MUZICĂ

ediția a XV-a

BUCUREȘTI

Muzeul Național de Istorie a României

3-7 martie 2010

Program de vizitare

3 martie 2010 • orele 14⁰⁰ - 19⁰⁰

4, 5, 6 martie 2010 • orele 11⁰⁰ - 19⁰⁰

7 martie 2010 • orele 11⁰⁰ - 16⁰⁰

**O alternativă a ofertei editoriale
pentru toate vârstele**

Organizator :

AMPLUS INTERNATIONAL Ltd. Bucuresti

Intrarea liberă

Parteneri Media :

- Azi • Bioplanet • Burda România • Grupul de Presă BURSA • Contemporanul
- Cronica Română • Curierul Național • Didactica • Jurnalul Național • Publicațiile Flacăra
- Q Magazine • Ring • Societatea Română de Radiodifuziune : • Radio București
- Radio România Actualități • Radio România Cultural • Smart FM • „Vacanțe la Țară”

ABONAMENT LA REVISTA FLACĂRA PE 2010

ABONEAZĂ-TE DIRECT la noua revistă FLACĂRA pe 2010 și primești:

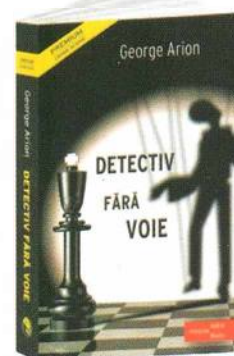
■ 10 reviste **FLACĂRA**

■ 10 cărți din colecția **CRIME-SCENE**

■ **BONUS:** pachet special, două cărți **CRIME-SCENE**, (la alegere, din cele oferite cu edițiile precedente ale revistei Flacăra)

Toate taxele de expediție sunt suportate de editură.

PRIMII ZECE ABONAȚI primesc romanul "DETECTIV FĂRĂ VOIE", de **GEORGE ARION**, cel mai bun autor român al genului. Cu autograf de la autor.

www.revistaflacara.ro

Crimescene Publishing
FLACĂRA t... TRITONIC

FLACĂRA TALON de ABONARE

Număr apariții: ☐ 10; începând cu luna..... Am achitat cu: ☐ mandat poștal ☐ cec bancar ☐ ordin de plată; nr..... din data.....
Nume..... Prenume..... Localitatea..... Str.....
Nr..... Bl..... Sc..... Ap..... Județ/ Sector..... Cod..... Oficiul Poștal..... Telefon.....

Trimiteți talonul și copia după documentul de plată la **S.C. Publicațiile Flacăra S.A., Piața Presei Libere nr. 1, cod poștal 013701, sector 1, București, O.P. 33-C.P. 12.** Menționați pe plic: **ABONAMENT.** Cont bancar deschis la **Banca Românească - Filiala Băneasa; RO64BRMA0720072654400000 - RON (lei)**
Pentru România: expediere poștală simplă, imprimat. Vă rugăm să vă asigurați cutia poștală și să o dimensionați corespunzător publicației.
Pentru orice detalii legate de abonamentul Dvs. vă rugăm să ne contactați la tel: +40/ 21/ 317.91.37, persoană de contact Robert Pandelea, e-mail: abonamente@publicatiileflacara.ro

un imprint al grupurilor **FLACĂRA** și **t... TRITONIC**

crime scene

Ofertă specială!

- CS 1** - Zâmbet ucigaș - Lisa Scottoline - 5 lei
- CS 2** - Dansul morții - Linda Fairstein - 5 lei
- CS 3** - Filierea grecească - B. Hrib - 5 lei
- CS 4** - Crima Zen - Oliver Bottini - 5 lei
- CS 5** - În gura presei - Robert B. Parker - 5 lei
- CS 6** - Sunetele morții - Alex Mihalcea - 5 lei
- CS 7** - Atac în bibliotecă - George Arion - 5 lei
- CS 8** - Masca Morții Roșii - Edgar A. Poe - 5 lei
- CS 9** - Câinele din Baskerville - Sir Arthur Conan Doyle - 5 lei
- CS 10** - Spada - Bogdan Teodorescu - 5 lei
- CS 11** - Atingerea Sultanului - Hakan Yel - 5 lei
- CS 12** - 3 cu ghinion - Emil Simionescu - 7 lei
- CS 13** - Dreptate fără lege - Edgar Wallace - 5 lei
- CS 14** - Crima Lordului Savile... - Oscar Wilde - 5 lei
- CS 15** - Indicii anatomice - Oana Staica Mujea - 15 lei
- CS 16** - Ziua Lupului - Carlo Lucarelli - 5 lei
- CS 17** - Casa secretă - Edgar Wallace - 5 lei
- CS 18** - Plăceri nevinovate - VT Morogan - 15 lei
- CS 19** - Fabrica de păcate - Richard Aleas - 15 lei
- CS 20** - Consiliul justiției - Edgar Wallace - 9,9 lei
- CS 21** - Cameleonul - George Arion - 9,9 lei
- CS 22** - Pactul roșu - Olivier Descosse - 20 lei
- CS 23** - Final Exit - Richard Aleas - 9,9 lei

Comanda minimă 15 lei.

Taxele poștale sunt suportate de editură.

TALON DE COMANDĂ (cu plata ramburs)

cod
carte

Nume ..... prenume ..... localitatea ..... strada ..... nr. ....
bloc ..... sc. .... ap. .... județ/sector ..... cod .....
telefon .....

Trimiteți talonul la: **S.C. Publicațiile Flacăra S.A., Piața Presei Libere nr. 1, cod poștal 013701, sector 1, București, O.P. 33, C.P. 12.** Menționați pe plic: **CRIME SCENE.**
Pentru orice detalii legate de comanda dumneavoastră vă rugăm să ne contactați la 004/021/317.91.37, persoană de contact: Robert Pandelea, e-mail: abonamente@publicatiileflacara.ro Ofertă valabilă până la 19.03.2010 data poștei.

Vara malta 2010

Hotel il-Palazzin 4*, Qawra

de la **288 euro** / pers. / avion + 7 nopți cazare cu mic dejun

REDUCERE EARLY BOOKING până la sfârșit de martie!

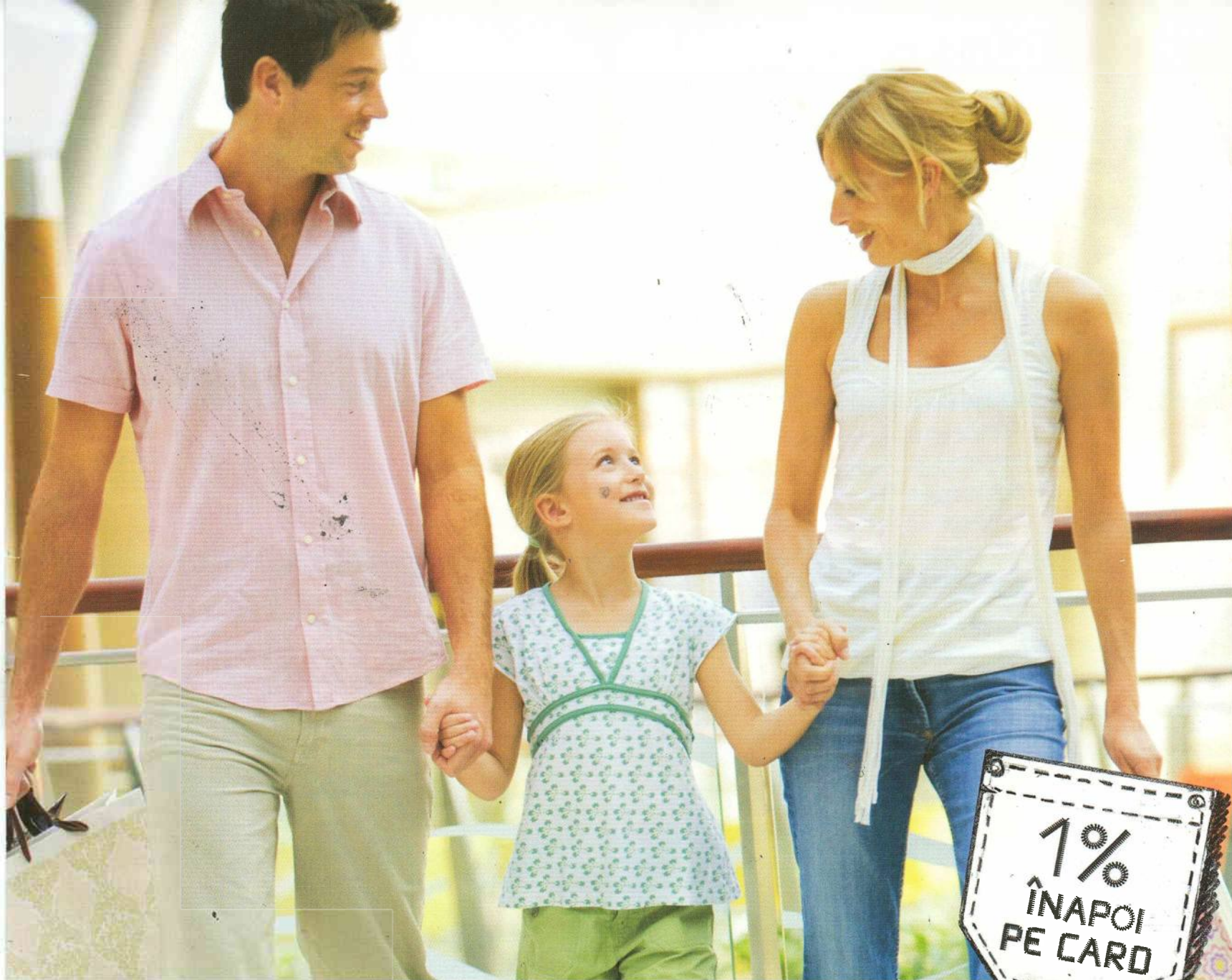
www.malta.ro

zbor de zi cu românia

str. Pitar Moș nr. 29, et.1, ap. 23, sect.1, București (în spatele Cinematografului Patria)
tel./fax: 318.59.92 • tel: 318.59.93, 0722.626.903 • maltaltd@malta.ro • www.malta.ro

Fă-ți cumpărăturile inteligent cu cardul de credit American Express®!

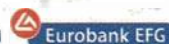
- Reduceri la cumpărături de până la 30%
- 0% comision la plata cu cardul
- 55 de zile perioadă de grație fără dobândă, la cumpărături
- Ofertă specială: 1% din valoarea cumpărăturilor se returnează pe card (promoție valabilă între iulie - decembrie 2009)

Solicită acum cardul de credit American Express!

Bancpost

Membră a Grupului

www.americanexpress.ro
Infoline: 0800 800 228

